

**ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ –
ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ**

Офіційне видання Фонду державного майна України
Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 587,
видане Держкомвидавком України 18.04.94
Видається з серпня 1992 року.
Виходить 4 рази на рік.
Додаток до Бюлетеня – газета «Відомості
приватизації», виходить щосередини

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

О. Д. АМФІТЕАТРОВ;
О. М. БОНДАР, канд. екон. наук;
Є. В. БОНДАРЕНКО, д-р екон. наук, професор;
С. П. ГРЕБЕНКО, д-р філософ. наук;
Є. М. ГРИГОРЕНКО;
С. А. ДАВИМУКА, д-р екон. наук, професор;
М. П. ДЕНИСЕНКО, д-р екон. наук, професор;
О. Т. ЄВТУХ, д-р екон. наук, професор;
С. Ю. ЛЄДОМСЬКА, д-р екон. наук;
О. М. ЛИВИНСЬКИЙ, д-р техн. наук, професор;
Ю. В. НІКІТІН;
Д. М. ПАРФЕНЕНКО, канд. фіз.-мат. наук, доцент;
О. П. ПРОЦКІВ, канд. екон. наук;
Н. А. ПУТІВСЬКА;
Я. Б. УСЕНКО, канд. екон. наук;
Т. М. УТЕЧЕНКО;
С. А. УШАЦЬКИЙ, д-р екон. наук, професор;
В. Г. ФЕДОРЕНКО, д-р екон. наук, професор;
М. М. ШКІЛЬНЯК, д-р екон. наук, професор

Редактор – відповідальний секретар *Т. М. Утеченко*
Художнє оформлення *Г. О. Войтушенко*
Дизайн і дополіграфічна підготовка *Л. П. Пюра*
Технічний редактор *Г. О. Войтушенко*

Здано до набору 24.03.15
Підписано до друку 23.06.15
Формат 60x84/8. Папір крейдований. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 6,51. Обл.-вид. арк. 9,26
Тираж 500 прим. Зам. № 5057

Ціна договірна

Віддруковано:

ТОВ «Поліпрінт»
04074, м. Київ, вул. Лугова, 1а
Тел. (044) 464-17-89

<http://www.pressa.kiev.ua>
Адреса видавця і редакції:
01601, м. Київ, вул. Кутузова, 18/9
Тел./факс (044) 200-33-77
E-mail: journal@spfu.gov.ua
<http://www.spfu.gov.ua>

Розповсюдження І. В. Бондаренко
тел./факс (044) 200-33-77

Редакція може публікувати статті в дискусійному
порядку, не поділяючи поглядів автора.
Редакція залишає за собою право редагувати
та скорочувати статті. Листування з читачами
тільки на сторінках журналу

ІНДЕКС
22437

ДЕРЖАВНИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ

БЮЛЕТЕНЬ *про* ПРИВАТИЗАЦІЮ

Офіційне видання Фонду державного майна України

*З днем Незалежності
України!*

Видається з 1992 року

№ 3
2015

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

**Про призначення Білоуса І. О.
на посаду Голови Фонду державного
майна України**

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

Призначити БІЛОУСА Ігоря Олеговича на посаду Голови Фонду державного майна України.

**Голова Верховної Ради
України**

В. ГРОЙСМАН

**м. Київ
19 травня 2015 року
№ 439-VIII**

Наказ ФДМУ від 09.02.2015 № 163 «Про затвердження Порядку погодження державними органами приватизації умов договорів застави майна та іпотеки» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 р. за № 195/26640)	32
Наказ ФДМУ від 10.02.2015 № 172 «Про внесення змін до нормативно-правового акта» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 26 лютого 2015 р. за № 222/26667)	33
Наказ ФДМУ від 17.02.2015 № 209 «Про затвердження Змін до Положення про порядок продажу пакетів акцій акціонерних товариств на відкритих грошових регіональних аукціонах» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 11 березня 2015 р. за № 268/26713)	34
Наказ ФДМУ від 17.02.2015 № 210 «Про затвердження Змін до Порядку проведення спеціалізованих аукціонів за гроші» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2015 р. за № 274/26719)	34
Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Державної служби статистики України, ФДМУ від 18.02.2015 № 146/53/219 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, Державного комітету статистики України, Фонду державного майна України від 04 листопада 2003 року № 307/375/1963» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 5 березня 2015 р. за № 257/26702)	35
Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, ФДМУ від 18.02.2015 № 147/220 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, Фонду державного майна України від 18 грудня 2003 року № 375/2298» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 5 березня 2015 р. за № 259/26704)	35
Наказ ФДМУ від 11.03.2015 № 304 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України від 15 травня 1997 року № 515» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 25 березня 2015 р. за № 327/26772)	36
Наказ ФДМУ від 11.03.2015 № 305 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України від 20 червня 1995 року № 741» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 25 березня 2015 р. за № 328/26773)	36
Наказ ФДМУ, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 23.03.2015 № 377/281 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України, Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 28 вересня 2004 року № 2007/363» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 01.04.2015 за № 366/26811)	36
Наказ ФДМУ від 31.03.2015 № 457 «Про внесення змін до Порядку надання орендарю згоди орендодавця державного майна на здійснення невід'ємних поліпшень орендованого державного майна» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 14 квітня 2015 р. за № 414/26859)	37

ЖУРНАЛ У ЖУРНАЛІ – «ОЦІНЮВАЧ»

Постанова Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 р. № 146 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України»	38
Постанова Кабінету Міністрів України від 31.03.2015 № 168 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України»	39
Розпорядження Кабінету Міністрів України від 25.02.2015 № 141-р «Про визнання таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 9 січня 2013 р. № 6»	39
Наказ ФДМУ від 04.03.2015 № 288 «Про внесення змін до Положення про порядок рецензування звітів про оцінку майна та майнових прав рецензентами, що працюють у штаті Фонду державного майна України, його регіональних відділень та представництв» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 19 березня 2015 р. за № 302/26747)	39
Наказ ФДМУ від 24.03.2015 № 402 «Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України від 14 березня 2002 року № 479» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 10 квітня 2015 р. за № 402/26847)	40
П. БАРАНОВ. Про врахування вимог будівельних норм під час оцінки об'єктів нерухомості	45
С. СІВЕЦЬ, Л. БАШІРОВА, Р. ДМИТРЕНКО. Практичні рекомендації щодо організації робіт при переоцінці основних засобів	49
О. ДРАПІКОВСЬКИЙ, І. ІВАНОВА. Метод зисків в оцінці нерухомості з комерційним потенціалом	52
Р. КЕДА. Щодо деяких аспектів реформування оціночної діяльності в Україні	55

*25 травня 2015 року приступив до виконання обов'язків Голови Фонду державного майна України **Ігор Олегович БІЛОУС**.*

Вітаємо нового керівника ФДМУ, бажаємо успіхів і плідної роботи на благо Української держави.

На засіданні колегії Фонду державного майна України

Засідання колегії Фонду державного майна України (далі - Фонд) відбулося 4 червня ц. р. за головуванням керівника Фонду І. БІЛОУСА.

На засіданні були присутні члени колегії, начальники регіональних відділень Фонду та керівники структурних підрозділів апарату Фонду.

До порядку денного були включені такі питання:

1. Про результати моніторингу за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого державними органами приватизації протягом 2014 року (доповідач – А. ШРАМКО, начальник Управління з питань договірного менеджменту).
2. Про звіт Регіонального відділення Фонду по Івано-Франківській області щодо стану зміцнення фінансово-бюджетної дисципліни у 2014 році та за 5 міс. 2015 року (доповідач – З. ЖОВНІР, начальник Регіонального відділення Фонду по Івано-Франківській області).
3. Про затвердження орієнтовного плану роботи колегії Фонду на II півріччя 2015 року (доповідач – Ю. НІКІТІН, заступник Голови Фонду).
4. Про затвердження Концепції галузевої програми інформатизації Фонду державного майна України (доповідач – О. СИНЕНКО, начальник Управління інформаційних технологій та моніторингу).

Після розгляду першого питання* порядку денного засідання колегія вирішила, зокрема: продовжити практику залучення до здійснення перевірок стану виконання договорів купівлі-продажу представників профспілкових організацій; у разі внесення змін до умов договорів купівлі-продажу забезпечувати з урахуванням згоди заявника виконання комплексу заходів щодо розв'язання соціальних та екологічних проблем на об'єктах приватизації; залучати фахівців органів приватизації як експертів з правом дорадчого голосу до формування умов продажу об'єктів приватизації.

Заслухавши звіт з другого питання порядку денного, колегія визнала роботу Регіонального відділення Фонду по Івано-Франківській області щодо зміцнення фінансово-бюджетної дисципліни задовільною, а також доручила регіональним відділенням Фонду здійснювати належний контроль за ефективним використанням бюджетних коштів та забезпечувати виконання планових завдань з надходжень від приватизації та оренди державного майна.

Далі було підтримано Концепцію галузевої програми інформатизації Фонду державного майна України, виконання завдань якої забезпечить створення сучасного єдиного інформаційно-телекомунікаційного простору державних органів приватизації, основою якого буде Єдина комп'ютерна інформаційна мережа (ЄКІМ). Запровадження ЄКІМ дасть змогу, зокрема, створити інструментарій для прогнозування надходження коштів від розпорядження об'єктами, налагодити облік об'єктів державної власності, а також сприятиме доступу громадян до інформації, прозорості та відкритості інформації про державний сектор економіки, прозорості процесів реформування відносин власності.

* Інформація про результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом 2014 року, опублікована в Бюлетені № 2 за 2015 рік.

ЗВІТ

про роботу Фонду державного майна України, хід та результати виконання Державної програми приватизації у 2014 році*

Узагальнені результати роботи Фонду стосовно управління державною власністю та приватизації державного майна за всі роки приватизації та у 2014 році

За роки приватизації (з 1992 до 2014 року) роздержавлено більше ніж 130 тис. об'єктів. Починаючи з 1992 року, в Україні приватизовано 29 209 об'єктів державної форми власності з урахуванням 608 об'єктів, розташованих в Автономній Республіці Крим (АРК), та 101 512 – комунальної власності з урахуванням 7 169 об'єктів, розташованих у АРК.

Змінено форму власності більше ніж 110 тис. об'єктів групи А. Протягом 1992 – 2014 років приватизовано більше 5 тис. об'єктів незавершеного будівництва ОНБ (група Д).

В Україні приватизовано 1 584 об'єкти соціальної сфери (група Ж) державної та комунальної форм власності.

У результаті приватизації державного майна створено вагомий недержавний сектор економіки, який включає понад 11 тис. акціонерних товариств (АТ).

За всі роки від приватизації державного майна надійшло понад 63 млрд грн., понад 7 млрд грн. – від оренди державного майна, понад 6 млрд грн. дивідендів, нарахованих на державні акції (паї).

Протягом 2014 року державну форму власності змінили 100 об'єктів. Місцевими органами приватизації та регіональними відділеннями (РВ) Фонду державного майна України (далі – Фонд) за угодами з органами місцевого самоврядування змінено комунальну форму власності 694 об'єктів.

У 2014 році РВ Фонду від приватизації об'єктів комунальної форми власності одержано і перераховано коштів до відповідних місцевих бюджетів у сумі 3,88 млн грн.

Виконано планові завдання з оренди державного майна на 123,9 %, до державного бюджету надійшло 983,956 млн грн.

До державного бюджету перераховано 403,01 млн грн. дивідендів господарськими товариствами, що належать до сфери управління Фонду.

Відповідно до змін, внесених Верховною Радою України 27 березня 2014 року до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік», Фонду встановлено завдання з надходження коштів від приватизації державного майна до державного бюджету обсягом 17 млрд грн.

Відповідно до частини четвертої статті 15 Бюджетного кодексу України розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2014 року № 1067-р «Про збільшення у 2014 році обсягу джерел фінансування державного бюджету у зв'язку із зменшенням його за іншими джерелами фінансування» річне планове завдання щодо надходження коштів від приватизації державного майна до Державного бюджету України на 2014 рік зменшено на суму 16,6 млрд грн. Зазначене рішення Уряду погоджено Міністерством фінансів України з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

На підставі довідки про зміни до річного розпису фінансування бюджету на 2014 рік від 25.12.2014 № 16/1, доведеного Фонду Міністерством фінансів України, річний план з надходження коштів від приватизації державного майна встановлений на рівні 467 млн грн.

У 2014 році від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації, надійшло 465,993 млн грн. До загального фонду державного бюджету з урахуванням залишку станом на 1 січня 2014 року в сумі 895,9 тис. грн. перераховано 466,889 млн грн., що становить майже 100 % виконання скоригованого планового завдання, у тому числі від продажу земельних ділянок несіельськогосподарського призначення або прав на них, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягали приватизації, надійшло 2,931 млн грн. До загального фонду державного бюджету з урахуванням залишку станом на 1 січня 2014 року в сумі 10,6 тис. грн. перераховано 2,941 млн грн.

Управління державною власністю

Ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності

Згідно із статтею 6 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» органи державної влади (суб'єкти управління) уповноважені вести облік об'єктів державної власності, які перебувають в їх управлінні, здійснювати контроль за ефективним використанням та збереженням таких об'єктів, забезпечувати надання в електронному та паперовому вигляді розпоряднику Єдиного реєстру об'єктів державної власності (далі – Єдиний реєстр) відомостей про об'єкти державної власності.

Станом на 1 січня 2015 року, за інформацією, наданою суб'єктами управління (за підсумками проведеної інвентаризації об'єктів державної власності), в Єдиному реєстрі обліковуються:

24,9 тис. юридичних осіб, які діють лише на основі державної власності і належність яких до сфери управління відповідного суб'єкта управління підтверджена цим суб'єктом;

569 господарських організацій з корпоративними правами держави;

більше ніж 1 млн об'єктів державного майна, з яких: 723,0 тис. об'єктів нерухомого майна державних підприємств, установ, організацій;

411,9 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі корпоратизації, але залишилося на їх балансі;

30,6 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але залишилося на їх балансі.

Суб'єкти управління надали інформацію про нерухоме майно державних підприємств, установ та організацій щодо майже 10,5 тис. юридичних осіб (балансоутримувачів) та повідомили, що на балансах 14,1 тис. юридичних осіб нерухоме державне майно не обліковується.

Найбільшу кількість юридичних осіб, які належать до сфери управління відповідного суб'єкта управління, мають: Міністерство юстиції України (більше 3 тис.); Державна ветеринарна та фітосанітарна служба України (1,7); Міністерство освіти і науки України (1,5); Міністерство фінансів України (1,2); Міністерство внутрішніх справ України (1,1 тис.).

З червня 2013 року на особливому контролі Кабінету Міністрів України перебуває виконання завдання щодо надання суб'єктами управління відомостей про об'єкти державної власності для внесення до Єдиного реєстру. Зокрема, окремим дорученням Уряду керівників уповноважених органів управління зобов'язано забезпечувати виконання цього завдання та подавати Фонду інформацію для внесення змін до Єдиного реєстру.

Оренда державного майна

Фонд відповідно до повноважень, визначених законами України «Про Фонд державного майна України» та «Про оренду державного та комунального майна», здійснює разом з Кабінетом Міністрів України державну політику у сфері оренди державного майна та виконує функції орендодавця державного майна.

Згідно з даними ІППС «Етап-Оренда» загальна кількість чинних договорів оренди державного майна, укладених органами приватизації, станом на 1 січня 2015 року становить 21 478, у тому числі:

97 договорів оренди цілих майнових комплексів державних підприємств (ЦМК ДП);

34 – цілих майнових комплексів структурних підрозділів державних підприємств (ЦМК структурних підрозділів);

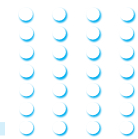
20 777 – нерухомого майна державних підприємств;

536 – державного нерухомого майна, що перебуває на балансі господарських товариств;

34 – іншого окремого індивідуально визначеного майна, що перебуває на балансі господарських товариств.

Із зазначеної кількості договорів оренди: 916 (з яких 20 – договорів оренди ЦМК ДП, 6 – ЦМК структурних підрозділів) укладено щодо державного майна, розташованого на тимчасово окупованій території АРК та м. Севастополя (орендодавець – РВ Фонду в АРК та м. Севастополь), отримання інформації про надходження

* Друкується у скороченому вигляді. Повний текст звіту розміщено на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України. – Прим. ред.

коштів за якими відповідно до довідки Державної казначейської служби припинилося з квітня 2014 року.

Законом України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» (із змінами та доповненнями) річне бюджетне завдання з надходження від орендної плати за користування цілісним майновим комплексом та іншим державним майном встановлено на рівні 794,165 млн грн.

З метою виконання планового завдання та з урахуванням пропозицій РВ Фонду наказом Фонду від 3 лютого 2014 року № 423 «Про виконання завдань щодо забезпечення надходження коштів від орендної плати до Державного бюджету України у 2014 році» (із змінами та доповненнями) встановлено відповідні завдання апарату Фонду та його РВ щодо забезпечення надходження коштів від орендної плати до державного бюджету у 2014 році.

Станом на 1 січня 2015 року Фондом забезпечено надходження коштів у розмірі 983,956 млн грн., що підтверджено довідкою Державної казначейської служби України і становить 123,9 % виконання річного завдання. Такий рівень виконання бюджетного завдання значною мірою зумовлений продовженням оренди об'єктів, які планувалися до приватизації у першому кварталі 2014 року. Крім того, на рівень надходжень від орендної плати вплинули збільшення кількості договорів оренди та фактичний рівень інфляції у 2014 році, що перевищив її прогнозний рівень.

Із зазначених коштів 10,95 млн грн. надійшло за договорами, укладеними РВ Фонду в АРК та м. Севастополі (надходження було забезпечено протягом січня – березня 2014 року), та 204,35 млн грн. надійшло за договорами оренди, укладеними РВ Фонду по Донецькій та Луганській областях.

Органами приватизації здійснюється систематичний контроль за виконанням орендарями умов договорів оренди і, у разі їх порушення, вживаються заходи щодо захисту майнових інтересів держави. Так, в результаті вжитих у 2014 році заходів виявлено заборгованість орендарів перед державним бюджетом зі сплати орендної плати в розмірі 9,5 млн грн.

Зазначений показник не враховує зобов'язання орендарів щодо сплати орендної плати за договорами оренди державного майна, яке розташоване на території АРК і м. Севастополя, оскільки, за інформацією Державної казначейської служби, Національним банком України з квітня 2014 року були заблоковані платежі на адресу головних управлінь Державної казначейської служби в АРК та в м. Севастополі.

Водночас у зв'язку з ситуацією, що склалася у Донецькій та Луганській областях, за договорами оренди державного майна, яке розташоване на зазначених територіях, ведеться робота щодо виявлення та фіксації заборгованості орендарів перед державним бюджетом з метою подальшого захисту майнових інтересів держави.

Щодо орендарів, які мають заборгованість перед державним бюджетом зі сплати орендної плати, органами приватизації вживаються заходи зі стягнення такої заборгованості: направлення претензій орендарям, подання позовних заяв до суду, звернення до правоохоронних органів з метою захисту інтересів держави.

Крім того, орендарям, які мають заборгованість перед державним бюджетом зі сплати орендної плати, органами приватизації нараховано 3,7 млн грн. пені, а також відповідно до умов договорів оренди – штрафів на суму 0,8 млн грн.

У зв'язку із несвоєчасним поверненням орендарями майна після закінчення терміну дії договорів оренди органами приватизації нараховано 24,8 млн грн. неустойки.

Завдяки проведеній органами приватизації роботі у звітному періоді орендарями сплачено 1,7 млн грн. пені, 0,2 млн грн. штрафів та 11,5 млн грн. неустойки. Стягнення решти нарахованих штрафних санкцій здійснюється відповідно до вимог чинного законодавства.

У звітному періоді Фондом у межах повноважень вживалися заходи щодо забезпечення захисту майнових прав держави стосовно об'єктів оренди, що розташовані на тимчасово окупованій території АРК та м. Севастополя.

З урахуванням положень Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» та на виконання відповідних рішень уряду Фондом надано Міністерству юстиції України інформацію щодо об'єктів оренди, які розташовані на тимчасово окупованій території АРК та м. Севастополя, для вжиття заходів по захисту інтересів держави щодо таких об'єктів у судовому порядку.

Діяльність Фонду з питань управління державним майном

Фонд упродовж 2014 року забезпечував роботу щодо управління державним майном, яке в процесі приватизації не увійшло до статутного капіталу господарських товариств, але залишилося на їх балансі, майнових відносин з організаціями з недержавною формою власності, відчуження та списання об'єктів державної власності, передачі об'єктів права державної та комунальної власності, а також вирішення питань, пов'язаних з тимчасовим перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України.

Протягом 2014 року відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 21 вересня 1998 року № 1482 «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» та Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» опрацьовано 587 рішень щодо передачі об'єктів права державної та комунальної власності, у тому числі 170 проектів розпоряджень Уряду.

Відповідно до Плану заходів з підготовки та проведення у 2009 – 2014 роках технічної інвентаризації захисних споруд цивільної оборони (цивільного захисту), затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2008 року № 1473-р (із змінами), Фонд в особі РВ здійснює роботу в частині забезпечення проведення технічної інвентаризації захисних споруд цивільної оборони (цивільного захисту), які не увійшли до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації.

Зведені дані про хід проведення технічної інвентаризації захисних споруд цивільної оборони (цивільного захисту), які не увійшли до статутного капіталу господарських товариств у процесі приватизації, щокварталу надаються Державній службі України з надзвичайних ситуацій.

За інформацією РВ Фонду (без даних РВ Фонду в АРК та м. Севастополі), станом на 31 грудня 2014 року було здійснено технічну інвентаризацію 1 004 захисних споруд цивільної оборони (цивільного захисту).

У зв'язку з ситуацією, яка склалася в окремих регіонах України, з метою забезпечення виконання рішень Уряду та Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій РВ Фонду було доручено вжити вичерпних заходів щодо забезпечення приведення у належний стан захисних споруд цивільного захисту, які не увійшли до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, а також вжити додаткових заходів щодо укладення договорів про безоплатне зберігання таких захисних споруд цивільного захисту.

Також протягом звітної періоду проводилася робота щодо надання погодження (згоди) на відчуження та списання державного майна.

Згідно з Порядком відчуження об'єктів державної власності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 6 червня 2007 року № 803 (із змінами), за поданням відповідних суб'єктів управління надано погодження (згоду) на відчуження 6 об'єктів основних фондів (нерухоме майно, повітряні судна).

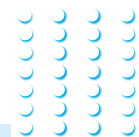
Погодження (згода) на відчуження зазначеного майна надавалося Фондом за умови продажу цього майна виключно на аукціоні. Незалежна оцінка вартості майна (початкова вартість), на яке надано погодження (згоду) на відчуження, становить 13,675 млн грн. (з урахуванням ПДВ).

Згідно з Порядком списання об'єктів державної власності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2007 року № 1314 (із змінами), за поданням відповідних суб'єктів управління Фондом надано погодження (згоду) на списання 14 об'єктів основних засобів (нерухоме майно).

З метою забезпечення проведення інвентаризації об'єктів нерухомості, які використовуються Чорноморським флотом Російської Федерації (ЧФ РФ) на території України, а також реалізації міждержавних домовленостей відповідно до пункту 21 протокольного рішення шостого засідання Українсько-Російської міждержавної комісії Фондом у січні 2014 року внесено Міністерству закордонних справ України пропозиції стосовно подальших дій для продовження процесу інвентаризації.

На сьогодні у зв'язку з тимчасовою окупацією території АРК та м. Севастополя обмежується можливість проведення інвентаризації нерухомого майна, яке передано в користування ЧФ РФ.

Водночас з метою захисту майнових прав держави та на виконання завдань, визначених підпунктом 2 пункту 8 протоколу № 11 засідання Кабінету Міністрів України від 25 березня 2014 року та іншими дорученнями Уряду щодо надання Міністерству юстиції України копій правовстановлюючих документів та інших документів, які підтверджують майнові права держави на

об'єкти державної власності, що розташовуються в АРК, Фонд надав Міністерству юстиції України відповідну інформацію щодо об'єктів державної власності, які передані в тимчасове користування ЧФ РФ згідно з додатками 2 та 3 до Угоди між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту від 28 травня 1997 року, а також зведений акт (частковий) результатів інвентаризації об'єктів нерухомого майна, що використовується ЧФ РФ на території України, за 2011-2012 роки в розрізі військових містечок.

Протягом звітного періоду продовжувалася робота, пов'язана з поверненням за рішенням судів у власність держави в особі Фонду майна загальносоюзних громадських об'єднань (організацій) колишнього СРСР, яке перебувало/перебуває у користуванні громадських організацій (Федерації профспілок України та суб'єктів господарювання, створених за її участю).

З метою забезпечення організації державної реєстрації права власності за державою в особі Фонду на майно загальносоюзних громадських об'єднань (організацій) колишнього СРСР, яке повертається у власність держави за рішенням суду, РВ Фонду на виконання наказу Фонду від 18 травня 2012 року № 711 «Про організацію роботи з реєстрації права власності на майно загальносоюзних громадських об'єднань (організацій) колишнього СРСР, яке повертається у власність держави за рішенням суду» здійснюють державну реєстрацію права власності на таке майно.

Станом на 31 грудня 2014 року РВ Фонду надано 23 витяги про державну реєстрацію прав власності на зазначені об'єкти.

Управління корпоративними правами держави

Станом на 1 січня 2015 року в Реєстрі корпоративних прав держави обліковуються 569 господарських товариств, які мають частку держави у статутному капіталі.

Держава в особі Уряду України, Фонду, міністерств та інших центральних та місцевих органів виконавчої влади здійснює управління корпоративними правами держави у 482 АТ, 56 ТОВ та 31 НАК і ДХК, створених окремими рішеннями Президента України та Уряду, з них:

277 господарських товариств (48,68 % загальної кількості) мають у статутному капіталі державну частку понад 50 %, (контрольний пакет), з них 157 господарських товариств (27,59 %) мають державну частку 100 %;

153 (26,88 %) – від 25 % до 50 % (блокуючий пакет);

139 (24,42 %) – менше 25 %.

У Реєстрі корпоративних прав держави обліковуються 140 акціонерних товариств, заснованих міністерствами, а також 21 НАК і ДХК, які не подають до Фонду звітності, а функції з управління цими товариствами здійснюють виключно засновники – міністерства, з них 52 господарських товариства (9,13 % загальної кількості) мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, у 41 товариства державі належить контрольний пакет акцій.

Фонд та його РВ здійснюють управління 373 об'єктами з корпоративними правами держави (65,55 % загальної кількості), з них з державною часткою від 50 % до 100 % – 133 об'єктами.

Міністерства та інші центральні і місцеві органи виконавчої влади здійснюють управління корпоративними правами 196 (34,44 %) господарських товариств, з них з державною часткою більш як 50 % – 144 об'єкти.

Загальну кількість пакетів акцій, часток, паїв, що належать державі у статутному капіталі господарських товариств, станом

на 1 січня 2015 року порівняно з початком 2014 року наведено в табл. 1.

Як свідчать дані табл. 1 протягом цього періоду загальна кількість господарських товариств зменшилася на 2 (унаслідок приватизації та ліквідації).

Стан перерахування дивідендів до державного бюджету господарськими товариствами, що належать до сфери управління Фонду

Станом на 1 січня 2015 року господарськими товариствами, що перебувають у сфері управління Фонду, перераховано до державного бюджету дивідендів, нарахованих на корпоративні права держави, в обсязі 403,049 млн грн. (у 2013 році до державного бюджету було перераховано 125,166 млн грн. дивідендів).

За результатами діяльності у 2012 та 2013 роках боржників зі сплати дивідендів серед господарських товариств, які належать до сфери управління Фонду, немає.

Заборгованість зі сплати дивідендів, яка виникла у минулих роках, мають два товариства:

ВАТ «Нафтохімік Прикарпаття» (Івано-Франківська обл.) за результатами роботи у 2005 та 2006 роках має борг у сумі 8 297,256 тис. грн. Незважаючи на суперечливі рішення судів різних інстанцій, Фонд продовжує роботу із захисту інтересів держави у справі зі стягнення заборгованості;

ЗАТ Українсько-Російське «Фазотрон Україна» за результатами роботи у 2010 році має борг у сумі 499,720 тис. грн. За позовом Фонду господарським судом м. Києва прийнято рішення про стягнення з товариства на користь Державного бюджету України заборгованості за дивідендами разом з пенею за несвоєчасно сплачені дивіденди в сумі 105,324 тис. грн.

Відділом державної виконавчої служби Шевченківського району м. Києва в 2014 році вжито заходів щодо часткового погашення боргу з виплати дивідендів перед державним бюджетом у сумі 23,103 тис. грн.

Підсумки приватизації державного майна

Приватизація об'єктів груп А, Д, Ж

З метою забезпечення у 2014 році процесу приватизації та надходжень до державного бюджету від приватизації об'єктів державної власності груп А, Д та Ж, у тому числі разом із земельними ділянками, Фонд видав наказ від 22 січня 2014 року № 188 «Про затвердження плану-графіка очікуваного надходження у 2014 році грошових коштів від продажу об'єктів приватизації державної власності груп А, Д та Ж, у тому числі разом із земельними ділянками», в якому передбачено орієнтовне надходження коштів щомісяця у розрізі регіонів.

Протягом 2014 року приватизовано 93 об'єкти державної власності груп А, Д та Ж, у тому числі 31 об'єкт разом із земельними ділянками.

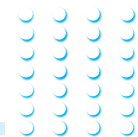
Надходження коштів від продажу об'єктів груп А, Д та Ж за 2014 рік (сума коштів відповідно до укладених договорів купівлі-продажу) становить 23,49 млн грн. (у тому числі від продажу земельних ділянок – 2,97 млн грн.), або 71,45 % планового завдання (у тому числі від продажу земельних ділянок – 87,35 %).

Фактичне надходження коштів у 2014 році від продажу об'єктів груп А, Д, та Ж становить 24,07 млн грн., у тому числі від продажу земельних ділянок – 2,94 млн грн.

Таблиця 1

Господарське товариство	Загальна кількість		Державна частка у статутному капіталі							
	станом на 01.01.2014	станом на 01.01.2015	до 10 %		від 10 до 25 %		від 25 до 50 %		від 50 до 100 %	
			станом на 01.01.2014	станом на 01.01.2015	станом на 01.01.2014	станом на 01.01.2015	станом на 01.01.2014	станом на 01.01.2015	станом на 01.01.2014	станом на 01.01.2015
АТ, створені в процесі приватизації та корпоратизації	239	237	41	39	33	32	69	74	96	93
ХК, ДАК, НАК	32	31*	0	0	0	0	1	1	31	30
АТ, створені за участю Фонду	70	70	22	22	7	7	27	27	14	14
ТОВ	56	56	5	5	15	15	21	20	15	16
АТ, ТОВ, які перебувають на обліку інших органів виконавчої влади	174	175	6	6	19	14	31	31	118	124
Разом...	571	569	74	71	74	68	149	153	274	277

* У тому числі 21 ХК, що перебуває на обліку інших органів виконавчої влади

За аналогічний період 2013 року приватизовано 150 об'єктів державної власності груп А, Д та Ж (у тому числі 29 об'єктів разом із земельними ділянками). Надходження коштів за 12 місяців 2013 року становить 78,77 млн грн. (у тому числі від продажу земельних ділянок – 5,24 млн грн.).

Продаж пакетів акцій на фондових біржах, аукціонах, за конкурсом

У звітному періоді Фонд запропонував до продажу на фондових біржах 113 пакетів акцій, що належать державі, 71 АТ загальною номінальною вартістю 1,250 млрд грн.

За підсумками торгів у 2014 року на фондових біржах продано 6 пакетів акцій загальною вартістю за укладеними контрактами 404,465 млн грн., а саме: пакет акцій ПАТ «Дитячий заклад оздоровлення та відпочинку «Примор'я» (Миколаївська обл.) розміром 23,53 % за ціною 65,158 тис. грн.; пакет акцій ПАТ «Дитячий заклад оздоровлення та відпочинку «Примор'я» (Миколаївська обл.) розміром 24,49 % за ціною 67,818 тис. грн.; пакет акцій ПАТ «Вінницяобленерго» розміром 25,0 % за ціною 112 727,692 тис. грн.; пакет акцій ПАТ «Енергопостачальна компанія «Чернівціобленерго» розміром 25,0 % за ціною 36 439,998 тис. грн.; пакет акцій ПАТ «Закарпаттяобленерго» розміром 25,0 % за ціною 255 066,765 тис. грн.; пакет акцій ПАТ «Рівненський завод «Газотрон» розміром 36,25 % за ціною 97,253 тис. грн.

З метою досягнення максимального економічного ефекту від приватизації через фондові біржі Фонд доклав відповідних зусиль для продажу виставлених пакетів акцій за максимально можливою ціною. Так, за підсумками 2014 року надходження коштів до державного бюджету від продажу акцій АТ на фондових ринках України перевищило надходження за попередні 3 роки майже в 1,5 раза і становить 404,465 млн грн.

У звітному періоді до продажу на відкритих грошових регіональних аукціонах було запропоновано пакети акцій ПАТ «Укрвуглепромтранс» (Донецька обл.) та ПАТ «Горлівський комбінат хлібопродуктів», які не були продані у зв'язку з ситуацією, що склалася на сході країни.

На спеціалізованих аукціонах за гроші пакети акцій АТ не пропонувалися до продажу.

На виконання наказу Фонду від 28 січня 2014 року № 387 «Про затвердження єдиного плану-графіка виставлення на продаж у 2014 році об'єктів груп В, Г» (із змінами та доповненнями) та наказу Фонду від 15 серпня 2014 року № 2159 «Про затвердження помісячного пооб'єктного плану-графіка виставлення на продаж об'єктів групи В, Г, Е у серпні-грудні 2014 року» за період з 01.01.2014 до 30.12.2014 Фондом у газеті «Відомості приватизації» оприлюднено 6 інформаційних повідомлень (2 – повторно) про проведення конкурсів з продажу пакетів акцій із загальною початковою ціною продажу пакетів акцій 81 054,706 тис. грн.

Апаратом Фонду оголошено 4 конкурси, з яких 2 – повторно, із загальною початковою ціною продажу пакетів акцій 70 038,9 тис. грн., а саме: ПАТ «Науково-виробниче підприємство «Система» розміром 94,83 % статутного капіталу за початковою ціною 28 977 тис. грн.; ПАТ «Науково-виробниче підприємство «Система» (повторно) розміром 94,83 % статутного капіталу за початковою

* Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 року № 1734 «Про затвердження переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави» (із змінами і доповненнями) та переліку суб'єктів господарювання, що займають монопольне становище на загальнодержавному ринку, інформація Антимонопольного комітету України від 5.04.2006 (з подальшими змінами і доповненнями).

ціною 20 283,9 тис. грн.; ПАТ «Гайворонський тепловозоремонтний завод» розміром 100 % статутного капіталу за початковою ціною 10 389 тис. грн.; ПАТ «Гайворонський тепловозоремонтний завод» (повторно) розміром 100 % статутного капіталу за початковою ціною 10 389 тис. грн.

Зазначені конкурси з продажу пакетів акцій визнано такими, що не відбулися, через відсутність попиту на запропоновані пакети акцій.

Регіональними відділеннями Фонду оголошено 2 конкурси із загальною початковою ціною продажу пакетів акцій 11 015,806 тис. грн., а саме: ПАТ «Запорізьке облплемпідприємство» розміром 50 % + 1 акція статутного капіталу за початковою ціною 1 330,560 тис. грн.; ПАТ «Луганське регіональне управління автотбусних станцій» розміром 35,986 % статутного капіталу за початковою ціною 9 685,246 тис. грн.

Конкурси з продажу пакетів акцій визнано такими, що не відбулися, через відсутність попиту на ці пакети акцій.

За підсумками конкурсів з продажу пакетів акцій АТ, оголошених наприкінці 2013 року, у звітному періоді укладено договір купівлі-продажу пакета акцій ПАТ «АТ Науково-дослідний інститут радіотехнічних вимірювань» розміром 50 % + 1 акція за ціною 14 440,0 тис. грн.

Інформацію про хід реалізації планів приватизації підприємств наведено в табл. 2.

Приватизація стратегічно важливих підприємств та підприємств-монополістів

Станом на 1 січня 2015 року процесом приватизації охоплено 319 АТ, що займають монопольне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів (робіт і послуг) або мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави*.

У звітному періоді Фондом до продажу на фондових біржах запропоновано 15 пакетів акцій 7 акціонерних товариств, що займають монопольне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів (робіт і послуг) або мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, загальною номінальною вартістю 89,88 млн грн.

За підсумками торгів було продано пакет акцій ПАТ «Рівненський завод «Газотрон» розміром 36,25 % за ціною 97,25 тис. грн.

Протягом 2014 року конкурси з продажу пакетів акцій акціонерних товариств, що займають монопольне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів (робіт і послуг) або мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, не оголошувалися.

За результатами продажу пакетів акцій акціонерних товариств, що займають монопольне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів (робіт і послуг) або мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, за конкурсами, оголошеними наприкінці 2013 року, протягом звітного періоду укладено договір купівлі-продажу пакета акцій ПАТ «АТ Науково-дослідний інститут радіотехнічних вимірювань» розміром 50 % + 1 акція за ціною 14,44 млн грн.

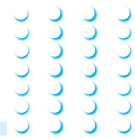
Оцінка державного майна та нормативно-правове регулювання оціночної діяльності

Роботи, виконані Фондом, з оцінки майна та рецензування звітів про оцінку майна

Фондом відповідно до Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2003 року № 1891 (зі змінами), протягом 2014 року проведено стандартизо-

Таблиця 2

Хід приватизації	Кількість підприємств	Сума статутних капіталів, тис. грн.	% загальної кількості
Приватизовані на 100 %	256	8 666 481,34	80,25
Продаж триває	35	3 835 132,13	10,97
У тому числі з глибиною продажу:			
від 70 до 100 %	6	59 172,87	1,88
від 50 до 70 %	3	2 977,88	0,94
до 50 %	26	3 772 981,38	8,15
План розміщення акцій реалізовано на 100 % (пакет закріплено (залишено) у державній власності та передано до холдингів)	17	133 731,93	5,33
План розміщення акцій реалізовано на 100 % (пакет закріплено (залишено) у державній власності)	11	82 917,37	3,45
Усього...	319	-	100,00

вану оцінку та рецензування актів оцінки 40 пакетів акцій акціонерних товариств, з них: 23 акти оцінки пакетів акцій для продажу через організаторів торгівлі цінними паперами; 17 актів оцінки пакетів акцій для продажу за конкурсом.

Згідно з вимогами статті 13 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» фахівцями Фонду прорецензовано в установленому законодавством порядку 473 звіти про оцінку майна, з них: 454 – про оцінку об'єктів у матеріальній формі, 19 – про оцінку державних пакетів акцій, цілісних майнових комплексів та об'єктів у нематеріальній формі.

Крім того, прорецензовано 55 актів оцінки нерухомого майна та один акт оцінки збитків.

За сприяння Фонду у 2014 році було ухвалено постанову Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 року № 358 «Про проведення оцінки для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства» (далі – Постанова). Прийняття цього нормативно-правового акта сприяло демонополізації та дерегуляції ринку оціночних послуг в Україні, спрощенню процедури оцінки майна для цілей оподаткування, здешевленню оціночних послуг та формуванню бази даних звітів про оцінку. Відповідно до положень Постанови Фонд за письмовими зверненнями суб'єктів оціночної діяльності про намір провести оцінку для цілей оподаткування надав 2 534 суб'єктам оціночної діяльності доступ до єдиної бази даних звітів про оцінку з метою внесення ними до зазначеної бази інформації, яка міститься у звітах про оцінку.

Регулювання оціночної діяльності. Удосконалення нормативно-правової бази

Станом на 31 грудня 2014 року фахівцями апарату Фонду та його РВ, за даними автоматизованої підсистеми «Рецензент», прорецензовано та надано висновки стосовно 8 088 звітів про оцінку державного майна, виконаних суб'єктами оціночної діяльності.

Відповідно до вимог статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності та виконавців робіт із землеустрою Фонд здійснює конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання для проведення незалежної оцінки майна у випадках, визначених законодавством.

Протягом звітної періоду проведено 25 конкурсів з відбору суб'єктів оціночної діяльності для оцінки 45 об'єктів приватизації та оренди, у тому числі один конкурс з метою оцінки єдиного майнового комплексу пансіонату «Геолог» разом із земельною ділянкою, на якій він розташований.

Згідно із статтею 18 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та Положенням про порядок видачі сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності Фонд приймає документи від суб'єктів господарювання з метою видачі сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності.

За 2014 рік Фонд видав 1 482 сертифікати суб'єкта оціночної діяльності (зокрема, 906 – юридичним особам та 576 – фізичним особам, приватним підприємцям), в результаті чого державного бюджету перераховано 75 582 грн. Підготовлено 325 наказів про анулювання 944 сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності.

Відповідно до статей 15, 16 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та Положення про порядок роботи Експертної комісії Фонд спільно з навчальними закладами здійснює видачу кваліфікаційних свідоцтв оцінювача.

Проведено 16 засідань Експертної комісії та на підставі протокольних рішень Фондом оформлено 337 кваліфікаційних свідоцтв оцінювача.

Поновлено дію 391 кваліфікаційного свідоцтва оцінювача згідно з поданою інформацією про підвищення кваліфікації за відповідними напрямками оцінки майна.

Призупинено дію 968 кваліфікаційних свідоцтв фізичним особам, які вчасно не пройшли навчання за програмою підвищення кваліфікації та не подали копії відповідних посвідчень до Фонду.

Крім того, у 2014 році з метою вдосконалення оцінки майна об'єктів права державної та комунальної власності в процесі приватизації підготовлено зміни до Методики оцінки майна. У зв'язку з прийняттям у 2014 році Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо питань оціночної діяльності» та Закону України «Про внесення змін до деяких законодав-

чих актів України щодо спрощення порядку відкриття бізнесу» підготовлено зміни до відповідних актів Кабінету Міністрів України та Фонду з питань оцінки та оціночної діяльності.

Діяльність регіональних відділень Фонду

РВ Фонду у 2014 році виконали значний обсяг робіт з приватизації об'єктів, оренди державного майна та інших напрямів діяльності Фонду.

За звітний період за участю РВ Фонду державну форму власності змінили 99 об'єктів – 99 % усіх роздержавлених за звітний період об'єктів, у тому числі: групи А – 72 об'єкти (72,73 % загальної кількості), групи В – 5 об'єктів (5,05 %), групи Д – 11 об'єктів (11,11), групи Е – 2 об'єкти (2,02 %) та групи Ж – 9 (9,09 % загальної кількості).

Приватизовано 72 об'єкти групи А (один об'єкт – апаратом Фонду). Найвищий показник – по 10 об'єктів у РВ Фонду по Вінницькій та Львівській областях. Іншими РВ приватизовано: у Хмельницькій області – 8 об'єктів, у Рівненській області – 6, у Тернопільській та Черкаській областях – по 5, у Харківській області – 4, у Дніпропетровській, Миколаївській і Полтавській областях – по 3, в Івано-Франківській, Кіровоградській, Луганській і Одеській областях – по 2, у Волинській, Житомирській, Закарпатській, Запорізькій, Сумській, Херсонській та Чернігівській областях – по одному об'єкту.

Змінили державну форму власності 5 об'єктів групи В: у Черкаській області – 2 об'єкти, у Вінницькій, Житомирській та Одеській областях – по одному об'єкту.

Приватизовано 11 об'єктів групи Д, а саме: 3 об'єкти у Львівській області, по 2 об'єкти у Вінницькій та Запорізькій областях, по одному об'єкту в Житомирській, Закарпатській, Хмельницькій та Чернігівській областях.

Приватизовано 2 об'єкти групи Е в Черкаській області.

Приватизовано 9 об'єктів групи Ж, а саме: по 2 об'єкти в Рівненській та Харківській областях та по одному об'єкту у Вінницькій, Дніпропетровській, Київській, Сумській та Черкаській областях.

Загальна сума коштів, одержаних РВ Фонду у 2014 році від приватизації об'єктів державної форми власності разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані, становить 22,380 млн грн., у тому числі від продажу об'єктів на фондових біржах надійшло 230,2 тис. грн.

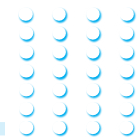
Найбільше коштів перераховано РВ Фонду по областях: Запорізькій – 3,49 млн грн., Хмельницькій – 3,09 млн грн., Вінницькій – 2,79 млн грн., Дніпропетровській – 1,96 млн грн., Рівненській – 1,64 млн грн., Львівській – 1,51 млн грн., Черкаській – 1,46 млн грн., Харківській – 1,28 млн грн.

Перерахування коштів іншими РВ Фонду таке, по областях: Закарпатській – 641,4 тис. грн., Чернігівській – 575,0 тис. грн., Полтавській – 539,5 тис. грн., Луганській – 518,7 тис. грн., Херсонській – 513,5 тис. грн., Миколаївській – 381,7 тис. грн., Сумській – 328,1 тис. грн., Івано-Франківській – 310,7 тис. грн., Житомирській – 273,1 тис. грн., Одеській – 255,3 тис. грн., Кіровоградській – 222,0 тис. грн., Київській – 216,4 тис. грн., Волинській – 198,9 тис. грн., Тернопільській – 175,5 тис. грн., Донецькій та Фондом майна АРК – по 1,0 тис. грн.

Також у 2014 році РВ Фонду забезпечено надходження коштів від продажу земельних ділянок державної власності під об'єктами приватизації у сумі 2,931 млн грн., зокрема, по областях: Хмельницькій – 1 326,7 тис. грн.; Львівській – 434,2 тис. грн.; Вінницькій – 196,1 тис. грн.; Чернігівській – 169,3 тис. грн.; Запорізькій – 162,6 тис. грн.; Рівненській – 137,4 тис. грн.; Волинській – 105,3 тис. грн.; Полтавській – 92,5 тис. грн.; Черкаській – 72,3 тис. грн.; Закарпатській – 63,0 тис. грн.; Івано-Франківській – 60,8 тис. грн.; Кіровоградській – 44,5 тис. грн.; Житомирській – 38,2 тис. грн.; Тернопільській – 27,8 тис. грн.

Протягом звітної періоду РВ Фонду за угодами з органами місцевого самоврядування роздержавлено 694 об'єкти комунальної форми власності. Перераховано до місцевих бюджетів 3,88 млн грн.

За участю РВ Фонду комунальну форму власності змінив 691 об'єкт групи А. Найвищий показник у РВ Фонду по Харківській області – 163 об'єкти та Львівській області – 141 об'єкт. Іншими РВ Фонду приватизовано, по областях: Сумській – 49 об'єктів, Дніпропетровській – 31, Донецькій – 30, Житомирській – 29, Полтавській – 27, Запорізькій – 24, Луганській – 23, Черкаській – 20, Івано-Франківській та Тернопільській – по 19, Кіровоградській, Миколаївській та Рівненській – по 17, Чернівецькій – 15,

Вінницькій – 12, Хмельницькій – 10, Закарпатській – 9, Чернігівській – 7, Одеській – 6, Херсонській – 5 та м. Києву – один об'єкт.

Змінили комунальну форму власності 2 об'єкти групи Д: у Миколаївській та Черкаській областях, а також один об'єкт групи Е у Херсонській області.

У 2014 році РВ Фонду забезпечили надходження коштів від оренди державного майна до державного бюджету в розмірі 810,869 млн грн., що становить 115,55 % виконання встановленого річного завдання.

Відповідно до наказу Фонду від 5 березня 2001 року № 357 РВ Фонду виконують функції з управління державним майном, яке в процесі приватизації не увійшло до статутного капіталу господарських товариств, але перебуває на їх балансі, за територіальною ознакою – місцем розташування господарських товариств.

Положенням про управління державним майном, яке не увійшло до статутного капіталу господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі, затвердженим спільним наказом Фонду та Міністерства економіки України від 19 травня 1999 року № 908/68 (зі змінами), визначено способи управління таким державним майном.

Згідно з інформацією, внесеною РВ Фонду до інформаційно-пошукової підсистеми (ІППС) Фонду «Етап-майно», станом на 31 грудня 2014 року в державній власності перебувало 30 575 об'єктів державної власності, які не увійшли до статутного капіталу господарських товариств у процесі приватизації.

У 2014 році РВ Фонду реалізовано управлінські рішення щодо 2 029 об'єктів державної власності, зокрема:

- приватизовано – 94 об'єкти;
- передано в оренду – 118 об'єктів;
- передано в комунальну власність – 478 об'єктів;
- передано господарським товариствам на умовах договору зберігання – 367 об'єктів;
- списано – 118 об'єктів;
- передано до сфери управління міністерств та інших органів виконавчої влади – 4 об'єкти;
- прийнято інші управлінські рішення (знято з балансу малоквартирні житлові будинки на підставі свідоцтва про право власності, відшкодовано збитки тощо) – 850 об'єктів.

На підставі доручень та наказів Фонду РВ постійно проводиться робота щодо забезпечення збереження та належного використання державного майна, яке не увійшло до статутного капіталу господарських товариств у процесі приватизації, за результатами якої вживаються заходи щодо захисту майнових інтересів держави, зокрема, проводиться претензійно-позовна робота з метою відшкодування збитків державі внаслідок неналежного зберігання та використання зазначеного державного майна.

Так, протягом 2014 року за результатами проведеної роботи стосовно 6 762 об'єктів державної власності, які не увійшли до статутного капіталу господарських товариств у процесі приватизації, щодо забезпечення їх зберігання та належного використання було, зокрема, направлено звернення до правоохоронних органів, Державної фінансової інспекції України, суду щодо 789 об'єктів, а також направлено звернення суб'єктам господарювання (балансоутримувачам) про відновлення майна, відшкодування збитків щодо 337 об'єктів.

В умовах тимчасової окупації території АРК для забезпечення виконання завдань, визначених положеннями про Регіональне відділення та Представництво Фонду в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, наказом Фонду від 19 серпня 2014 року № 2167, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 2 вересня 2014 року за № 1058/25835, повноваження РВ Фонду в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі та Представництва Фонду в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі делеговано РВ Фонду по Херсонській області.

Крім того, з урахуванням положень Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» Фондом для виконання в повному обсязі делегованих повноважень розроблено проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про погодження реорганізації територіальних органів Фонду державного майна України», яким передбачено здійснити реорганізацію шляхом злиття РВ Фонду в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, Представництва Фонду в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, РВ Фонду по Херсонській області, утворивши РВ Фонду по Херсонській області, Автономній Республіці Крим та м. Севастополі. Погоджений із заінтересованими органами державної влади проект в установленому порядку буде подано до Кабінету Міністрів України.

У зв'язку із проведенням антитерористичної операції (АТО) відповідно до Указу Президента України від 14 квітня 2014 року № 405/2014 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», ст. 6 Закону України «Про охорону праці» та з метою запобігання загрози життю і здоров'ю працівників РВ Фонду по Донецькій та Луганській областях з місцезнаходженням в зоні АТО, захисту їх законних прав та інтересів (Конституційних прав на життя) було вжито заходів щодо забезпечення виконання функцій та повноважень РВ Фонду по Донецькій та Луганській областях, а саме перенесені із зони АТО місця розташування РВ, забезпечені відповідною технікою, меблями та доступом в межах повноважень до інформаційно-телекомунікаційних систем Фонду.

Відповідно до наказу Фонду від 5 вересня 2014 року № 2251 «Про невідкладні заходи щодо забезпечення виконання функцій та повноважень Регіонального відділення Фонду державного майна України по Донецькій області» РВ Фонду по Луганській області розташоване в м. Харкові та відповідно до наказу Фонду від 4 листопада 2014 року № 2554 «Про зміну місця розташування Регіонального відділення Фонду державного майна України по Луганській області» РВ Фонду по Луганській області розташоване в м. Северодонецьку.

Діяльність Фонду щодо забезпечення захисту державних інтересів у судах

Апаратом Фонду та його РВ постійно проводиться претензійно-позовна робота щодо захисту інтересів держави у сфері приватизації, повернення у державну власність нерухомого майна та стягнення до державного бюджету заборгованості з орендної плати, дивідендів на корпоративні права держави та штрафних санкцій.

У 2014 році фахівці Фонду брали участь у розгляді 457 судових справ, в яких Фонд представлений у різних процесуальних статусах (позивач, відповідач, третя особа).

Протягом 2014 року за результатами претензійно-позовної роботи із стягнення коштів до державного бюджету (оренда, дивіденди та корпоративні права) та виконання судових рішень РВ Фонду (в тому числі і органами прокуратури в інтересах РВ Фонду) було подано 368 позовних заяв щодо стягнення заборгованості з орендної плати, штрафних санкцій, розірвання договорів оренди, визнання недійсними договорів купівлі-продажу державного майна, визнання права власності тощо.

На ефективність захисту майнових прав та інтересів держави в судах негативно впливає відсутність коштів у Фонду на сплату судового збору.

Фонд щомісяця інформує Міністерство юстиції України щодо незаконних судових рішень, які нанесли державі значні економічні збитки, а також пов'язані з незаконним поглинанням підприємств, установ, організацій.

З метою належного і своєчасного виконання завдань щодо захисту майнових прав та інтересів держави Фонд співпрацює з органами державної влади, органами прокуратури та правоохоронними органами.

З метою недопущення недоліків у правовому забезпеченні діяльності органів приватизації апаратом Фонду постійно проводиться контроль за діяльністю юридичних служб РВ, у тому числі організуються та проводяться наради та відеоконференції із керівниками юридичних служб РВ з питань діяльності та стану претензійно-позовної роботи.

Законодавче забезпечення процесів приватизації та управління державною власністю

Фондом постійно здійснюється робота з удосконалення законодавства України з метою подальшого розвитку процесу реформування відносин власності та управління об'єктами державної власності.

Системна робота над удосконаленням законодавства спрямована на приведення його норм у відповідність із вимогами часу, пріоритетами та стратегією держави щодо розпорядження, управління та роздержавлення майна.

Ураховуючи, що чинним законодавством не передбачено звільнення державних органів приватизації від сплати державного мита, Фондом протягом звітного періоду розроблено проект Закону України «Про внесення зміни до статті 5 Закону України «Про судовий збір» щодо доповнення переліку пільгових категорій», який дасть змогу звільнити державні органи приватизації

від сплати судового збору у справах, пов'язаних із захистом майнових прав та інтересів держави.

На виконання вимог Коаліційної угоди депутатських фракцій у Верховній Раді України VIII скликання (пункт 2.8) та витягу з протоколу № 20 засідання Урядового комітету соціально-економічного розвитку та з питань міжнародного співробітництва від 29 серпня 2014 року Фондом розроблено проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію державного майна».

Метою законопроекту є вдосконалення Закону України «Про приватизацію державного майна», формування чіткої, ефективною правової бази у сфері приватизації, досягнення прозорості та відкритості приватизаційного процесу, забезпечення ефективності продажу об'єктів. Законопроектом передбачено скасування норми про обов'язковий продаж на фондових біржах пакетів акцій у розмірі 5 – 10 % статутного капіталу акціонерного товариства до проведення конкурсу.

Фонд брав участь у підготовці змін до законодавства у сфері управління об'єктами державної власності, зокрема, опрацьовано проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної власності», розроблений Міністерством економічного розвитку і торгівлі України. Метою проекту є розмежування повноважень суб'єктів управління об'єктами державної власності, створення умов для оптимізації структури державного сектору економіки та запровадження ринкових методів управління суб'єктами господарювання державного сектору економіки. За результатами розгляду законопроекту Фондом підготовлено відповідні висновки.

Представників Фонду включено до складу робочих груп з питань розроблення законодавчих актів, у тому числі до робочої групи щодо удосконалення законодавства у сфері банкрутства, створеної Міністерством юстиції України.

Протягом 2014 року Фондом затверджено 2 915 організаційно-розпорядчих та нормативно-правових актів, з яких 16 актів зареєстровано в Міністерстві юстиції України; опрацьовано 394 проекти нормативно-правових актів, розроблених іншими центральними органами виконавчої влади.

Взаємодія Фонду з Верховною Радою України

Фонд забезпечує супроводження розгляду в депутатських фракціях (групах), у комітетах Верховної Ради України та на пленарних засіданнях законопроектів, головним розробником яких є Фонд, а також з питань, що належать до його компетенції.

Протягом 2014 року на пленарних засіданнях Верховної Ради України розглянуто законопроекти, які стосуються сфери діяльності Фонду, а також проект Постанови Верховної Ради України, з них:

прийнято та підписано Президентом України закони України: від 29 травня 2014 року № 1284-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо питань оціночної діяльності»; від 22 липня 2014 року № 1607-VII «Про внесення змін до статті 4 Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» (щодо дошкільних навчальних закладів);

прийнято Постанову Верховної Ради України від 23 лютого 2014 року № 762-VII «Про повернення урядової резиденції «Межигір'я» у державну власність».

За звітний період керівництво Фонду брало участь у 7 пленарних засіданнях Верховної Ради України, 10 засіданнях комітетів Верховної Ради України, на яких розглянуто 6 законопроектів з питань, що належать до компетенції Фонду, та у 7 засіданнях Спеціальної контрольно-комісії Верховної Ради України з питань приватизації (у тому числі в одному виїзному засіданні).

У звітному періоді керівництво та фахівці Фонду взяли участь у парламентських слуханнях на тему: «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків: проблеми та шляхи їх вирішення», організованих Комітетом Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики, та на тему: «Інтелектуальна власність в Україні. Стан та концептуальні засади розвитку», організованих Комітетом Верховної Ради України з питань науки і освіти, а також засіданнях за круглим столом на тему: «Приватизація в енергетиці: проблеми і подальші кроки» та «Орендні відносини в виноробній галузі: проблеми та перспективи», організованих Спеціальною контрольною комісією Верховної Ради України з питань приватизації, та засіданні робочої групи Спеціальної контрольно-комісії Верховної Ради України з питань приватизації щодо ситуації, яка склалася навколо аеродромно-технічного комплексу «Узин» (Білоцерківський район Київської області).

Здійснювався постійний моніторинг розгляду у Верховній Раді України законопроектів, які стосуються діяльності Фонду. Станом на 1 січня 2015 року такий моніторинг охоплював 64 проекти законодавчих актів.

Протягом звітного періоду Фонд опрацював 182 звернення та 18 запитів народних депутатів. Переважна більшість звернень та запитів стосувалася питань приватизації державного майна й управління об'єктами державної власності.

Інформаційно-комунікаційне забезпечення діяльності Фонду

Висвітлення діяльності Фонду в засобах масової інформації та робота зі зверненнями громадян

З метою широкого інформування громадськості, органів законодавчої та виконавчої влади, заінтересованих представників ділових кіл в Україні та за кордоном Фонд тісно співпрацює з друкованими та електронними засобами масової інформації.

Діяльність Фонду висвітлюється через офіційний веб-сайт (www.spfu.gov.ua). За результатами аналізу відвідування сайту в 2014 році сайт Фонду відвідали більш як 257 тис. осіб.

З метою забезпечення відкритості та прозорості діяльності Фонду на сайті здійснюються онлайн-трансляції конкурсів з продажу пакетів акцій.

У соціальних мережах регулярно оновлюється сторінка Фонду, на якій оприлюднюється актуальна інформація про його діяльність.

Відповідно до законодавства України інформація щодо проведення процедур, пов'язаних з процесами приватизації та управління державним майном, друкується в офіційному виданні Фонду – «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію» (далі – Бюлетень), оперативна частина якого – газета «Відомості приватизації» виходить щотижня.

На виконання Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» протягом звітного періоду Фонд на сторінках Бюлетеня інформував громадськість про свою діяльність, зокрема, в Бюлетені оприлюднювалися довідково-аналітичні матеріали стосовно роботи Фонду, матеріали засідань колегії Фонду та Громадської ради при Фонді, а також забезпечувалося інформування громадян про прийняті законодавчі та нормативно-правові акти з питань приватизації та реформування відносин власності.

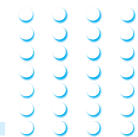
Щотижня виходить оперативна частина Бюлетеня – газета «Відомості приватизації», в якій публікуються інформаційні повідомлення про проведення процедур приватизації майна, а також інформація щодо оголошення конкурсів на право здійснення незалежної оцінки державного майна, інформаційні повідомлення про оголошення конкурсів з відбору розробників документації із землеустрою для проведення незалежної оцінки об'єктів державного майна та виготовлення документації із землеустрою для продажу об'єктів разом із земельною ділянкою; інформаційні повідомлення про оголошення конкурсів на право укладення договорів оренди державного майна та оголошення про намір передати в оренду об'єкти державного майна, щодо яких надійшли заяви.

На виконання рішення Комісії з питань погашення заборгованості із заробітної плати щомісяця оприлюднювалася інформація щодо стану погашення заборгованості із заробітної плати підприємствами-боржниками з державною часткою більш як 50 %, які перебувають в управлінні Фонду.

Електронні варіанти Бюлетеня щомісяця та газети щотижня розміщувалися на офіційному сайті Фонду, а також поширювалися через міжнародну мережу Інформаційного агентства «Українські новини».

Для забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики при Фонді було створено Громадську раду з представників інститутів громадянського суспільства. Протягом звітного періоду відбулося 2 засідання Громадської ради при Фонді (14 травня та 30 вересня 2014 року), на яких розглядалися питання про хід виконання Державної програми приватизації; щодо критеріїв завершення приватизації в Україні; щодо удосконалення правового регулювання у сфері оціночної діяльності; щодо оптимізації структури Фонду з метою підвищення ефективності його діяльності.

Протягом 2014 року Фонд одержав 1 949 звернень громадян, у тому числі від: центральних органів виконавчої влади – 134; Кабінету Міністрів України – 177; інших органів, установ, органі-

зацій – 268; уповноважених осіб – 10; громадян поштою – 588.

За звітний період до керівництва Фонду в години особистого прийому звернулося 772 особи.

Серед звернень громадян, що надійшли до Фонду, кількість індивідуальних звернень становить 1 765; колективних – 184. Переважна більшість звернень становлять заяви (клопотання) – 1 672; решту – скарги – 200 та пропозиції – 77.

Загалом до Фонду з урахуванням колективних звернень протягом 2014 року звернулося 9 267 осіб. Переважна більшість питань, які надійшли до Фонду, стосувалися проблем щодо виплати громадянам компенсації за невикористані приватизаційні майнові сертифікати, виплати акціонерам дивідендів господарськими товариствами.

З метою виконання завдань, визначених Законом України «Про доступ до публічної інформації», забезпечувалося оперативне реагування на запити щодо публічної інформації, яких протягом звітнього періоду надійшло 374. Також за звітний період на «гарячу телефонну лінію» Фонду звернулося 3 514 осіб.

На сайті Фонду розміщено рубрику «Доступ до публічної інформації» та підрубрику «Звернення громадян», які висвітлюють роботу Фонду з цих питань.

Міжнародне співробітництво

Протягом 2014 року Фондом здійснювалася співпраця з міжнародними фінансовими організаціями, інвестиційними інституціями та державними органами приватизації інших країн.

З метою вступу України до ЄС Фондом опрацьовано питання підготовки проекту рішення про затвердження Плану першочергових заходів щодо інтеграції України до ЄС на 2014 рік та погоджено зміни, внесені Європейською Стороною до Порядку денного Асоціації Україна – ЄС.

Для започаткування співробітництва між Фондом та Представництвом ЄС у жовтні 2014 року відбулася зустріч керівництва Фонду з керівником відділу торгівлі та економіки Представництва ЄС в Україні. За результатами зустрічі підготовлено та надано перелік питань (сфер діяльності), для вирішення яких Фонд потребує міжнародної технічної допомоги.

Також наказом Фонду затверджено склад робочої групи з питань підготовки заходів ТАІЕХ та сформовано пропозиції з метою включення їх до проекту Плану залучення зовнішньої допомоги Європейської Комісії у рамках ТАІЕХ на 2015 рік.

Протягом звітнього періоду продовжувалося співробітництво Фонду з Міністерством державної скарбниці Польщі, в рамках якого Фонд надіслав лист на адресу зазначеного міністерства стосовно прийняття пропозиції та подальшої співпраці.

З метою залучення іноземних інвестицій у пріоритетні галузі економіки України у листопаді 2014 року надіслано листи до Посольств США, Франції, Польщі та Норвегії.

У липні 2014 року за участю фахівців Фонду відбулися зустрічі з Японським агентством міжнародної співпраці (Джайка) та з Головою ради директорів міжнародної організації «Green Cross» паном Яном Кульчиком, на яких обговорювалися питання щодо виконання програми приватизації у 2013 – 2014 роках, приватизації об'єктів державної власності в енергетичному комплексі та інші питання, необхідні для здійснення оцінки та моніторингу макроекономічних тенденцій в Україні.

За результатами зустрічі фахівців Фонду з експертами місії Міжнародного валютного фонду, на якій обговорювалися питання процесу формування переліків об'єктів, що підлягають приватизації, провадження справ про банкрутство та ліквідацію, системи управління державними компаніями, системи звітності та законодавства, та на запит Бюджетного департаменту Міжнародного валютного фонду Фондом надано інформаційні матеріали.

У звітному періоді Фондом погоджено План заходів з реалізації Меморандуму про взаєморозуміння між Урядом України та Організацією економічного співробітництва та розвитку.

Відповідно до доручень Уряду Фондом вживалися заходи щодо захисту майнових інтересів держави стосовно майна Державного лікувально-профілактичного закладу «Санаторій ім. М.О. Семашка» (м. Кисловодськ, Ставропольський край, Російська Федерація), зокрема, проведено міжвідомчу нараду та утворено міжвідомчу робочу групу.

Основні завдання та напрями діяльності Фонду у 2015 році

Програмою діяльності Кабінету Міністрів України та Коаліційною угодою депутатських фракцій у Верховній Раді України VIII скли-

кання в рамках нової політики управління державною власністю визначено напрям подальшого розвитку процесу реформування відносин власності в Україні шляхом проведення масштабної прозорої приватизації державної власності за відповідних економічних умов.

Виконання цього завдання зумовлює головні напрями діяльності Фонду на 2015 рік, зокрема, передбачається докласти зусиль для вдосконалення нормативно-правової бази з питань приватизації, в тому числі:

- оптимізація механізму приватизації об'єктів групи Г (зняття обов'язковості продажу на фондових біржах пакетів акцій у розмірі 5-10 % статутного капіталу акціонерного товариства до проведення конкурсу);
- спрощення механізму приватизації об'єктів незавершеного будівництва;
- спрощення процедури підготовки проектів передприватизаційної підготовки;
- розроблення порядку продажу об'єктів приватизації на міжнародних фондових ринках;
- розроблення механізму залучення радників до приватизації інвестиційно привабливих об'єктів;
- удосконалення методики оцінки під час підготовки об'єктів до приватизації тощо.

Крім того, в організаційному плані передбачається:

- здійснення продажу інвестиційно привабливих об'єктів із залученням радників;
- забезпечення підготовки інвестиційно привабливих об'єктів до продажу згідно з кращими міжнародними практиками;
- запровадження конкурсу за принципом аукціону як основного способу приватизації.

З урахуванням завдань, визначених Законом України «Про Державну програму приватизації», Фонд здійснюватиме роботу щодо скорочення переліку об'єктів, що не підлягають приватизації, спільно з іншими органами державної влади шляхом узгодження та супроводження відповідного законопроекту.

Пріоритетними напрямами діяльності Фонду у 2015 році є:

- забезпечення надходження грошових коштів до державного бюджету відповідно до завдань, встановлених Законом України «Про Державний бюджет України на 2015 рік», від управління державним майном та приватизації, для чого необхідним є прискорення формування Міністерством економічного розвитку і торгівлі переліку об'єктів, що підлягають приватизації у 2015 році*, для його затвердження Кабінетом Міністрів України;
- забезпечення дерегуляції оціночної діяльності, підвищення якості оціночних послуг шляхом удосконалення контролю за якістю оцінки майна, створення системи комплексного контролю за дотриманням законодавства з питань оцінки майна та професійної оціночної діяльності, дотримання єдиних підходів під час розроблення нормативно-правових актів з оцінки майна;
- подальше удосконалення процесу перевірки та контролю за виконанням покупцями інвестиційних зобов'язань;
- забезпечення ефективного управління державним майном, корпоративними правами держави, які перебувають в управлінні Фонду;
- удосконалення механізму взаємодії з суб'єктами управління об'єктами державної власності в процесі ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності, (далі – Реєстр), розширення джерел наповнення Реєстру, підтримання даних Реєстру в актуальному стані, забезпечення безумовного надання користувачам Реєстру відповідних адміністративних послуг, вжиття заходів з метою забезпечення надання доступу до даних Реєстру у формі відкритих даних.

Визначені напрями діяльності мають комплексно забезпечити подальший розвиток процесів реформування державного сектору економіки, посилити керуваність процесами відчуження об'єктів приватизації, підвищити ефективність функціонування фондового ринку та забезпечити виконання завдань з надходження грошових коштів до державного бюджету.

Виконання поставлених завдань, підвищення рівня прозорості та відкритості процесу приватизації сприятиме створенню привабливого інвестиційного клімату в державі, залученню інвестицій, забезпеченню сталого розвитку економіки, а також надходженню коштів від приватизації та управління державним майном до державного бюджету.

* Прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 12.05.2015 №271, яка опублікована в газеті «Відомості приватизації» №20 (869) від 20 травня 2015 року. – *Прим. ред.*

За **Інформацією про здійснення Фондом державного майна України регуляторної діяльності у 2014 році**, регуляторна діяльність Фонду державного майна України (далі – Фонд) у звітному періоді була спрямована на дотримання вимог Закону України від 11 вересня 2003 року № 1160-IV «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) щодо підготовки, прийняття, відстеження результативності та перегляду регуляторних актів з метою приведення у відповідність з принципами державної регуляторної політики, досягнення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

На виконання вимог статті 7 Закону наказом Фонду від 16 грудня 2013 року № 4294 затверджено План діяльності з підготовки проектів регуляторних актів на 2014 рік (далі – План), до якого було включено 3 проекти актів. Протягом року План за пропозиціями структурних підрозділів Фонду доповнено 27 актами, і на кінець звітного періоду він містив 30 нормативно-правових актів, з яких: 2 законопроекти, 6 постанов Кабінету Міністрів України, 22 нормативно-правових акти Фонду.

У процесі підготовки регуляторних актів Фондом забезпечено дотримання законодавства про державну регуляторну політику у частині оприлюднення проектів актів, оголошень про їх оприлюднення разом з аналізом регуляторного впливу. Зауважень та пропозицій до проектів регуляторних актів від фізичних, юридичних осіб та їх об'єднань протягом 2014 року на адресу Фонду не надходило.

На виконання вимог статті 10 Закону Фондом проводилася робота з відстеження результативності регуляторних актів.

Реалізовано заходи з базового відстеження 5 наказів Фонду, у тому числі спільного наказу Фонду і Міністерства енергетики та вугільної промисловості України; здійснено повторне відстеження результативності 2 постанов Уряду (від 8 серпня 2012 року № 721 та від 14 листопада 2012 року № 1048); проведено відстеження результативності двох регуляторних актів (постанови Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2010 року № 123 та спільного наказу Фонду і Міністерства економіки України від 19 травня 1999 р. № 908/68).

Звіти про виконання заходів з відстеження результативності регуляторних актів оприлюднено на офіційному сайті Фонду та в установленому порядку надіслані Державній службі України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва.

Відповідно до вимог статті 11 Закону Фондом проводиться робота з перегляду регуляторних актів.

Протягом 2014 року Фондом переглянуто 54 регуляторних акти, зокрема, у сфері: оцінки та професійної оціночної діяльності – 44, інформаційних технологій та моніторингу – 5, планування процесів приватизації – 2, управління державним майном та орендних відносин – 1, фінансового, майнового контролю та обліку корпоративних прав держави – 1, міждержавних майнових відносин та інвестиційної діяльності – 1.

За матеріалами www.spfu.gov.ua

Оренда в МИКОЛАЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

За період з 2000 року до лютого 2015 року Регіональним відділенням Фонду державного майна України по Миколаївській області (далі – регіональне відділення) як орендодавцем проведено роботу з укладення 1 333 договорів оренди, з яких 489 наразі є чинними; всього на обліку перебуває 586 договорів оренди. Передано в оренду 909,5 тис. м² загальною вартістю (за незалежною оцінкою) 152,8 млн грн. У 2014 році регіональним відділенням укладений 91 договір оренди.

Сума надходжень від орендної плати до державного бюджету є одним з важливих показників ефективності використання державного майна. За результатами проведеного починаючи з 2000 року аналізу надходжень видно, що суми зростають з року в рік. Якщо в 2000 році сума надходжень від оренди до державного бюджету становила приблизно 200 тис. грн., то в 2014 році сума надходжень становить 16,7 млн грн. Таким чином, за 15 років надходження до бюджету від орендної плати зросли в 8,5 раза.

З метою безумовного виконання завдань з надходження орендної плати до державного бюджету та ліквідації заборгованості з орендної плати регіональне відділення проводить наради за участю балансоутримувачів та орендарів, що мають тривалу заборгованість, на яких визначає заходи щодо її погашення. Слід зазначити, що в середньому 58 % орендарів погашають заборгованість у досудовому порядку та після отримання позову, не чекаючи рішення суду.

Заборгованість з орендної плати становить близько 1 % щорічних надходжень. Так, у 2012 році при надходженні 14,5 млн грн. заборгованість становить 0,13 млн грн., у 2013 році при надходженні 14,4 млн грн. – 0,11 млн грн., у 2014 році при надходженні 16,7 млн грн. – 0,16 млн грн.

Зростання останніми роками надходжень до державного бюджету від оренди зумовлено насамперед передачею складських і виробничих площ в **Миколаївському морському торговельному порту (ММТП)** стивідорним компаніям на умовах оренди. Регіональне відділення спільно з керівництвом ММТП починаючи з 2008 року проводило роботу з переходу від практики укладання в порту договорів про спільну діяльність до орендних відносин з розміщенням на орендованих складських та адміністративно-побутових площах стивідорних компаній для здійснення робіт з перевалки вантажів. Ця робота проводилася відповідно до стратегії розвитку морських портів України на період до 2015 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16.07.2008 № 105-р, та генерального плану розвитку ММТП на 2006 – 2008 роки. Така практика дала можливість підвищити ефективність використання державного майна, поліпшити показники роботи порту, адже стивідорні компанії прийшли зі своїми вантажопотоками і привернули нові.

Наразі в регіональному відділенні на контролі перебуває 25 договорів оренди, укладених з 9 стивідорними компаніями, про оренду державного майна площею 187,2 тис. м², балансоутримувачем якого є ДП «ММТП», а саме: ТОВ «Нікморсервіс Миколаїв»; ТОВ СК «Нікмет Термінал»; ТОВ «Грінтур Екс»; ТОВ «Стивідорна інвестиційна компанія»; ІП «Південна Стивідоринг компані Лімітед»; ТОВ «Європейська транспортна стивідорна компанія»; ТОВ «Нова європейська компанія»; ТОВ «Дунайська судноплавно-стивідорна компанія»; ТОВ «Дніпро-Бузький морський термінал».

Сума надходжень орендної плати за використання стивідорними компаніями державного нерухомого майна становить 991,4 тис. грн. на місяць, 11,9 млн грн. на рік, або 71 % від загальних надходжень, які забезпечує регіональне відділення.

Кожна стивідорна компанія має власну вантажну базу і спільно з портом працює щодо залучення додаткових вантажопотоків. За період від початку переходу від договорів про спільну діяльність до оренди державного майна оборот вантажів у порту збільшився в 2,2 раза: з 5,5 млн тонн у 2005 році до 12,1 млн тонн в 2014

році, що є новим історичним рекордом виробничої діяльності ДП «ММТП» з переробки вантажів. Результат виробничих успіхів – середня заробітна плата близько 8,5 тис. грн.

При переході на орендні відносини у договір оренди було включено умову щодо працевлаштування працівників порту, задіяних в організації перевалки вантажів на орендованих площах, що було виконано стивідорними компаніями.

Перехід до орендних відносин дав змогу залучити в рамках розвитку порту значні інвестиції в об'єкти оренди. Орендарями – стивідорними компаніями внесено поліпшень в об'єкти оренди в розмірі 32,3 млн грн.

Є й інші **прикладі ефективного використання державного майна.**

Більш як 15 років успішно працює на умовах оренди «Стоматологія «Айлама» – приватне підприємство. Починали з одного стоматологічного крісла та двох штатних працівників. Наразі працює 20 штатних працівників, з них 8 кваліфікованих лікарів. Слід зазначити, що ПП «Айлама» внесло в реконструкцію об'єкта оренди понад 100 тис. грн.

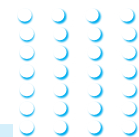
Успішно працює ТОВ ТТЦ «Електроніка-Н», яке в 2007 році взяло в оренду майно збиткового державного підприємства. За роки оренди трудовий колектив збільшився вдвічі, справно платить податки, працює прибутково. За 2014 рік підприємством отримано чистого прибутку 870,5 тис. грн.

Успішно здійснюють господарську діяльність на орендованих площах ТОВ «Комп'ютерна академія ШАГ» (навчання), ТОВ «Стиль Шуз» (виробництво взуття), ПП Баланица (виробництво хлібобулочних виробів), ПП Черевков (виробництво меблів).

З кожним роком зростають надходження від оренди державного майна до державного бюджету: 2010 рік – 7,6 млн грн., або 101,2 % від річного завдання; 2011 рік – 12,5 млн грн., або 143,7 % від річного завдання; 2012 рік – 14,4 млн грн., або 160,7 % від річного завдання; 2013 рік – 14,4 млн грн., або 119,7 % від річного завдання; 2014 рік – 16,7 млн грн., або 123 % від річного завдання, що є красномовним прикладом ефективного використання державного майна в Миколаївській області.

Підготувала **Любов ОЧКУРОВА**

Законом України «Про Фонд державного майна України» визначено, що до основних завдань Фонду належить реалізація державної політики у сфері оренди державного майна. Як свідчить практика діяльності регіональних відділень Фонду державного майна України, передача в оренду об'єктів державної власності є одним із найбільш ефективних способів використання державного майна, а з початку цього року лише надходження від оренди постійно забезпечують поповнення Державного бюджету України.

Оренда у РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

За даними звіту про кількість договорів оренди, сформованого за допомогою ІПС «ЕТАП-Оренда», станом на 01.01.2015 налічується 525 чинних договорів оренди, укладених Регіональним відділенням Фонду державного майна України по Рівненській області (далі – регіональне відділення), у тому числі один договір оренди цілісного майнового комплексу державного підприємства; 521 договір – нерухомого майна державних підприємств (організацій) та три договори – державного нерухомого майна, що перебуває на балансі господарських товариств. Протягом 2014 року укладено 102 договори оренди.

Регіональному відділенню було встановлено завдання щодо забезпечення надходження коштів від орендної плати до державного бюджету в 2014 році в розмірі 4,0 млн грн. Протягом минулого року до Державного бюджету України надійшло 5,053 млн грн. орендної плати за користування державним майном, що становить 126,31 % річного завдання. Цей показник є найвищим за весь період діяльності регіонального відділення.

Діяльність регіонального відділення спрямована на забезпечення зростання розміру надходжень до державного бюджету коштів від оренди державного майна, що може бути досягнуто шляхом збільшення кількості укладених договорів, в тому числі і за рахунок передачі в оренду об'єктів державного майна, яке тимчасово не використовується державними підприємствами у своїй господарській діяльності та може розглядатися як потенційні об'єкти оренди, контролю своєчасного перерахування орендної плати по договорах оренди, термін дії яких потребує продовження (за умови збільшення розміру орендної плати, розрахованої за результатами незалежної оцінки, здійсненої для продовження договору оренди) та погашення заборгованості зі сплати орендної плати та штрафних санкцій.

У 2014 році у співпраці із Управлінням Держфінспекції у Рівненській області здійснювалася робота щодо приведення стану використання державного майна у відповідність з нормами чинного законодавства. Так, за результатами перевірки фінансово-господарської діяльності Рівненського державного гуманітарного університету із залученням спеціалістів регіонального відділення за виявленими фактами було укладено 8 договорів оренди.

У зв'язку із внесенням змін до Закону України «Про оренду державного та комунального майна» було здійснено роботу щодо виявлення випадків користування гідротехнічними спорудами рибогосподарських технологічних водойм без укладення договорів оренди. Одночасно регіональне відділення звернулося до Департаменту екології та природних ресурсів облдержадміністрації, яке відповідно до розпорядження Голови Рівненської облдержадміністрації зобов'язано укладати договори оренди земель водного фонду та водних об'єктів, з проханням щомісяця повідомляти про укладені договори оренди рибогосподарських технологічних водойм із зазначенням у разі наявності гідротехнічних споруд з метою передачі їх в оренду.

У 2014 році розпочато роботу щодо виявлення розміщеного у будівлях навчальних закладів та гуртожитків для студентів обладнання для надання послуг з підключення до мережі Інтернет. На початку цього року в регіональному відділенні проведено нараду з провайдером інтернет-послуг за участю представників навчальних закладів, де надаються зазначені послуги, на якій було рекомендовано укласти договори оренди.

Важливим завданням наразі залишається забезпечення ліквідації заборгованості з орендної плати. Станом на 01.01.2015 сума заборгованості з орендної плати до державного бюджету становить 168,098 тис. грн., що на 2,27 тис. грн. менше, ніж за відповідний період минулого року. Розмір поточної заборгованості з орендної плати та кількість договорів оренди, що мають прострочену заборгованість, постійно зменшуються. Так, сума поточної заборгованості станом на 01.01.2015 за 52 договорами оренди становить 30,012 тис. грн. Попри забезпечення суттєвого зменшення поточної заборгованості загальною сума заборгованості з орендної плати до державного бюджету є значною внаслідок неможливості стягнути борги з окремих боржників через їх неплатоспроможність. Проте регіональне відділення постійно шукає шляхи вирішення цього питання.

Наразі для ефективної реалізації державної політики у сфері оренди державного майна необхідно на законодавчому рівні забезпечити створення сприятливих умов для передачі державного майна в оренду суб'єктам підприємницької діяльності за рахунок:

- скорочення часу та спрощення процедури укладання договорів оренди державного майна;
- дотримання органами управління державним майном, що передається в оренду, вимог чинного законодавства в частині надання висновків щодо передачі підпорядкованого їм майна в оренду;
- визначення відповідальності орендаря за невиконання або неналежне виконання покладених на нього зобов'язань;
- постійної взаємодії з державними підприємствами, установами – балансоутримувачами державного майна в питаннях контролю за використанням майна орендарем та пошуку орендарів для потенційних об'єктів оренди.

Підготувала **Жанна ЯНИЦЬКА**

ПИТАННЯ ПОРУШЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО

Порушення провадження у справі про банкрутство внаслідок застосування інституту неплатоспроможності дає можливість не лише створити умови для подолання неплатоспроможності боржника, але й забезпечити реалізацію принципу рівності всіх перед законом через гарантованість рівних правових можливостей усіх кредиторів при справедливому задоволенні їх вимог, реалізації прав і законних інтересів [1]

Марина ХМЕЛЬНИЦЬКА

Підстави для порушення справи про банкрутство. Згідно з частиною 2 статті 10 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (далі – Закон) право на звернення до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство мають боржник та кредитор.

Відповідно до частини 3 статті 10 Закону підставою для порушення справи про банкрутство є наявність безспірних вимог кредитора (кредиторів) до боржника, які сукупно становлять не менше трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати і які не були задоволені боржником протягом трьох місяців після встановленого для їх погашення строку, якщо інше не передбачено цим Законом.

При цьому безспірними вважаються грошові вимоги кредиторів, підтверджені судовим рішенням, що набрало сили, і постановою про відкриття виконавчого провадження, згідно з якими здійснюється списання коштів з рахунків боржника. До складу цих вимог, у тому числі щодо сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), не включаються неустойка (штраф, пеня) та інші фінансові санкції.

Згідно з пунктом 8 інформаційного листа Вищого господарського суду України «Про Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (у редакції Закону України від 22.12.2011 № 4212-VI)» від 28 березня 2013 року № 01-06/606/2013 (зі змінами) (далі – Інформаційний лист) саме лише судове рішення за відсутності виданого на його підставі виконавчого документа та постанови органу Державної виконавчої служби про відкриття виконавчого провадження не може бути підтвердженням безспірності грошових вимог, як і сам лише виконавчий напис нотаріуса [2].

У цьому контексті слід звернути увагу, що наявність безспірних вимог необхідна лише у разі звернення кредитора до господарського суду із заявою про порушення провадження у справі про банкрутство боржника.

На думку І. Ніколаєва, боржник не зобов'язаний дотримуватися такої умови [3]. Однак така позиція суперечить Інформаційному листу.

На думку суддів Вищого господарського суду України, порушення справи про банкрутство за заявою боржника здійснюється у разі:

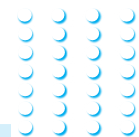
- **неплатоспроможності** – неспроможності боржника задовольнити безспірні вимоги кредитора у розмірі, не меншому, ніж триста мінімальних розмірів заробітної плати;
- **загрози неплатоспроможності** – виникнення конкуренції грошових вимог кредиторів у виконавчому провадженні, внаслідок якої задоволення вимог одного або кількох кредиторів призведе до неможливості виконання грошових зобов'язань перед іншими кредиторами в повному обсязі;
- **неможливості боржника задовольнити вимоги кредиторів у повному обсязі** під час ліквідації боржника, не пов'язаної з процедурою банкрутства, що є ознакою неоплатності боржника та підставою для ініціювання процедури банкрутства боржника, що ліквідується власником, згідно зі статтею 95 Закону. При цьому приписи Закону щодо безспірності грошових вимог та строку їх невиконання на такі правовідносини не поширюються [2].

Такі вимоги Вищого господарського суду України узгоджуються з позицією Верховного суду України, викладеною у справі № 5/65-09 і у постанові від 26.12.2011 у справі № 16/87/09-21/134/09, у яких було наголошено на необхідності надання боржником доказів неплатоспроможності або загрози неплатоспроможності при зверненні до суду із заявою про порушення справи про банкрутство.

Винесення Верховним судом України такого рішення було спричинено наявністю значної кількості справ, ініційованих за відсутності доказів неплатоспроможності або загрози неплатоспроможності боржників. Судова практика свідчить, що механізм банкрутства став відверто використовуватися недобросовісними боржниками для безперешкодного звільнення майна від обтяження для його подальшої реалізації за заниженою вартістю пов'язаним особам з метою ухилення від сплати, в першу чергу, кредитних зобов'язань [4].

Крім того, в Інформаційному листі Вищого господарського суду України зазначено, що заява про порушення провадження у справі про банкрутство подається боржником лише за наявності майна, достатнього для покриття судових витрат. У разі відсутності майна, достатнього для покриття судових витрат, господарський суд повинен повернути заяву боржника про порушення провадження у справі про банкрутство [2]. Водночас така позиція вищого спеціалізованого суду призводить до накопичення суб'єктом господарювання боргу, що спричинить більші збитки для його контрагентів.

Заява про порушення справи про банкрутство. Вимоги до заяви про порушення провадження у справі про банкрутство встановлені статтею 11 Закону. Відповідно

до Закону України «Про судовий збір» за подання до господарського суду заяви про порушення провадження у справі про банкрутство стягується судовий збір у розмірі п'яти мінімальних заробітних плат [5].

Закон не зобов'язує заявника (кредитора) при поданні заяви про порушення провадження у справі про банкрутство доводити факт неплатоспроможності, а зобов'язує лише подати документи, які можуть свідчити про ймовірність неплатоспроможності.

Статтею 11 Закону визначено перелік обставин, у разі настання яких боржник зобов'язаний звернутися до суду із заявою про прощення провадження у справі про банкрутство. Однак законодавством не передбачена відповідальність за невиконання цієї вимоги, що призводить до недотримання її суб'єктами господарювання.

Відповідно до світової практики правила ліквідації чи реорганізації підприємств у разі їх неплатоспроможності мають бути визначені спеціальними законами. При цьому належність підприємства державі не може бути підставою для виведення його з-під дії закону про банкрутство [6].

Однак український законодавець вивів деякі категорії підприємств з-під дії Закону. Так, статтею 85 Закону передбачено, що під час розгляду справи про банкрутство суб'єкта підприємницької діяльності, що має суспільну або іншу цінність для Автономної Республіки Крим або територіальної громади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або орган місцевого самоврядування може звернутися до господарського суду з клопотанням не застосовувати до такого суб'єкта передбачені цим Законом процедури та припинити провадження у справі про банкрутство.

На думку В. Джуни, аналіз статті 85 Закону свідчить, що законодавцем закладено можливості для зловживань і маніпуляцій з боку керівників територіальних громад. Ця норма містить потенційно значний корупційний компонент, особливо з огляду на те, що вона стосується не лише підприємств-боржників комунальної, а й підприємств будь-якої форми власності [7].

Крім того, з кола боржників виключені комерційні банки. Так, у частині 3 статті 2 Закону зазначено, що законодавство про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом при розгляді судом справи про визнання неплатоспроможним (банкрутом) банку застосовується з урахуванням норм законодавства про банки і банківську діяльність [7]. Проте це нормативне положення суперечить вимогам частини 8 статті 36 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», яким визначено, що дія Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» на банки не поширюється [7, 8].

Проведення підготовчого засідання. Відповідно до статті 16 Закону метою проведення підготовчого засідання є перевірка господарським судом обґрунтованості вимог заявника, а також з'ясування наявності підстав для порушення провадження у справі про банкрутство. При цьому, якщо справа порушується за заявою кредитора, господарський суд перевіряє обґрунтованість його вимог, їх безспірність, вжиття заходів щодо примусового стягнення за цими вимогами в порядку виконавчого провадження. У разі звернення до суду боржника із заявою про порушення справи про банкрутство у підготовчому засіданні з'ясовуються ознаки неплатоспроможності боржника або її загрози.

Якщо до підготовчого засідання вимоги кредитора (кредиторів) боржником задоволено частково і загальна сума безспірних грошових вимог менше встановленого Законом розміру, господарський суд відмовляє у порушенні провадження у справі про банкрутство [2].

Згідно з пунктом 10 Інформаційного листа прийняття заяви про порушення справи про банкрутство і порушення провадження у справі про банкрутство є відокремленими одна від одної процесуальними діями. У першій з них господарський суд вирішує питання про прийняття заяви до розгляду або про відмову в її прийнятті чи про повернення заяви, а у другій – питання про порушення провадження у справі про банкрутство або про відмову в такому порушенні у разі наявності підстав, передбачених Законом [2].

Частиною 9 статті 16 Закону передбачено, що у ухвалі господарського суду про порушення провадження у справі про банкрутство зазначається насамперед про порушення провадження, введення мораторію на задоволення вимог кредиторів, введення процедури розпорядження майном та призначення розпорядника майна тощо.

Наведені вище приписи Закону дають підстави зробити висновки, що порушенню провадження у справі про банкрутство передують підготовчі стадії судового процесу, яка складається із двох етапів. На першому етапі господарський суд приймає рішення про прийняття заяви про порушення провадження у справі про банкрутство до розгляду або про відмову від її прийняття чи про повернення її без розгляду. При цьому Законом встановлено чіткі вимоги до форми та змісту заяви, у тому числі визначено особливості для заяв, які подаються боржником та кредитором.

На другому етапі проводиться підготовче засідання, на якому господарський суд вирішує питання щодо порушення або непорушення провадження у справі про банкрутство. У разі порушення провадження господарський суд у резолютивній частині ухвали визнає вимоги ініціуючого кредитора та вводить мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Проведення підготовчого засідання у справі про банкрутство є обов'язковим. Згідно зі статтею 12 Закону підготовче засідання проводиться не пізніше чотирнадцятого дня з дня винесення ухвали про прийняття заяви про порушення справи про банкрутство, а за наявності поважних причин (здійснення сплати грошових зобов'язань кредиторам тощо) – не пізніше тридцятого дня. Підстави для відмови у прийнятті заяви про порушення провадження у справі про банкрутство, повернення або відкликання заяви врегульовано відповідно статтями 14, 15 Закону.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Передмова* //Українське комерційне право. – 2013, № 13, с. 2 – 7.
2. *Інформаційний лист Вищого господарського суду України «Про Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (у редакції Закону України від 22.12.2011 № 4212-VI)» від 28 березня 2013 року № 01-06/606/2013 (зі змінами).* – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.
3. *Ніколаєв І.* Окремі проблемні питання, які виникають на стадії порушення провадження у справі про банкрутство //Вісник Центру комерційного права. – 2014, № 44, с. 4 – 8.
4. *Потьомкін А.* Розбіжності в конкурсному процесі //Закон і Бізнес. – 2013, № 17 (1107). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uaip.org.ua>.
5. *Закон України «Про судовий збір» від 8 серпня 2011 року № 3674-VI (зі змінами).* – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.
6. *Бірюков О.* Міжнародні стандарти у сфері банкрутства //Українське комерційне право. – 2013, № 13, с. 8 – 18.
7. *Джунь В.* Про необхідність зміни правового режиму в конкурсному праві України //Українське комерційне право. – 2013, № 13, с. 19 – 26.
8. *Закон України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» від 23 лютого 2012 року № 4452-VI (зі змінами).* – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.

Європейські рекомендації

ЩОДО УТВЕРДЖЕННЯ ПРИНЦИПІВ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Одним з найважливіших чинників розвитку корпоративної культури у країнах ЄС є корпоративна соціальна відповідальність (КСВ) (Corporate Social Responsibility). У 60-ті роки минулого століття КСВ увійшла в практику управління в США та провідних європейських країнах, проте поширювалася переважно на соціальне забезпечення персоналу й надання допомоги місцевим органам влади на професійній і спонсорській основі.

Тетяна УТЕЧЕНКО

Наразі КСВ – не лише система послідовних економічних, екологічних і соціальних заходів, але й сукупність етичних норм і цінностей компанії, що забезпечують сталий розвиток бізнес-структури.

Уряди багатьох країн ЄС приділяють значну увагу просуванню ідей КСВ на національному рівні, створюючи сприятливі умови для соціально відповідальної поведінки національних і іноземних підприємств.

Упровадження принципів КСВ створює нові можливості і переваги для соціально-економічного розвитку країни, у тому числі сприяє підвищенню конкурентоспроможності економіки й інвестиційної привабливості, екологічному і регіональному розвитку, а також нарощуванню соціального капіталу та розширенню інформаційної діяльності.

Широкого розвитку КСВ дістала в країнах ЄС, де компанії беруть на себе добровільні зобов'язання в галузі етики бізнесу, охорони праці, утилізації відходів, вимагаючи натомість відповідної поведінки зарубіжних підрозділів і партнерів. Запровадження міжнародних стандартів якості, менеджменту екологічної безпеки стало обов'язковою умовою виходу на європейський ринок і подальшої роботи.

Серед європейських інститутів влади ключову роль у поширенні ідей КСВ відіграють комітети Європейської Комісії. За визначенням Європейської Комісії, КСВ – це «концепція, згідно з якою компанії інтегрують соціальні та екологічні питання у свою комерційну діяльність та взаємодію із заінтересованими сторонами на добровільній основі».

Базовим документом ЄС у просуванні КСВ є «Green Paper» (Зелена Книга «Створення умов для поширення соціальної відповідальності бізнесу в Європі», 2001), де представлена європейська рамкова політика щодо КСВ, згідно з якою уряд країни розробляє національну політику, в тому числі механізми і інструментарій підтримки кращих практик та інноваційних ідей. Однак в країнах ЄС по-різному ставляться до механізмів розвитку КСВ: в одних вони інтегровані в громадську політику (Данія, Франція, Фінляндія, Швеція), в інших – соціально відповідальні практики є виключно прерогативою компаній (Греція, Ірландія, Нідерланди, Словенія).

Розвиток КСВ – ідея, яку сповідують більшість країн світу. Для об'єднання зусиль і просування міжнародних принципів

КСВ уряди країн всіляко підтримують ініціативи міжнародних організацій, зокрема Ініціативу ООН «Глобальний договір»

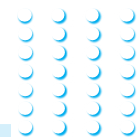
«Глобальний договір» – це добровільна міжнародна ініціатива, яка об'єднала компанії з агенціями ООН, працівниками та громадськістю для підтримки універсальних соціальних принципів, а також принципів захисту навколишнього середовища.

Принципи Ініціативи ООН «Глобальний договір»

Права людини	
Принцип 1:	Ділові кола мають поважати міжнародно визнані права людини та дотримуватись підходу щодо їх захисту
Принцип 2:	Ділові кола мають застерігати порушення прав людини
Трудові відносини	
Принцип 3:	Ділові кола мають підтримувати принцип свободи асоціації та визнавати право на колективний договір
Принцип 4:	Ділові кола мають підтримувати ліквідацію всіх форм примусової та обов'язкової праці
Принцип 5:	Ділові кола мають підтримувати ліквідацію дитячої праці
Принцип 6:	Ділові кола мають підтримувати ліквідацію дискримінації при прийомі на роботу та у професійній діяльності
Навколишнє природне середовище	
Принцип 7:	Ділові кола мають підтримувати обережний підхід до екологічних завдань
Принцип 8:	Ділові кола мають реалізовувати ініціативи щодо підтримки посилення екологічної відповідальності
Принцип 9:	Ділові кола мають заохочувати розроблення та розповсюдження екологічно безпечних технологій
Боротьба з корупцією	
Принцип 10:	Ділові кола мають боротися проти усіх видів корупції включаючи здирицтво та хабарництво

Інституційна підтримка КСВ у країнах ЄС здійснюється державними установами, громадськістю та бізнес-колами.

На державному рівні існує багато форм інституційної підтримки КСВ. Прикладом активної ролі держави у просуванні КСВ є Великобританія, яка досягла значних результатів у цій галузі. З 2001 року у Великобританії засновано посаду міністра корпоративної соціальної відповідальності, виділені державні ресурси на створення Академії КСВ (2004 рік) і підготовку інформаційно-методичного забезпечення; 12 міністерств і відомств залучені до просування КСВ на галузевому рівні. Наразі розроблено тематичний веб-сайт, присвячений впровадженню принципів соціальної відповідальності

в малому і середньому бізнесі. Законом Companies Act 2006 року введено регулярну звітність (Business Review), що вимагає від компаній розкриття загальної інформації з питань охорони довкілля, політики взаємовідносин із співробітниками і взаємодії з місцевим співтовариством.

Уряди Австрії, Данії, Франції, Німеччини також розвивають ініціативи, спрямовані на підвищення загального розуміння і усвідомлення важливості КСВ. Так, уряд Данії запровадив обов'язковий для місцевих органів управління Координаційний комітет з превентивних заходів на ринку праці, до якого входять представники федерацій роботодавців, профспілок, громадськості та практикуючі спеціалісти. Уряди Австрії, Франції та Німеччини організують змагання між підприємствами з нагородженням відзнаками за впровадження найкращих рівнів можливостей, найкращої політики щодо сім'ї та за найбільш соціально відповідальну компанію.

Уряди Австрії та Німеччини часто співпрацюють з бізнес-колами щодо заснування проєктів зі сталого розвитку, відповідальності бізнесу та корпоративної етики.

У Франції розвиток і регулювання КСВ є окремим напрямом роботи національної і місцевої влади і відбуваються в рамках Національної стратегії сталого розвитку (2003 рік). Головний напрям стратегії – добровільне формування зобов'язань великих бізнесу у сфері КСВ через роботу з галузевими об'єднаннями роботодавців. За поширення відповідальної ділової поведінки в країні відповідають прем'єр-міністр, міністерство екології і сталого розвитку, Національна рада зі сталого розвитку, міжвідомчий делегат по сталому розвитку і ряд органів влади, у тому числі на місцях.

Для Франції характерна активна законотворчість у питанні КСВ. Наприклад, закон 2001 року «Про нове економічне регулювання» – перший в ЄС в галузі корпоративного управління, що визначає обов'язковість детальної корпоративної нефінансової звітності.

На рівні громадськості існує багато неприбуткових організацій, асоціацій, консультативних та дослідницьких центрів, які беруть участь у процесі просування КСВ. Наприклад, громадські організації в Данії, Німеччині, Великобританії співпрацюють з державними органами в проєктах з розроблення кодексу поведінки; видання журналів з бізнес-підтримки. Деякі організації разом із міністерствами розробили базу даних компаній, які хочуть інформувати громадськість стосовно впровадження КСВ як елемента корпоративного управління.

Бізнес-кола пропагують КСВ через бізнес-асоціації та бізнес-мережі шляхом співробітництва з урядом та громадськістю. Бізнес-асоціації активно співпрацюють з державними структурами у публікації звітів про етику в бізнесі. Декілька національних та регіональних бізнес-мереж були створені для партнерства між компаніями та місцевими органами управління у боротьбі з соціальними проблемами, просуванні соціальної інтеграції, підвищенні обізнаності та сприянні розвитку стратегій КСВ (Данія, Німеччина та Великобританія).

Заохочуючи бізнес, населення і громадянське суспільство до соціально відповідальної поведінки, країни ЄС використовують різноманітні інструменти і механізми стимулювання – від м'яких форм регулювання і мотивації до жорстко визначених законодавством вимог.

Міжнародна практика стосовно нормативно-правової бази КСВ представлена так званим «м'яким правом», яке включає міжнародні конвенції, декларації, принципи та рекомендації, які можуть слугувати зразком та базою для напруження законодавчих актів у будь-якій країні та сприяють виробленню загальноприйнятних стандартів. Правове поле КСВ може бути сприйняте як зобов'язання, закріплені в деяких сферах. Зобов'язання спираються на стандарти та норми. Видавцями основних

міжнародних документів є Міжнародна організація праці, Міжнародна організація стандартизації (ISO), Глобальна ініціатива звітування (Global Reporting Initiative), Соціальна відповідальність (Social Accountability International).

Державне сприяння впровадженню корпоративної культури шляхом розвитку КСВ відбувається також через стимулювання бізнесу: податкові пільги та фінансова підтримка; нагороди та відзнаки.

Наприклад, парламентом Великобританії були прийняті податкові пільги на інвестиції в соціальну сферу. Пільга Community Investment Tax Relief (CITR) заохочує приватні інвестиції через фінансові інститути розвитку (Community Development Finance Institutions – CDFI) як прибуткових, так і неприбуткових компаній, що знаходяться в несталих регіонах і перебувають у складній фінансовій ситуації.

Пільга CITR може надаватися і фізичним, і юридичним особам шляхом купівлі цінних паперів або часткової участі в установах, акредитованих CDFI. Пільги (до 25 %) залежать від обсягу інвестованих коштів, скорочують розмір податку на дохід інвесторів і корпоративні податкові зобов'язання.

Не менш важливими є ініціативи уряду Великобританії, серед яких заходи щодо впровадження міжнародних і національних стандартів, таких, як ISO 14001 і BS 8555, розроблення першого у світі стандарту управління сталим розвитком – BS 8900, а також випуск Посібника з екологічної звітності тощо.

На відміну від норм «м'якого права» норми, що містяться в законодавчих актах, чітко закріплюють правила поведінки суб'єктів правовідносин та передбачають юридичну відповідальність у випадку їх порушення.

На законодавчому рівні в державах – членах ЄС наразі врегульовані питання:

- ✧ соціальні, пенсійні та трудові;
- ✧ інформації та реклами;
- ✧ прав людини;
- ✧ охорони навколишнього природного середовища;
- ✧ фіскальної та податкової політики.

В економічно розвинутих країнах ЄС за останні 20 років КСВ як система управління сталим розвитком у постійному діалозі із суспільством стала ключовою ідеологією бізнесу, основою соціального партнерства із владою всіх рівнів і громадянським суспільством. Міжнародний досвід свідчить, що запровадження КСВ дає змогу компаніям покращити імідж і ділову репутацію, а отже, капіталізацію; зміцнити трудовий колектив; сприяє розвитку прозорості компанії для громадськості та підвищенню інвестиційної привабливості.

Це дає підстави стверджувати, що саме ідеологія впровадження концепції КСВ має стати провідним чинником формування системи корпоративної культури вітчизняних компаній і базовим орієнтиром для запровадження державної політики у цій сфері відносин. Приклад країн ЄС свідчить про можливість успішного розвитку КСВ і про доцільність його використання в практиці державного управління в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Шевченко О. В.* Регулювання політики корпоративної соціальної відповідальності: практика країн – членів Європейського Союзу // Актуальні проблеми міжнародних відносин : Збірник наукових праць. Випуск 122 (частина І). – К.: Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Інститут міжнародних відносин, 2014. – 252 с.
2. *Соціальна відповідальність бізнесу: розуміння та впровадження* [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.un.org.ua>.
3. *Сталий розвиток території: проблеми та шляхи вирішення* // Матеріали V міжнар. наук.-практ. конф., Дніпропетровськ, 10-11 жовтня 2014 р. / за заг. ред. О. Ю. Бобровської. – Д.: ДРІДУ НАДУ, 2014. – 320 с.
4. *Истомина Л. А., Елецких Т. В., Елова О. Л.* Роль государства в продвижении корпоративной социальной ответственности // Аналитический доклад – Минск: изд-во БелГУ, 2010. – 52 с.

«...Власність не повинна використовуватися на шкоду людині і суспільству.

Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки. Усі суб'єкти права власності рівні перед законом.»

Конституція України, стаття 13

ТОВАРИСТВО «РОЗМА»: шлях до стабільності

За 23 роки здійснення майнових реформ у Чернівецькій області реформовано 3 138 об'єктів, для яких перестала існувати єдина приналежність до державного майна, а їх нові власники взяли на себе відповідальність за подальший розвиток придбаних об'єктів.

На практиці далеко не кожне приватизоване підприємство ставало успішним, але низка новостворених акціонерних товариств області змогли витримати тиск обставин вітчизняної економіки у постприватизаційний період.

До таких, зокрема, належить **товариство «РОЗМА»**, яке нинішнього року **відзначає своє 80-ліття**.

У колективі добре розуміють, що власність — це не привілей, а неабияка відповідальність. Адже нині ніхто не відповідає за підприємство, крім його власників і трудового колективу.

Коли в 1991 році Україна взяла курс на майнові реформи, гумовзуттєве підприємство реформували одним із перших. Наказом ФДМУ від 17.12.1993 № 53-АТ Чернівецький гумовзуттєвий завод перетворено на ВАТ «РОЗМА». Таким чином було успішно подолано визначальний рубіж зміни форми власності.

Наприкінці 1990-х років підприємство вийшло на пряму стабільного зростання обсягів виробництва і розпочало диверсифікацію виробництва. На початку 2000-х на придбання і впровадження нового обладнання інвестували 2,7 млн доларів США — коштів з прибутку товариства. Для виробництва полімерних труб та фітінгів придбали та встановили високотехнологічне турецьке обладнання «KUATRO» та італійське «BANDERA». В 2003 році змонтовано і введено в експлуатацію лінію для виготовлення поліетиленових труб для транспортування води та газу.

У 2014 році у ТОВ «РОЗМА» обсяг реалізації продукції становить 110 835,8 тис. грн.

Було вироблено 1 306 тис. пар полімерного взуття, 5 600 тис. пог. м труб, 7 750 тис. шт. фітінгів, 22 100 шт. радіаторів.

На експорт відвантажено продукції на суму 35 574,3 тис. грн.

Рентабельність становить 14,8 %.

На теперішньому етапі ТОВ «РОЗМА» — підприємство, яке спеціалізується переважно на виготовленні полімерних труб, сталевих радіаторів, гумового взуття та гумотехнічних виробів.

В рамках заходів уряду з активізації української економіки за рахунок імпортозаміщення в ТОВ «РОЗМА» в 2013 році освоєно новий вид продукції — опалювальні системи.

Потужність підприємства сьогодні — близько 100 тис. сталевих радіаторів для потреб житлово-комунального господарства. Вартість радіаторів на 10 – 15 % нижча вартості європейських аналогів. Для їх виробництва використовується 90 % вітчизняної сировини, зокрема, продукція заводу «Запоріжсталь», що також є вагомим складовим в розвитку внутрішнього ринку споживання металу.

Реалізація продукції ТОВ «РОЗМА» здійснюється як на внутрішньому ринку України, так і за її межами. Підприємство експортує товари в Білорусь, Росію, Киргизстан, Афганістан. Для Польщі виготовляє гумові чоботи з використанням давальницької сировини, що дає змогу створювати додаткові робочі місця та отримувати прибуток.

У рейтингу кращих підприємств України у сфері зовнішньоекономічної діяльності за результатами 2012 – 2013 рр., 2013 – 2014 рр. ТОВ «РОЗМА» посідає почесні місця серед експортерів полімерних виробів та гумового взуття.

За результатами рейтингу українських виробників, наданого Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, а також з урахуванням стабільного становища підприємства в умовах економічної кризи Європейська Асоціація Розвитку Бізнесу надала підприємству членство.

У 2014 році підприємство функціонує у складних умовах, пов'язаних із зовнішнім і внутрішнім політичним та економічним становищем, тому нині зазнає чималих збитків. Найбільшою проблемою вважають те, що наразі вітчизняний виробник не має достатньої підтримки. Проте, як і всі патріотичні сили держави, підприємство допомагає українській армії, яка захищає нашу незалежність на Сході України. ТОВ «РОЗМА» передало на потреби армії 2 великогазових КАМАЗи та автомобіль «Газель», постійно перераховує благодійні внески.

Попри всі негаразди колектив і очільники ТОВ «РОЗМА» вірять у краще майбутнє і працюють на благо краю і держави.

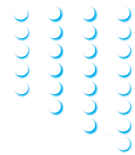
rozma

Довідково

Історія цього підприємства сягає 1935 року. Завод з виробництва гумового взуття спорудили румунські фабриканти (фірма «Кауром»), оснастивши його німецьким і польським обладнанням. Фабрика мала випускати близько мільйона пар гумового взуття на виробничих площах в 3,5 тис. м². Завод успішно працював, але наприкінці Другої світової війни окупанти його зруйнували, спалили обладнання. У 1944 році, після визволення Буковини, роботу заводу повністю відновили, з 1966 року було здійснено повну реконструкцію виробничих потужностей «РОЗМА».

Підготувала **Тетяна КОБЕВКО**

УДК 347.453.8

КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ПРОЦЕСІВ РЕФОРМУВАННЯ У ЗАЛІЗНИЧНІЙ ГАЛУЗІ

розвинених країн світу

Упродовж останніх років в Україні відбувається процес структурної реформи залізничної галузі. Аналізуючи світовий досвід, можна дійти висновку, що це тривалий процес, у ході якого можуть виникати різні питання і непередбачені повороти.

Використання досвіду проведення аналогічних реформ провідними країнами світу дасть змогу заощадити значні ресурси під час впровадження нових підходів до реформування вітчизняної залізниці.

Отже, актуальним буде вивчення зарубіжного досвіду реформування залізничної галузі та використання у ході дослідження компаративного аналізу — порівняльно-історичного методу, який застосовується при вивченні споріднених явищ.

Олександр КАЛЮЖНИЙ

Моделі реформування залізничного транспорту та управління ним умовно можна розділити на два основних типи.

«Американська модель» припускає наявність декількох вертикально інтегрованих компаній, що діють на своїх інфраструктурах, з виділенням напряму пасажирських перевезень в окрему компанію. Ця модель функціонує в США, Канаді, Японії. Американські фахівці вважають недоцільним поділ єдиної залізниці на компанії з перевезень та управління інфраструктурою виходячи з того, що взаємозв'язок експлуатації та інфраструктури тісний. У цих країнах відбувається процес укрупнення залізничних компаній в результаті злиття та поглинання дрібних компаній, що сприяє посиленню їх позицій у конкурентній боротьбі.

На початку XXI століття в США успішно працювали близько 500 приватних вантажних залізничних компаній, шість найбільших з них мали щорічний дохід від 4 до 15 млрд доларів. Американська залізниця досягла найменшої у світі чисельності персоналу: 0,9 працівника на 1 км експлуатаційної довжини залізничного шляху. Крім того, США мають одні з найнижчих у світі тарифи на вантажні перевезення.

«Європейська модель» передбачає відділення інфраструктури від операторів або перевізників. Європейську модель поділяють на: інтеграційну (Бельгія, Люксембург, до 1997 року Франція), розділення (Швеція, Великобританія, Іспанія) та холдингову (Німеччина, Італія, Австрія). Існують також дві

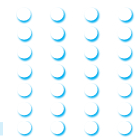
проміжні моделі – акціонерна (характерна для Швейцарії) та французька.

Основною передумовою реформування залізничного транспорту за кордоном стали вимоги до підвищення ефективності його роботи. Ці реформи вписуються в глобальну тенденцію лібералізації економіки.

Так, у країнах Західної Європи державні залізниці починаючи з 1950-х років втрачали позиції в пасажирських та вантажних перевезеннях і, незважаючи на фінансову підтримку з боку держави, їх економічне становище погіршувалося. Країнам доводилося нести все більший тягар дотацій, у зв'язку з чим знадобилися кардинальні заходи щодо зміни ситуації. Чинником, який сприяв процесу реформування європейських залізниць, стало прийняття Програми створення єдиного внутрішнього ринку ЄС, яка передбачає дерегуляцію європейських транспортних ринків та стосується перш за все перевезень у міжнародних сполученнях, а також прийняття 29 липня 1991 року Директиви 91/440/ЄЕС «Про розвиток залізниць у Європейському співтоваристві», яка передбачає розподіл функцій утримання інфраструктури залізниць та організації експлуатаційної роботи. Основні положення Директиви зводяться до того, що оздоровлення економіки залізниць можливе лише у разі посилення їх позицій на транспортному ринку і створення таких умов, за яких нерентабельні галузі залізничного господарства, що виконують соціально значущі функції, отримують підтримку зацікавлених сторін, у тому числі держави. Зазначена Директива визначає для країн – членів ЄС шлях проведення реформ на національних залізницях; зумовлює ведення окремого обліку витрат на розвиток і утримання інфраструктури та виконання функцій з експлуатації; забезпечує права виходу третіх осіб на ринок національних залізничних мереж.

© О. М. Калюжний, 2015

Стаття надійшла до редакції 12.05.2015

За цими загальними умовами варіанти рішень реформування залізничної галузі, які використовували різні держави, істотно різнилися. Розглянемо найбільш яскраві приклади реформування залізниць в західноєвропейських країнах.

У 1997 році у Франції був прийнятий закон з реформування французьких залізниць. Цей закон передбачав реалізацію двох основних елементів реформи:

- новостворене відомство Réseau Ferre de France (RFF) не лише стало власником залізничної мережі, а й стало нести відповідальність за її інфраструктуру, хоча функції управління залишилися у віданні державної залізничної компанії – Національного товариства залізниць Франції (SNCF);

- відповідальність за регіональні пасажирські перевезення передали на рівень місцевої влади шести провінцій з правом розпоряджатися наданими державою фінансовими ресурсами.

Проте SNCF залишилося монополістом та не було передбачено право допуску до мережі третіх сторін. Таким чином, французька модель суперечить Директиві ЄС 91/440 та політиці Європейської комісії з оздоровлення залізниць.

У рамках європейської моделі реформування залізничної галузі близькою до французької є шведська модель. Швеція першою в Європі здійснила реформу залізниць. В основу реформи покладено розділення сфер інфраструктури та експлуатації. Державні залізниці Швеції (SJ) поділені на дві компанії. Одна з них (BV) відає питаннями розвитку та утримання інфраструктури, інша (SJ) займається експлуатацією. Обидві компанії залишаються у державній власності, але працюють на комерційній основі.

У результаті цієї реформи фінансовий стан залізниць Швеції значно поліпшився, експлуатаційні витрати та чисельність персоналу знижувалися щороку. Значно підвищилася якість послуг з пасажирських та вантажних перевезень, що дало змогу SJ посилити позиції на транспортному ринку, особливо міжрегіональних пасажирських перевезень.

Отже, шведська модель реформи залізниць базується на принципах комерціалізації діяльності державних залізниць з одночасною можливістю виходу на ринок транспортних послуг нових підприємств (тобто створення конкуренції).

У листопаді 1993 року у Великобританії було прийнято закон про залізничний транспорт, відповідно до якого з 1 квітня 1994 року британська залізниця (British Rail) припинила своє існування. Натомість з'явилась велика кількість приватних компаній. Зокрема, була створена компанія Railtrack, яка володіє залізничною інфраструктурою (залізничними коліями, станціями, будівлями зв'язку), але не займається їх експлуатацією. Функції експлуатації, включаючи менеджмент, виконують експлуатаційні компанії, які отримують пільги на 5 – 7 років.

Після реформування почали працювати 26 пасажирських та 6 вантажних операторів рухомого складу, а також 11 компаній, які займаються ремонтом та поточним утриманням. Були продані великі компанії Rail Express Systems та Red Star, приватизовані всі ремонтні депо, які тепер конкурують між собою, надаючи послуги з ремонту компаніям рухомого складу. Однак у 2002 році Великобританія фактично

відновила державну власність та субсидії на залізничну інфраструктуру.

Більшість британських експертів вважали, що причиною невдачі була не приватизація, а непослідовність та половинчастість реформ. Таким чином, причиною недостатнього успіху реформ став високий ступінь державного регулювання галузі. Реформа британської залізниці продемонструвала, що приватизація – це умова необхідна, але не достатня.

У свою чергу, «німецька модель», одержала в міжнародній залізничній пресі одну з найвищих оцінок. Насамперед вона розглядається як відносно вільна від елементів політизації й ідеологічного догматизму, властивих «британській моделі» (у випадку з Великобританією, як вважають деякі фахівці, політичне керівництво заздалегідь визначило орієнтири реформи виходячи з ідеологічних критеріїв і вже потім під ці критерії «підганялися» зміст і хід реформи). Приватизація розглядалася у Німеччині як один із засобів підвищення ефективності, але не як самоціль. Ще одна особливість моделі реформи у Німеччині полягає в тому, що процес приватизації залізниць привів до фактичного переходу повноважень з організації залізничних перевезень до регіональної та місцевої влади, що підсилило можливості останніх планувати і здійснювати комплексний розвиток сфери транспорту у своїх регіонах. Нарешті, за умов «німецької моделі» процес планування соціально необхідних перевезень відкритий для конкуренції, тому що послуги з перевезення можуть надаватися будь-якою кількістю перевізників і на основі будь-якої кількості ліцензій.

Ураховуючи вищевикладене, можна зробити висновок, що процес реформування залізничної галузі в провідних європейських державах та США був багатоплановим, різноманітним та не завжди стовідсотково успішним. У цілому зарубіжний досвід не підтверджує однозначно, що поділ залізниць за видами діяльності є кращою формою управління залізничним транспортом. Світова практика показує, що для успішності реформ необхідно до їх проведення підходити зважено та застосовувати найкращі приклади з досвіду провідних зарубіжних країн з урахуванням специфіки національної економіки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бех П. В., Машков О. В., Руденко Н. В. Досвід ФРН в області реструктуризації залізничного транспорту // Збірник наукових праць Дніпропетровського університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна. – 2011. – № 1.
2. Зоріна О. І., Мкртчян О. М. Досвід реформування залізничного транспорту в провідних країнах світу // Вісник Харківського національного університету ім. В. В. Докучаєва. Сер.: Економічні науки. – 2013. – № 8. – С. 18 – 27.
3. Тесленко Т. Ф. Темпи реформування системи управління на залізницях окремих держав світу // Вісник Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту. – 2003. – № 1. – С. 170 – 176.
4. Бараш Ю. С., Чаркіна Т. Ю. Основні моделі реформування залізничного транспорту в Європі // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2014. – № 45. – С. 211 – 215.
5. Цветов Ю. М., Макаренко М. В. Головна мета та основні напрями реформування залізничного транспорту // Проблемы экономики и управления на железнодорожном транспорте: Материалы третьей межд. научн.-практич. конф. – К.: ГЭТУТ, 2008. – С. 5 – 9.

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкт державної власності групи А – група інвентарних об'єктів Кортеліської експлуатаційної дільниці (разом з земельною ділянкою)

Місцезнаходження об'єкта: вул. Перемоги, 2а, с. Кортеліси, Ратнівський район.

Балансоутримувач об'єкта: Ратнівське міжрайонне управління водного господарства.

Група інвентарних об'єктів Кортеліської експлуатаційної дільниці складається з будівель, споруд та передавальних пристроїв.

Рік побудови об'єкта: 1983 – 1984 рр.

Об'єкт не використовується.

Земельна ділянка площею близько 10 000 м² окремо не виділена.

Спосіб приватизації – аукціон.

За довідками звертатися: м. Луцьк, Київський майдан, 9, кімн. 801, РВ ФДМУ по Волинській області,
☎ (0332) 24-00-57.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкт державної власності групи Ж – Палац культури «Коксохіміків»

Місцезнаходження об'єкта: м. Кривий Ріг, Дзержинський район,
вул. Постишева, 19.

Балансоутримувач об'єкта: ПАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг».

Відомості про об'єкт: триповерхова нежитлова будівля палацу культури з підвалом загальною площею 2 949,2 м², з чотирма ганками, замощенням площею 2 222,73 м² та 6 одиниць обладнання.

Рік будівництва – 1954.

Фундамент під будівлею кам'яний, стіни цегляні, перегородки цегляні, дерев'яні, покрівля – азбестоцементні листи. Інженерні комунікації відключені. На даний час об'єкт не використовується.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні зі збереженням профілю діяльності.

Об'єкт державної власності групи А – частина нежитлової будівлі (будівлі магазину № 42) – нежитлове приміщення №4 площею 1 539,5 м²

Місцезнаходження об'єкта: Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг,
просп. Перемоги, 28, прим. 4.

Балансоутримувач об'єкта: ПАТ «Інгулецький гірничо-збагачувальний комбінат».

Відомості про об'єкт: частина нежитлової триповерхової будівлі площею 1 539,5 м² (підвал, два входи в підвал загальною площею 487,9 м²; на першому поверсі – сходові клітини площею 15,7 м² та 31,8 м²; 2-й поверх – 491 м²; 3-й поверх – 513,1 м²).

Фундаменти під будівлею – залізобетонні блоки, стіни цегляні. У будівлі є системи центрального опалення, горячого та холодного водопостачання, каналізації та електрообладнання.

Відомості про земельну ділянку: земельна ділянка окремо не виділена.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні.

Об'єкт державної власності групи Ж – «Сірководнева пікарня»

Місцезнаходження об'єкта: м. Дніпропетровськ, просп. Свободи, 2а.

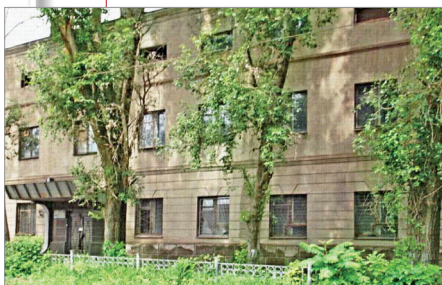
Балансоутримувач об'єкта: ПАТ «ЄВРАЗ – Дніпропетровський металургійний завод ім. Петровського».

Відомості про об'єкт: окремо розташована двоповерхова будівля з підвалом загальною площею 1 269,8 м², сходами, входом в підвал, будівлею кисневої з ганком, металевою огорожею, трьома підпірними стінками. Рік побудови – 1951. Фундамент сірководневої пікарні кам'яний, стіни та перегородки цегляні, перекриття – залізобетонні плити, покрівля

рулонна. Вимощення з асфальтобетону площею 153 м². Наявні комунікації: електропостачання, водопостачання. Теплопостачання – відключено. На даний час об'єкт не використовується.

Відомості про земельну ділянку: земельна ділянка окремо не виділена.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні зі збереженням профілю діяльності.

Об'єкт державної власності групи А – нежитлова будівля (піт. А-2) з підвалом загальною площею 1 356,3 м², тротуар І

Місцезнаходження об'єкта: Дніпропетровська обл.,
м. Дніпродзержинськ, вул. Тагільська, 9.

Балансоутримувач об'єкта: ПАТ «Дніпровський металургійний комбінат ім. Ф. Е. Дзержинського».

Відомості про об'єкт: нежитлова двоповерхова будівля з підвалом загальною площею 1 356,3 м², тротуаром площею 702,0 м², трьома ганками, балконами, приямками. Рік побудови – 1949. З 2001 року об'єкт не експлуатується.

Приміщення в будівлі мають коридорну систему. Підвал знаходиться під частиною будівлі. Фундаменти під будівлею та стіни цегляні. Будівля відключена від основних систем водопостачання, каналізації та опалення.

Відомості про земельну ділянку: земельна ділянка окремо не виділена.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні.

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкт державної власності групи А – будівля побутових приміщень з підвалом (разом із земельною ділянкою)

Місцезнаходження об'єкта: м. Запоріжжя, Південне шосе, 62.

Балансоутримувач об'єкта: перебуває на зберіганні у юридичної особи згідно з договором безоплатного зберігання державного майна.

Відомості про об'єкт: триповерхова окремо розташована будівля з підвалом загальною площею 933,8 м². Фундамент – залізобетонні блоки, стіни цегляні, є інженерні мережі електропостачання, водопостачання та водяного опалення. Рік побудови – 1985.

На сьогодні будівля не використовується, перебуває в задовільному стані.

Відомості про земельну ділянку: площа земельної ділянки 0,0646 га. Категорія земель: землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення. Цільове призначення – для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд іншої промисловості. Документація із землеустрою щодо відведення земельної ділянки розроблена.

Об'єкт разом із земельною ділянкою пропонується до продажу на аукціоні.

Орієнтовна вартість об'єкта разом із земельною ділянкою – 900,00 тис. грн.

За довідками звертатися: 69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 50, РВ ФДМУ по Запорізькій області, 3-й поверх, кімн. 38, 40, ☎ (061) 226-07-75, 226-07-76.

Об'єкт державної власності групи А – ЕМК «Цех напірного обладнання» (разом із земельною ділянкою)

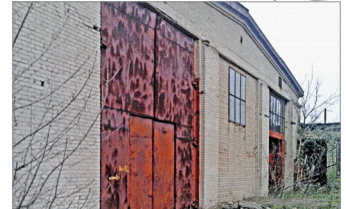
Місцезнаходження об'єкта: Запорізька обл., Веселівський район, смт Веселе, вул. Робоча, 6.

Балансоутримувач об'єкта: ПАТ «Світлофор» (код за ЄДРПОУ 00656551, м. Дніпропетровськ, вул. Новомосковська, 1).

Відомості про об'єкт: не увійшов до статутного капіталу ПАТ «Світлофор». До складу об'єкта входять будівлі та споруди у кількості 37 одиниць, зокрема: панельна двоповерхова будівля цеху напірного обладнання з цегляними вбудованими будівлями площею 8 835,41 м², цегляна будівля блоку очистки з підвалом та бетонні монолітні споруди пристрою очистки промислових стічних вод загальною площею 281,86 м², одноповерхова цегляна будівля депо з прибудованими господарсько-побутовими приміщеннями та котельною площею 709,1 м², одноповерхова будівля компресорної станції (зі збірною залізобетону з колонами) з бетонними монолітними спорудами оборотного водопостачання компресорної площею 193,48 м², каркасна будівля контори оборотного депо з цегляною будівлею пожежного посту площею 426,26 м², каркасна будівля котельні (збірні фундаментні блоки, колони, стінові панелі) площею 992,73 м², цегляна будівля складу мазуту з підземною частиною площею 121,91 м², 79 одиниць обладнання.

Відомості про земельну ділянку: орієнтовна площа земельної ділянки – 10,5 га.

Об'єкт разом із земельною ділянкою пропонується до продажу на аукціоні.

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкт державної власності групи Д – незавершене будівництво лазні під розбирання

Місцезнаходження об'єкта: Рівненська обл., Дубровицький район, с. Велюнь, вул. Садова, 8а.

Балансоутримувач: відсутній.

Відомості про об'єкт: незавершене будівництво лазні загальною площею 207,8 м². Будівництво згідно з Чорнобильською будівельною програмою розпочато в кінці 1980-х років та на початку 1990-х років призупинено через відсутність фінансування.

Ступінь будівельної готовності – 26%.

Площа основна (забудови) – 266,4 м², висота будівлі – 3,60 м². Фундамент – бетонні блоки, стіни та перегородки цегляні; покрівля, перекриття, підлога, опоряджувальні роботи та інженерне забезпечення – відсутні.

З часу припинення будівництва об'єкт не законсервованій та не охороняється.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні під розбирання.

Об'єкт державної власності групи А – будівля їдальні загальною площею 174,8 м² з погребом

Місцезнаходження об'єкта:

Рівненська обл., Зарічненський район, с. Мутвиця, вул. Центральна, 7а.

Умови продажу: подальше використання об'єкта визначає покупець.

Спосіб приватизації: продаж на аукціоні.

Об'єкт державної власності групи Д – реконструкція клубу під школу (разом із земельною ділянкою)

Місцезнаходження об'єкта:

Рівненська обл., Сарненський район, с. Ремчиці.

Умови продажу: без збереження первісного призначення.

Спосіб приватизації: продаж на аукціоні.

За довідками звертатися: 33028, м. Рівне, вул. 16 Липня, 77, РВ ФДМУ по Рівненській області, ☎ (0362) 63-58-19, тел./факс: (0362)26-86-80.

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкт незавершеного будівництва – 27-квартирний житловий будинок (разом із земельною ділянкою)

Місцезнаходження об'єкта: м. Чернівці, вул. Південно-Кільцева, 5л.

Балансоутримувач об'єкта: ТДВ «Трансмост».

Відомості про об'єкт: земельна ділянка з виконаними будівельними роботами нульового циклу, а саме: роботи з набивання буронабивних паль, влаштування ростверку, укладання фундаментних блоків, монтажу колон та спорудження прибудови, частини якої з заступом за лінію забудови (червону лінію).

Об'єкт не законсервованій та не охороняється, будівельний майданчик частково огорожений.

Відомості про земельну ділянку: згідно з проектом землеустрою площа земельної ділянки – 0,0667 га, у т. ч. під забудовою – 0,0337 га, прибудинкова територія – 0,0330 га.

Може бути приватизований із зміною профілю.

Спосіб приватизації: аукціон.

Об'єкт незавершеного будівництва – двоквартирний житловий будинок (разом із земельною ділянкою)

Місцезнаходження: Чернівецька обл., Заставнівський район, смт Кострижівка, пров. Буковинський, 2.

Балансоутримувач об'єкта: відсутній, об'єкт повернутий у державну власність.

Відомості про об'єкт: на будівельному майданчику прямокутної форми вирито котлован під будівництво двоквартирного житлового будинку розміром 12х7м та глибиною 3,5 – 4 м. Поряд з недобудовою прокладено мережі електропередачі і газопостачання.

Об'єкт не законсервованій, не огорожений, будівельний майданчик не охороняється.

Відомості про земельну ділянку: відповідно до проекту землеустрою площа земельної ділянки, відведеної під будівництво об'єкта, – 0,0811 га.

Може бути приватизований із зміною профілю.

Спосіб приватизації: аукціон.

За довідками звертатися: м. Чернівці, вул. Лук'яна Кобилиці, 21а, РВ ФДМУ по Чернівецькій області, ☎ (0372) 51-86-60.

Реєстр юридичних осіб, які уклали у березні – квітні 2015 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває у державній власності

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (перекладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Волинська область					
39331314	139	15.04.2015	Товарна біржа «УНІВЕРСАЛЬНА-ПОЛІСНЯ»	43025, м. Луцьк, вул. Винниченка, 67, тел.: (0332) 29-20-25, 29-29-72, (067) 363-86-63, (066) 660-88-26	Макарчук Тетяна Василівна
Донецька область					
32502652	142	17.04.2015	Універсальна спеціалізована товарна біржа «Укрінкомбіржа»	85307, м. Красноармійськ, вул. Свердлова, 148, тел.: (0623) 51-30-02, 51-30-21, 99-21-78	Згуров Андрій Миколайович
34753037	143	20.04.2015	Товарна біржа «Агропромбізнес»	84333, м. Краматорськ, вул. Шкадінова, 20, тел. (06264) 6-84-69	Максимов Ілля Миколайович
Львівська область					
23970563	132	09.04.2015	Західно-Українська регіональна агропромислова біржа	79018, м. Львів, вул. Залізнична, 16, оф. 27, тел.: (0322) 294-84-03, 294-84-02	Вуйцик Ігор Михайлович
Рівненська область					
25675153	138	15.04.2015	Рівненська міжрегіональна універсальна товарно-майнова біржа «ПРАЙС»	33028, м. Рівне, вул. Гетьмана Мазепи, 4а/6а, тел.: (0362) 43-46-99, 43-34-05, 43-34-08, 46-04-72	Полевий Олександр Михайлович
м. Київ					
23243248	96	04.03.2015	Товарна біржа «Київська агропромислова біржа»	01601, м. Київ, вул. Червоноармійська, 5, кімн. 6б, тел.: (044) 230-95-49, 230-96-95, 234-15-76	Шимко Сергій Валентинович
32388652	123	31.03.2015	Товарна біржа «ІННЕКС»	01015, м. Київ, вул. Московська, 43/11, тел. (044) 459-31-45, 459-31-46	Лисечко Павло Анатолійович

Нове у законодавстві

Відповідно до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про акціонерні товариства» від 19.03.2015 № 272-VIII:

загальні збори акціонерного товариства мають кворум за умови реєстрації для участі у них акціонерів, які сукупно є власниками більш як 50% голосуючих акцій;

у разі прийняття загальними зборами рішення щодо виплати дивідендів у строк, менший, ніж передбачений абзацом 1 частини 2 статті 30 Закону «Про акціонерні товариства», виплата дивідендів здійснюється у строк, визначений загальними зборами;

у разі невиконання дивідендів у строк, визначений абзацами 1 та 2 частини 2 статті 30 Закону, або у строк, установлений загальними зборами, за умови, що він менший за строк, передбачений абзацами 1 та 2 частини 2 статті 30 Закону, у акціонера виникає право звернення до нотаріуса щодо вчинення виконавчого напису нотаріуса на документах, за якими стягнення заборгованості здійснюється у безспірному порядку згідно з переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України.

Закон набрав чинності 27 березня 2015 року.

До уваги авторів !

Статті, що надсилаються до редакції Бюлетеня для опублікування, мають задовольняти такі вимоги:

- ✧ відповідати тематиці Бюлетеня (приватизація державного майна; оренда, лізинг, концесія; продаж акцій на первинному ринку цінних паперів; реструктуризація та санація підприємств, пов'язані з їх роздержавленням; діяльність підприємств у післяприватизаційний період; оцінка державного майна та майнових прав; методологічні проблеми приватизації; передприватизаційна підготовка підприємств; інфраструктура приватизації; приватизація майна в енергетичній галузі та агропромисловому комплексі; корпоративне управління);
- ✧ містити підписи всіх авторів, відомості про них (прізвище, ім'я та по батькові, місце роботи (навчання), посада, науковий ступінь, вчене звання, контактний телефон); для студентів та аспірантів – рекомендації відповідних кафедр щодо опублікування їх статей;
- ✧ за обсягом стаття не повинна перевищувати **п'яти сторінок**, надрукованих кеглем 12 українською або російською мовою з міжрядковим полуторним інтервалом. До паперового носія має додаватись електронна версія текстового матеріалу в програмі Word і графічних ілюстрацій у програмі Excel з наданням вихідних даних, використаних для побудови таких ілюстрацій. Разом зі статтею подається реферат, у якому має бути стисло і чітко сформульовано головну тему статті та обґрунтовано її актуальність. Над текстом реферату зазначаються: індекс УДК, назва статті, прізвища та ініціали авторів, кількість рисунків, таблиць, бібліографічних посилань. Обсяг реферату – не більше 1/3 сторінки. У статті потрібно виділити (напівжирним шрифтом, курсивом або підкресленням) основні положення, головні думки автора, на які слід звернути особливу увагу читача. Текст статті має бути старанно перевірений автором. Подальші виправлення, доповнення та скорочення, крім загальноприйнятих, не допускаються.

Статті, оформлені з порушенням зазначених вимог, до розгляду не приймаються.

До статті додаються якісна кольорова фотографія автора форматом 10 × 15 см, а також інші ілюстрації, придатні для сканування (непошкоджені, чіткі та якісні), форматом А4. Фотографії та ілюстрації, що надаються в електронному вигляді, повинні мати розмір не менше вказаних форматів з роздільною здатністю від 300 dpi (*.eps або *.jpg).

До статті можуть бути внесені зміни редакційного характеру без погодження з автором. Остаточне рішення про публікацію приймає редакційна колегія Бюлетеня. У разі негативної рецензії статтю може бути повернено для доопрацювання або відхилено.

Обов'язковою умовою прийняття до розгляду статей, що пропонуються до опублікування, є наявність особистої річної передплати на наше видання.

Передплатний індекс за Каталогом видань України **22437**.

Статті можна надсилати поштою, зокрема електронною (journal@spfu.gov.ua).

МІН'ЮСТ ПОВІДОМЛЯЄ**Міністерство юстиції України надало ро'яснення щодо застосування антикорупційного законодавства**

Згідно з пунктом 1 Розділу XIII «Прикінцеві положення» Закону України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII (далі – Закон) цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через шість місяців з дня набрання ним чинності. Закон був офіційно опублікований у виданні «Голос України» від 25 жовтня 2014 року.

Так, положення Закону, пов'язані з регулюванням суспільних відносин в антикорупційній сфері, набрали чинності 26 квітня 2015 року. Це правило поширюється й на пункт 3 Розділу XIII Закону щодо застосування законодавчих та інших нормативно-правових актів в частині, що не суперечить цьому Закону; на пункт 4 Розділу XIII щодо втрати чинності законами «Про засади запобігання і протидії корупції» та «Про правила етичної поведінки»; на пункт 5 Розділу XIII, яким передбачено низку змін до законодавчих актів.

При цьому слід враховувати, що саме дата введення в дію Закону є початком для виникнення, зміни чи припинення прав та обов'язків відповідних суб'єктів правовідносин.

Таким чином, до 26 квітня 2015 року застосуванню підлягають закони України «Про засади запобігання і протидії корупції» та «Про правила етичної поведінки». Починаючи з 26 квітня 2015 року у зв'язку з введенням в дію положення про втрату чинності зазначеними законами набрав чинності Закон України «Про запобігання корупції» і передбачені ним зміни до актів законодавства.

За матеріалами minjust.gov.ua

УРЯД ЗАТВЕРДИВ**Кабінет Міністрів України постановою від 29 квітня 2015 року № 265 затвердив Державну програму по реалізації Антикорупційної стратегії на 2015 – 2017 роки**

Метою Програми є створення ефективної загальнодержавної системи запобігання та протидії корупції на основі нових принципів формування й реалізації антикорупційної політики.

Досягнення мети Програми можливо шляхом реалізації Антикорупційної стратегії на 2015 – 2017 роки, а також належного впровадження нового базового антикорупційного законодавства, зокрема, законів України «Про запобігання корупції» і «Про Національне антикорупційне бюро України».

Виконання Програми дасть можливість здійснити невідкладні заходи з проведення антикорупційної реформи, зокрема:

- ✓ забезпечити формування і реалізацію державної антикорупційної політики на основі результатів аналізу достовірних даних про корупцію і чинники, які її зумовлюють, запровадити ефективний моніторинг і координацію реалізації антикорупційної політики незалежним спеціалізованим органом;
- ✓ зменшити вплив корупційних ризиків на діяльність органів законодавчої влади, підсилити суспільний контроль за їх діяльністю;
- ✓ створити ефективні механізми запобігання корупції;
- ✓ підсилити ефективність діяльності органів судової влади й системи карної юстиції в переслідуванні осіб, які вчинили корупційні правопорушення, забезпечити ефективну роботу Національного антикорупційного бюро;
- ✓ сприяти усуненню корупційних передумов ведення бізнесу;
- ✓ розширити можливості для доступу до суспільно важливої інформації;
- ✓ сформувати в суспільстві ідеї нетерпимості до корупції, підвищити рівень довіри населення до влади;
- ✓ забезпечити виконання рекомендацій міжнародних антикорупційних моніторингових механізмів.

За матеріалами jurliga.ligazakon.ua

УРЯД УТВОРИВ**Кабінет Міністрів України постановою від 18 березня 2015 р. № 118 утворив Національне агентство з питань запобігання корупції**

До головних завдань новоствореної установи належать аналіз та перевірка декларацій про доходи держслужбовців, моніторинг їхнього способу життя, а також інших аспектів, що стосуються їх професійної діяльності.

Утворення Національного агентства з питань запобігання корупції передбачено Законом України «Про запобігання корупції».

За матеріалами jurliga.ligazakon.ua

ВАЖЛИВО ЗНАТИ

Антикорупційний портал www.acrc.org.ua – це соціальний інтернет-ресурс, який адмініструється спеціалістами Бюро з питань антикорупційної політики та політика якого ґрунтується на принципах чесності, прозорості, відкритості, добросовісності та справедливості.

Важливим напрямом роботи порталу є забезпечення зворотного зв'язку. Усі бажанчі, відвідавши рубрику «Питання та відповіді», можуть дістати пораду, відповідь на запитання та практичну допомогу в зазначеній сфері. Також існує можливість проведення незалежних журналістських розслідувань стосовно найбільш складних, резонансних корупційних злочинів та зловживань.

За матеріалами kmu.gov.ua

Нормативна База

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 14 січня 2015 р. № 53

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 68, ст. 2266; 2009 р., № 22, ст. 701; 2010 р., № 25, ст. 983, № 37, ст. 1256, № 55, ст. 1870) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 січня 2015 р. № 53

ЗМІНИ,

що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777

1. У постанові:

1) назву постанови, пункти 1 і 2 викласти в такій редакції:

«Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки»;

«1. Затвердити Порядок проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що додається.

2. Суб'єктам управління об'єктами державної власності забезпечити:

призначення керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки виключно за результатами конкурсного відбору;

приведення власних нормативно-правових актів і статутів суб'єктів господарювання державного сектору економіки у відповідність із цією постановою.»;

2) у пункті 4 слова і цифри «у пунктах 2 і 3» замінити словами і цифрою «у пункті 2», а слова «Міністерству економіки» – словами «Міністерству економічного розвитку і торгівлі».

2. У Порядку проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання, затвердженому зазначеною постановою:

1) назву Порядку викласти в такій редакції:

**«ПОРЯДОК
проведення конкурсного відбору керівників
суб'єктів господарювання державного сектору
економіки»;**

2) пункти 1 – 3 викласти в такій редакції:

«1. Цей Порядок визначає процедуру конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки (далі – підприємства).

Вимоги цього Порядку поширюються на відбір кандидатів на посаду голови виконавчого органу господарських товариств, які належать до державного сектору економіки.

2. Підставою для оголошення конкурсного відбору керівника підприємства (далі – конкурсний відбір) є рішення (наказ) міністерства, Фонду державного майна або іншого органу, який виконує функцію з управління підприємством (далі – суб'єкт управління), із зазначенням строку приймання заяв і проведення конкурсного відбору, яке приймається не пізніше ніж через 10 днів після від-

криття вакансії керівника підприємства (для підприємств, функції з управління якими виконує Кабінет Міністрів України, – рішення Кабінету Міністрів України).

3. Для проведення конкурсного відбору суб'єкт управління утворює постійно діючу комісію (далі – комісія).

Склад комісії, порядок її роботи та критерії відбору її членів затверджуються відповідним актом суб'єкта управління.

Члени комісії розглядають документи і пропозиції, внесені особами, що виявили бажання взяти участь у конкурсному відборі (далі – претенденти), та його учасниками.»;

3) у пункті 4:

абзац другий викласти у такій редакції:

«оприлюднює не пізніше ніж протягом 10 днів після прийняття рішення (наказу), зазначеного у пункті 2 цього Порядку, оголошення про проведення конкурсного відбору на посаду, яка стала вакантною (далі – оголошення), та результати конкурсного відбору не пізніше ніж протягом трьох днів з дати його завершення»;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

«розробляє та затверджує вимоги до претендентів, а в разі проведення конкурсного відбору на посаду керівників особливо важливих для економіки підприємств, визначених пунктом 22 цього Порядку (далі – особливо важливі для економіки підприємства), розробляє та подає такі вимоги на затвердження до комітету з призначення керівників особливо важливих для економіки підприємств (далі – комітет з призначення), що утворюється відповідно до зазначеного пункту.»;

4) у пункті 8 слово «органу» замінити словом «суб'єкта»;

5) пункт 18 викласти в такій редакції:

«18. Конкурсна пропозиція, що розробляється на підставі фактичних показників фінансово-господарської діяльності, може містити проект стратегічного плану розвитку підприємства на середньострокову перспективу, в якому передбачаються:

детальний першочерговий план реформування підприємства протягом одного року;

заходи з виконання завдань та результати аналізу можливих ризиків, а також з поліпшення техніко-економічних та фінансових показників підприємства, підвищення його конкурентоспроможності;

обсяг надходження коштів до бюджетів»;

пропозиції щодо залучення інвестицій для розвитку підприємства;

пропозиції щодо очікуваної динаміки поліпшення основних показників фінансово-господарської діяльності.»;

б) у пункті 20:

доповнити пункт після абзацу першого новими абзацами такого змісту:

«Кандидатура, відібрана за результатами конкурсного відбору на посаду керівника підприємства, що має стратегічне значення для економіки та безпеки держави і вартість активів якого за даними останньої фінансової звітності або річний розмір чистого доходу якого перевищує 200 млн. гривень, погоджується Кабінетом Міністрів України за поданням керівника суб'єкта управління (крім випадків, визначених абзацом третім цього пункту).

У разі проведення конкурсного відбору на посаду керівників особливо важливих для економіки підприємств оголошується від двох до п'яти кандидатур для подання їх до комітету з призначення.».

У зв'язку з цим абзаци другий – четвертий вважати відповідно абзацами четвертим – шостим;

в абзаци четвертому слово «органу» замінити словом «суб'єкта»;

в абзаци п'ятому слова «є підставою для укладення контракту між органом» замінити словами «(а у випадках, визначених абзацами другим і третім цього пункту, – рішення Кабінету Міністрів України) є підставою для укладення контракту між суб'єктом»;

у другому реченні абзацу п'ятого слово «орган» замінити словом «суб'єкт»;

7) доповнити Порядок розділом такого змісту:

«Проведення відбору та укладення контракту з керівниками особливо важливих для економіки підприємств

22. Для визначення претендентів на посаду керівників особливо важливих для економіки підприємств (підприємства, вартість активів якого за даними останньої фінансової звітності перевищує 2 млрд. гривень або річний розмір чистого доходу якого перевищує 1,5 млрд. гривень, банку, у статутному капіталі якого держава володіє часткою понад 75 відсотків) з числа кандидатур, оголошених відповідно до абзацу третього пункту 20 цього Порядку, Мінекономрозвитку утворює комітет з призначення.

До складу комітету з призначення включаються Міністр економічного розвитку і торгівлі, Міністр фінансів, Міністр інфраструктури, Міністр енергетики та вугільної промисловості, Міністр аграрної політики та продовольства або їх заступники та п'ять незалежних недержавних експертів, кандидатури яких погоджуються Кабінетом Міністрів України.

До участі у засіданні комітету з призначення запрошується представник відповідного суб'єкта управління та Фонду державного майна.

Положення про комітет з призначення затверджується Мінекономрозвитку.

23. Комітет з призначення за пропозиціями суб'єкта управління розглядає на своєму засіданні кандидатури, оголошені відповідно до абзацу третього пункту 20 цього Порядку, та подану ними конкурсну документацію.

Рішення комітету з призначення оформляється протоколом, який підписується головою на засіданні.

24. Міністр економічного розвитку і торгівлі на підставі рішення комітету з призначення вносить Кабінету Міністрів України пропозиції щодо погодження кандидатури претендента на посаду керівника особливо важливого для економіки підприємства.».

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 25 березня 2015 р. № 145

Про ліквідацію галузевого державного архіву фінансових посередників Фонду державного майна

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Ліквідувати галузевий державний архів фінансових посередників Фонду державного майна (далі – архів).

2. Фонду державного майна:

утворити комісію з ліквідації архіву, включивши до її складу представників Державної архівної служби;

забезпечити здійснення заходів, пов'язаних з ліквідацією архіву, зокрема науково-технічне опрацювання документів архіву;

забезпечити в установленому порядку передачу документів Національного архівного фонду до Центрального державного архіву вищих органів влади та управління;

поінформувати у шестимісячний строк Кабінет Міністрів України про результати проведеної роботи.

3. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 3 липня 2000 р. № 1055 «Про створення галузевого державного архіву фінансових посередників Фонду державного майна» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 27, ст. 1132);

постанову Кабінету Міністрів України від 4 квітня 2001 р. № 330 «Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 3 липня 2000 р. № 1055» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 14, ст. 613).

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 4 квітня 2015 р. № 148

Про внесення змін до пункту 3 Порядку управління акціями (частками), які перебувають у державній власності, господарських товариств, створених за участю Фонду державного майна

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до пункту 3 Порядку управління акціями (частками), які перебувають у державній власності, господарських товариств, створених за участю Фонду державного майна, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 травня 2000 р. № 791 «Про управління корпоративними правами держави» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 20, ст. 827; 2001 р., № 21, ст. 931; 2004 р., № 4, ст. 163), такі зміни:

доповнити пункт після абзацу третього новим абзацом такого змісту:

«іншої державної господарської організації, центрального органу виконавчої влади за погодженням з Кабінетом Міністрів України.».

У зв'язку з цим абзаци четвертий – сьомий вважати відповідно абзацами п'ятим – восьмим;

абзац сьомий після слів «посадова особа» доповнити словами «державної господарської організації.».

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

Наказ Фонду державного майна України

від 3 лютого 2015 р. № 127, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 18 лютого 2015 р. за № 188/26633

Про затвердження Змін до Порядку проведення додаткового продажу акцій акціонерних товариств за номінальною вартістю

Відповідно до частини сьомої статті 17 Закону України «Про приватизацію державного майна», Законів України «Про депозитарну систему України», «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», Закону України від 15 квітня 2014 року № 1206-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку відкриття бізнесу» НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Зміни до Порядку проведення додаткового продажу акцій акціонерних товариств за номінальною вартістю, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 29 липня 2008 року № 878, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27 серпня 2008 року за № 783/15474, що додаються.

2. Управлінню планування та пільгового продажу Департаменту оперативного планування процесів приватизації та реформування власності забезпечити подання цього наказу в установленому порядку на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
18 лютого 2015 р. за № 188/26633

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Фонду державного майна України
03.02.2015 № 127

ЗМІНИ**до Порядку проведення додаткового продажу акцій акціонерних товариств за номінальною вартістю**

1. У розділі I:

1) пункт 1.1 викласти в такій редакції:

«1.1. Цей Порядок розроблено з метою виконання частини сьомої статті 17 Закону України «Про приватизацію державного майна» та відповідно до вимог Законів України «Про депозитарну систему України», «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», Закону України від 15 квітня 2014 року № 1206-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку відкриття бізнесу.»;

2) у пункті 1.3:

в абзаці третьому слова «договір-доручення про» замінити словами «договір доручення на», слово «яка» замінити словом «який»;

в абзаці четвертому слова «заява на придбання акцій під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю (далі – заява)» замінити словами «заява на додаткове придбання акцій АТ за номінальною вартістю»;

в абзаці п'ятому слова «приймання заяв на придбання акцій під час додаткового продажу за номінальною вартістю» замінити словами «приймання заяв на додаткове придбання акцій АТ за номінальною вартістю»;

після абзацу п'ятого доповнити пункт новим абзацом шостим такого змісту:

«емітент – юридична особа, яка від свого імені розміщує акції і бере на себе зобов'язання за ними перед їх власниками»;

У зв'язку з цим абзаци шостий, сьомий вважати відповідно абзацами сьомим, восьмим;

абзаци сьомий, восьмий викласти в такій редакції:

«перелік фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю, – документ, складений емітентом, який включає усіх покупців, які придбали акції за підсумками додаткового продажу акцій АТ за номінальною вартістю, із зазначенням в цьому документі відомостей, які повинні відповідати відомостям про заявників, зазначеним у книзі реєстрації заяв;

завершення додаткового продажу акцій АТ за номінальною вартістю – видання державним органом приватизації розпорядження про проведення депозитарною установою облікової операції списання акцій АТ з рахунку у цінних паперах держави Україна (керуючий рахунком – держав-

ний орган приватизації) та наказу про завершення додаткового продажу акцій АТ за номінальною вартістю.»

2. У розділі II:

1) абзац другий пункту 2.2 викласти в такій редакції:

«Комісія складається з 5 – 9 осіб. До складу комісії входять: голова комісії, який повинен бути представником державного органу приватизації, та члени комісії – представники державного органу приватизації та акціонерного товариства, запропоновані керівником виконавчого органу (далі – голова правління АТ). Від акціонерного товариства до складу комісії обов'язково повинні входити: голова правління АТ або його заступник, представники бухгалтерії, юридичної та кадрової служб. Усі зміни щодо складу комісії вносяться наказами державного органу приватизації.»;

2) у пункті 2.3:

абзаци п'ятий, шостий викласти в такій редакції:

«своєчасне оформлення і подання на затвердження до державного органу приватизації протоколу засідання комісії за підсумками додаткового продажу акцій АТ за номінальною вартістю;

своєчасне надання до відповідного підрозділу державного органу приватизації у двох примірниках затвердженого протоколу засідання комісії за підсумками додаткового продажу акцій АТ за номінальною вартістю та переліку фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю, для визначення розміру пакета акцій, що належить державі у статутному капіталі товариства, та видачі розпорядження про проведення депозитарною установою облікової операції списання акцій АТ з рахунку у цінних паперах держави Україна (керуючий рахунком – державний орган приватизації)»;

абзац сьомий після слів «підготовку та здачу» доповнити словами «у місячний строк»;

3) абзац третій пункту 2.5 після слів «печаткою АТ» доповнити словами «(за наявності)»;

4) в абзаці шостому пункту 2.6 слова «протоколи про підсумки приймання заяв на придбання акцій під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю» замінити словами «протоколи засідання комісії за підсумками додаткового продажу акцій АТ за номінальною вартістю»;

5) пункт 2.8 викласти в такій редакції:

«2.8. Державний орган приватизації (в особі голови комісії) у 5-денний строк з дня створення комісії укладає

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 10 березня 2015 р. № 17, ст. 457. – Прим. ред.

з АТ (в особі голови правління) договір доручення згідно з додатком 3 до цього Порядку.

У договорі доручення державний орган приватизації доручає голові правління АТ як члену комісії:

забезпечити приймання та ведення обліку заяв на додаткове придбання акцій АТ за номінальною вартістю, які подаються за формою, наведеною у додатку 4 до цього Порядку;

поінформувати фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю, щодо необхідності своєчасного оформлення розпоряджень про зарахування всієї кількості придбаних акцій на рахунки в цінних паперах, відкриті в обраних фізичними особами депозитарних установах;

сформувати перелік фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю.

Крім того, договором доручення державний орган приватизації уповноважує голову правління АТ здійснити такі заходи:

акумулювати грошові кошти в процесі додаткового продажу акцій АТ за номінальною вартістю;

перерахувати грошові кошти на рахунок державного органу приватизації для обліку коштів від приватизації майна;

затвердити перелік фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю.»;

6) пункт 2.9 виключити.

У зв'язку з цим пункти 2.10 – 2.20 вважати відповідно пунктами 2.9 – 2.19;

7) пункт 2.9 викласти в такій редакції:

«2.9. Особи, внесені до списку осіб, що мають право на додаткове придбання акцій АТ за номінальною вартістю, реалізують своє право шляхом безпосереднього подання до комісії заяв на додаткове придбання акцій АТ за номінальною вартістю. Одночасно із заявою на додаткове придбання акцій АТ за номінальною вартістю до комісії надається інформація про відкритий заявником рахунок у цінних паперах в обраний ним депозитарній установі (номер та дата відкриття рахунку, код за ЄДРПОУ, найменування та місцезнаходження депозитарної установи, реквізити ліцензії на провадження депозитарної діяльності).»;

8) пункт 2.11 викласти в такій редакції:

«2.11. Для додаткового придбання акцій АТ за номінальною вартістю заявник має право використати готівкові кошти шляхом їх переказу через установи банків або безготівкові кошти шляхом їх перерахування з власного рахунку (в тому числі з використанням платіжної картки) через установи банків.

Перерахування коштів за придбані акції відбувається відповідно до Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» на відповідний рахунок АТ, відкритий для акумулювання коштів від приватизації.»;

9) пункт 2.12 виключити.

У зв'язку з цим пункти 2.13 – 2.19 вважати відповідно пунктами 2.12 – 2.18;

10) пункт 2.12 викласти в такій редакції:

«2.12. Після оплати заявлених акцій та надання до комісії підтвердних документів заява реєструється в книзі реєстрації заяв на додаткове придбання акцій АТ за номінальною вартістю, форма якої встановлена в додатку 5 до цього Порядку. Книга реєстрації заяв повинна бути пронумерована, прошнурована та скріплена печаткою АТ (за наявності).»;

11) у пункті 2.13:

в абзаці третьому слова «про підсумки приймання заяв на додаткове придбання акцій» замінити словами «комісії за підсумками додаткового продажу акцій АТ», цифру «5» замінити цифрою «6»;

в абзаці четвертому слово «трьох» замінити словом «п'яти», слова «про підсумки приймання заяв на додат-

кове придбання акцій» замінити словами «комісії за підсумками додаткового продажу акцій АТ»;

12) у пункті 2.14 слова «про підсумки приймання заяв на додаткове придбання акцій» замінити словами «за підсумками додаткового продажу акцій АТ», слово «два» замінити словом «чотири»;

13) у пункті 2.15:

в абзаці першому слова «підсумків приймання заяв на додаткове придбання акцій» замінити словами «протоколу засідання комісії за підсумками додаткового продажу акцій АТ»;

абзац третій викласти в такій редакції:

«формування переліку фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю (додаток 7), відповідно до протоколу засідання комісії за підсумками додаткового продажу акцій АТ за номінальною вартістю.»;

14) пункти 2.16, 2.17 викласти в такій редакції:

«2.16. У 3-денний строк після проведення оплати за акції відповідно до затвердженого протоколу голови правління АТ за своїм підписом надає до державного органу приватизації три примірники переліку фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю, складеного в алфавітному порядку, у паперовому вигляді та на електронному носії інформації (диск). Переліки повинні бути пронумеровані, прошнуровані та скріплені печаткою АТ (за наявності). Два примірники державний орган приватизації залишає у себе, один повертає АТ.

2.17. У 10-денний строк після отримання оплати за акції та переліку фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю, державний орган приватизації видає розпорядження про проведення депозитарною установою облікової операції списання акцій АТ з рахунку у цінних паперах держави Україна (керуючий рахунком – державний орган приватизації).»;

15) доповнити розділ після пункту 2.17 новим пунктом 2.18 такого змісту:

«2.18. У 10-денний строк після отримання розпорядження про проведення депозитарною установою облікової операції списання акцій АТ з рахунку у цінних паперах держави Україна (керуючий рахунком – державний орган приватизації) на рахунки у цінних паперах власників акцій товариства – фізичних осіб державний орган приватизації видає наказ про завершення додаткового продажу акцій АТ за номінальною вартістю.».

У зв'язку з цим пункт 2.18 вважати пунктом 2.19.

3. У розділі III:

у пункті 3.1:

абзац перший викласти в такій редакції:

«3.1. Емітент відповідає за збереження документів, які є підставою для здійснення облікової операції депозитарною установою щодо зміни власника акцій товариства – фізичної особи за підсумками додаткового продажу акцій АТ за номінальною вартістю, зокрема»;

в абзаці другому слово «список» замінити словом «списку», після слів «придбання акцій» доповнити літерами «АТ»;

абзаци третій – п'ятий викласти в такій редакції:

«розрахункових документів, які підтверджують проведення платежу за придбані акції;

заяв на додаткове придбання акцій АТ за номінальною вартістю та книг реєстрації цих заяв;

переліку фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю.».

4. Додаток 2 до Порядку викласти в новій редакції, що додається.

5. У додатку 3 до Порядку:

1) у назві додатка слова «договору доручення про» замінити словами «договору доручення на»;

2) у розділі I:
у пункті 1.1 слова «за номінальною вартістю простих іменних» виключити;
у пункті 1.3 слова «платіжних доручень» замінити словами «розрахункових документів»;

3) у розділі II:
підпункт 2.1.3 пункту 2.1 викласти в такій редакції:
«2.1.3. Видає розпорядження про проведення депозитарною установою облікової операції списання акцій АТ з рахунку у цінних паперах держави Україна (керуючий рахунком – державний орган приватизації) на підставі одержаних від Повіреного документів, що підтверджують оплату за акції.»;
у пункті 2.2:
у підпункті 2.2.2 слова «в установленому порядку» виключити, після слів «продажу акцій» доповнити літерами «АТ»;

підпункти 2.2.3, 2.2.4 викласти в такій редакції:
«2.2.3. Поінформувати фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю, щодо необхідності своєчасного оформлення розпоряджень про зарахування всієї кількості придбаних акцій на рахунки в цінних паперах, відкриті в обраних фізичними особами депозитарних установах.

2.2.4. Протягом 10 днів після затвердження протоколу засідання комісії за підсумками додаткового продажу акцій АТ за номінальною вартістю:
перерахувати грошові кошти Довірителю на його рахунок для обліку коштів від приватизації майна;
сформувані та затвердити перелік фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю, та передати його Довірителю у п'яти примірниках.»;

4) у розділі III:
доповнити розділ після пункту 3.1 новим пунктом 3.2 такого змісту:

«3.2. За несвоєчасне перерахування грошових коштів на рахунок для обліку коштів від приватизації майна Повірений сплачує за весь час прострочення пеню у розмірі, що обчислюється від суми простроченого платежу та не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня.».

У зв'язку з цим пункт 3.2 вважати пунктом 3.3;
у пункті 3.3 цифри «2.2.5» замінити цифрами «2.2.4», після слів «відповідальному представнику» доповнити словом «державного»;

5) розділ V після слів
«Голова Правління _____
(підпис) (прізвище та ініціали)

М. П.»
доповнити словами «(за наявності)».

6. У додатку 4 до Порядку:

1) слова «У комісію з продажу акцій АТ _____» замінити словами «У комісію з додаткового продажу акцій АТ _____ за номінальною вартістю»;

2) у назві додатка слова «на придбання акцій» замінити словами «на додаткове придбання акцій АТ»;

3) після літер «М. П.» доповнити додаток словами «(за наявності)».

7. Додаток 5 до Порядку виключити.

У зв'язку з цим додатки 6, 7 вважати відповідно додатками 5, 6.

8. Додаток 5 до Порядку викласти в новій редакції, що додається.

9. У додатку 6 до Порядку:

1) у назві додатка слова «про підсумки приймання заяв на додаткове придбання» замінити словами «за підсумками додаткового продажу»;

2) у пункті 1 розділу «Порядок денний»:

в абзаці першому слова «приймання заяв на додаткове придбання акцій» замінити словами «додаткового продажу акцій АТ»;

абзац другий після слів «Приймання заяв на додаткове придбання акцій» доповнити словами «АТ за номінальною вартістю», після слів «планом розміщення акцій» доповнити словами «(планом приватизації)»;

3) у розділі «Комісія ухвалила»:

у пункті 1 слова «приймання заяв на додаткове придбання акцій» замінити словами «додаткового продажу акцій АТ»;

у пункті 2 слова «рахунок відповідного державного органу приватизації» замінити словами «рахунок для обліку коштів від приватизації майна»;

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Голові правління АТ на підставі книги реєстрації заяв та цього протоколу скласти та затвердити перелік фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю, і подати його до відповідного державного органу приватизації.»;

після літер «М. П.» доповнити додаток словами «(за наявності)».

10. Доповнити Порядок новим додатком 7, що додається.

11. У тексті Порядку та додатках до нього:

слова «перелік власників акцій» у всіх відмінках та числах замінити словами «перелік фізичних осіб, які придбали акції АТ під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю» у відповідних відмінках та числах.

Начальник Управління планування та пільгового продажу С. ДЗЮБЕНКО

Додаток 2
до Порядку проведення додаткового продажу акцій акціонерних товариств за номінальною вартістю
(пункт 2.5 розділу II)

Список осіб, що мають право на додаткове придбання акцій АТ «_____» за номінальною вартістю

№ з/п	Прізвище, ім'я, по батькові	Посада	Серія, номер документа, що посвідчує особу, ким і коли виданий	Місце проживання	Примітки
Усього					
	Голова правління АТ				
	Представник кадрової служби АТ				
	Представник державного органу приватизації				

КНИГА
реєстрації заяв на додаткове придбання акцій АТ «_____» за номінальною вартістю

№ з/п	Дата прийняття заяви	Прізвище, ім'я та по батькові заявника	Вид, серія, номер документа, що посвідчує особу, ким і коли виданий	Реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності)	Поштовий індекс та адреса заявника	Кількість заявлених акцій	Сума до сплати за акції	Дані про рахунок у депозитарній установі			Дані про депозитарну установу, в якій відкрито рахунок у цінних паперах				Дані про рахунок депозитарної установи в Центральному депозитарії цінних паперів		Підпис заявника
								номер рахунка	дата відкриття рахунка	код за ЄДРПОУ	найменування	місцезнаходження	серія та номер ліцензії	номер рахунка	дата відкриття рахунка		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
1																	
2																	
3																	
4																	
..																	

Усього:

Голова правління АТ
М. П. (за наявності)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

ПЕРЕЛІК
фізичних осіб, які придбали акції АТ «_____»
під час додаткового продажу акцій за номінальною вартістю

№ з/п	Прізвище, ім'я та по батькові нового власника	Вид, серія, номер документа, що посвідчує особу, ким і коли виданий	Реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності)	Поштовий індекс та адреса	Кількість придбаних акцій, шт.	Дані про рахунок у депозитарній установі			Дані про депозитарну установу, в якій відкрито рахунок у цінних паперах				Дані про рахунок депозитарної установи в Центральному депозитарії цінних паперів	
						номер рахунка	дата відкриття рахунка	код за ЄДРПОУ	найменування	місцезнаходження	серія та номер ліцензії	номер рахунка	дата відкриття рахунка	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
1														
2														
3														
4														
..														

Голова правління АТ
М. П. (за наявності)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Наказ Фонду державного майна України

від 4 лютого 2015 р. № 133, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 16 лютого 2015 р. за № 165/26610

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України від 1 лютого 1995 року № 93

З метою приведення нормативно-правових актів Фонду державного майна України у відповідність із вимогами чинного законодавства України НАКАЗУЮ:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України від 1 лютого 1995 року № 93 «Про затвердження Положення про особливості проведення приватизації та здійснення оплати приватизаційними майновими сертифікатами у зв'язку з індексацією основних фондів», зареєстрований у

Міністерстві юстиції України 1 лютого 1995 року за № 30/566.

2. Управлінню фінансового, майнового контролю та обліку корпоративних прав держави подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому законодавством порядку.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 13 березня 2015 р. № 18, ст. 504. – Прим. ред.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

Наказ Фонду державного майна України

від 9 лютого 2015 р. № 163, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 р. за № 195/26640

Про затвердження Порядку погодження державними органами приватизації умов договорів застави майна та іпотеки

Відповідно до Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, статті 27 Закону України «Про приватизацію державного майна», статті 5 Закону України «Про Фонд державного майна України», Законів України «Про заставу», «Про іпотеку», «Про акціонерні товариства», «Про управління об'єктами державної власності», «Про Державну програму приватизації» та з метою приведення нормативно-правових актів Фонду державного майна України у відповідність до вимог законодавства України НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок погодження державними органами приватизації умов договорів застави майна та іпотеки (додається).

2. Надати регіональним відділенням Фонду державного майна України повноваження щодо погодження умов договорів застави майна та іпотеки господарських товариств, що належать до сфери їх управління.

3. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України від 06 лютого 2001 року № 163 «Про погодження органами приватизації умов договорів застави майна», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 26 лютого 2001 року за № 171/5362 (із змінами).

4. Управлінню фінансового, майнового контролю та обліку корпоративних прав держави Департаменту корпоративного управління забезпечити подання цього наказу в установленому порядку на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

6. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

ЗАРЕЄСТРОВАНО

в Міністерстві юстиції України
19 лютого 2015 р. за № 195/26640

ПОРЯДОК**погодження державними органами приватизації умов договорів застави майна та іпотеки****I. Загальні положення**

1. Цей Порядок розроблено відповідно до Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, статті 27 Закону України «Про приватизацію державного майна», статті 5 Закону України «Про Фонд державного майна України», Законів України «Про заставу», «Про іпотеку», «Про акціонерні товариства», «Про управління об'єктами державної власності», «Про Державну програму приватизації».

2. Цей Порядок визначає основні засади прийняття державними органами приватизації відповідних рішень щодо погодження умов договорів застави майна і/або іпотеки.

3. Дія цього Порядку поширюється на державні підприємства, щодо яких прийнято рішення про приватизацію майна, та господарські товариства, у статутному капіталі яких є акції (частки, паї), що належать державі (далі – Підприємство), та які перебувають в управлінні Фонду державного майна України, регіональних відділень Фонду державного майна України (далі – регіональні відділення).

4. Якщо Підприємство виступає гарантом (майновим поручителем) повернення залучених коштів іншого суб'єкта підприємницької діяльності при прийнятті рішення щодо погодження умов договорів застави майна і/або іпотеки, Фонд державного майна України (регіональне відділення) керується цим Порядком.

II. Порядок подання до Фонду державного майна України (регіональних відділень) документів, необхідних для прийняття рішення про погодження умов договорів застави майна і/або іпотеки

1. Підприємство для отримання рішення про погодження умов договорів застави майна і/або іпотеки звертається до Фонду державного майна України (регіонального відділення) з відповідною письмовою заявою.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Фонду державного майна України
09.02.2015 № 163

2. Документи, які подаються до Фонду державного майна України (регіонального відділення) для розгляду і погодження умов договорів застави майна і/або іпотеки, підписуються керівником і головним бухгалтером Підприємства та скріплюються печаткою (за наявності).

3. До заяви додаються такі документи:

1) рішення відповідного органу управління Підприємства згідно зі статутом Підприємства;

2) проект договору застави майна і/або іпотеки (або укладений договір застави майна і/або іпотеки відповідно до вимог законодавства України);

3) проект кредитного або іншого договору, який забезпечується заставою майна і/або іпотекою (або укладений кредитний договір або інший договір, який забезпечується заставою майна або іпотекою відповідно до вимог законодавства України);

4) копія статуту Підприємства, завірена в установленому порядку;

5) картка зі зразками підписів керівника Підприємства (його заступників, головного бухгалтера), засвідчена в установленому порядку;

6) довідка про загальну вартість отриманих кредитів за останні три роки станом на момент укладення договору застави майна і/або іпотеки, у тому числі непогашених у встановлені кредитними договорами (угодами) терміни (строки);

7) документ, що засвідчує право власності на предмет застави Підприємства.

У разі передачі в заставу товарів в обороті Підприємством надається довідка (складська довідка) про наявність цього майна;

8) перелік майна, яке передається в заставу, із зазначенням таких даних: балансова вартість, рік будівництва або випуску, місцезнаходження, стисла характеристика, оцінка предмета застави відповідно до законодавства України.

У разі передачі в заставу товарів в обороті додається перелік із зазначенням виду товару, інші його родові ознаки, його ціна;

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 10 березня 2015 р. № 17, ст. 458. – Прим. ред.

9) довідка Підприємства про те, що предмет застави вільний від будь-яких зобов'язань, та/або витяг з Державного реєстру обтяжень рухомого майна або витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про реєстрацію обтяження;

10) фінансова звітність (завірені в установленому порядку копії балансу (звіту про фінансовий стан), звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід), звіту про рух грошових коштів, звіту про власний капітал) станом на останню звітну дату;

11) техніко-економічне обґрунтування залучення кредитних коштів або укладення іншого договору, який забезпечується заставою майна і/або іпотекою;

12) копія затвердженого в установленому законодавством порядку фінансового плану на поточний рік (із змінами та доповненнями), в якому передбачено здійснення відповідного залучення кредиту;

13) довідки про відсутність (наявність) заборгованості із сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), видані відповідними органами Державної фіскальної служби України, Пенсійного фонду України та Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування.

III. Порядок прийняття Фондом державного майна України (регіональним відділенням) рішення щодо погодження умов договорів застави майна і/або іпотеки

1. Фонд державного майна України (регіональні відділення) протягом 30 робочих днів після надходження письмової заяви Підприємства приймає рішення про погодження умов договору застави майна і/або іпотеки чи відмову в погодженні.

Рішення про погодження чи відмову в погодженні умов договору застави майна і/або іпотеки надається Фондом державного майна України у формі листа.

2. Лист про погодження або відмову в погодженні підписує перший заступник або заступники Голови Фонду державного майна України (начальник регіонального відділення або його заступник) згідно з їх функціональ-

ними обов'язками після опрацювання документів, визначених у пункті 3 розділу II цього Порядку, відповідними структурними підрозділами Фонду державного майна України (регіонального відділення).

3. У погодженні умов договору застави майна і/або іпотеки Фондом державного майна України (регіональними відділеннями) може бути відмовлено у разі:

1) невідповідності поданих матеріалів вимогам, зазначеним у розділі II цього Порядку;

2) виявлення в поданих матеріалах недостовірної інформації;

3) якщо Підприємство не в змозі виконати умови кредитного договору або іншого договору, який забезпечується заставою або іпотекою;

4) якщо реалізація предмета застави і/або іпотеки може призвести до порушення виробничого циклу Підприємства.

4. Після погодження Фондом державного майна України (регіональним відділенням) умов договорів застави майна і/або іпотеки Підприємство в місячний строк надає інформацію щодо укладення договору застави майна і/або іпотеки (у разі подання його проекту), кредитного договору або іншого договору, який забезпечується заставою майна і/або іпотекою (у разі подання його проекту), копію договору застави майна і/або іпотеки Підприємства, засвідчену нотаріально (у разі обов'язковості її нотаріального посвідчення відповідно до законодавства України).

5. Підприємства надають до Фонду державного майна України (регіональних відділень) інформацію щодо погашення отриманого кредиту або виконання іншого договору, який забезпечується заставою майна і/або іпотекою, згідно з умовами кредитного договору або іншого документа, який забезпечується заставою майна і/або іпотекою.

*В. о. начальника Управління
фінансового, майнового контролю
та обліку корпоративних
прав держави В. ЛІСОВИЙ*

Наказ Фонду державного майна України

від 10 лютого 2015 р. № 172, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 26 лютого 2015 р. за № 222/26667

Про внесення змін до нормативно-правового акта

Відповідно до Закону України «Про депозитарну систему України» та з метою вдосконалення правового регулювання у сфері приватизації об'єктів групи Е НАКАЗУЮ:

1. Унести до Порядку здійснення підготовки до приватизації та продажу акцій (часток), що належать державі у статутних капіталах господарських товариств, інших господарських організацій і підприємств, заснованих на базі об'єднання майна різних форм власності та розташованих на території України або за її межами, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 22 травня 2012 року № 723, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 12 червня 2012 року за № 937/21249 (із змінами), такі зміни:

1) у пункті 5.4 розділу V слова «відповідно до графіка продажу акцій (частки)» виключити;

2) підпункт 7.5.1 пункту 7.5 розділу VII доповнити реченням такого змісту: «Аукціон за методом зниження ціни проводиться за наявності не менше ніж двох учасників.»;

3) у розділі VIII:
у пункті 8.6:

слова «Національну депозитарну систему» замінити словами «депозитарну систему України»;

слова «і є підставою для видання розпорядження зберігачу на здійснення облікової операції для переведення акцій на рахунок покупця» виключити;

пункт 8.7 викласти в такій редакції:

«8.7. Перехід та реалізація прав власності на акції здійснюються відповідно до законодавства про депозитарну систему України.»

2. Управлінню міждержавних майнових відносин та інвестиційної діяльності Департаменту міждержавних майнових відносин, інвестиційної, видавничої та адміністративно-господарської діяльності у встановленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 20 березня 2015 р. № 20, ст. 567. – Прим. ред.

Наказ Фонду державного майна України

від 17 лютого 2015 р. № 209, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 11 березня 2015 р. за № 268/26713

Про затвердження Змін до Положення про порядок продажу пакетів акцій акціонерних товариств на відкритих грошових регіональних аукціонах

Відповідно до Закону України «Про приватизацію державного майна» та Закону України «Про депозитарну систему України» НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Зміни до Положення про порядок продажу пакетів акцій акціонерних товариств на відкритих грошових регіональних аукціонах, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 08 вересня 2000 року № 1871, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 25 вересня 2000 року за № 652/4873 (у редакції наказу Фонду державного майна України від 19 березня 2012 року № 388), що додаються.

2. Управлінню біржової діяльності та проведення аукціонів у встановленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

ЗАРЕЄСТРОВАНО

в Міністерстві юстиції України
11 березня 2015 р. за № 268/26713

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Фонду державного майна України
17.02.2015 № 209

ЗМІНИ**до Положення про порядок продажу пакетів акцій акціонерних товариств на відкритих грошових регіональних аукціонах**

1. У розділі I:
 - 1) у пункті 1.1 слова «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні» замінити словами «Про депозитарну систему України»;
 - 2) абзац другий пункту 1.5 виключити.
 У зв'язку з цим абзаци третій – дванадцятий вважати відповідно абзацами другим – одинадцятим.
2. У розділі III:
 - 1) у пункті 3.10 слова «про Національну депозитарну систему» замінити словами «про депозитарну систему України»;
 - 2) у пункті 3.15 слова та цифри «анкету учасника (додатки 2, 3)» виключити;
 - 3) у пункті 3.29 слова та цифри «у зберігача (додатки 4, 5)» замінити словами та цифрами «у депозитарній установі (додатки 2, 3)»;
 - 4) пункт 3.30 виключити.
 У зв'язку з цим пункт 3.31 вважати пунктом 3.30.
3. Абзаци третій – п'ятий пункту 4.7 розділу IV виключити.
4. У пункті 5.1 розділу V слово і цифру «(додаток 6)» замінити словом і цифрою «(додаток 4)».
5. У розділі VI:
 - 1) у пункті 6.2 слово і цифру «(додаток 7)» замінити словом і цифрою «(додаток 5)»;
 - 2) підпункт «г» пункту 6.3 викласти в такій редакції: «г) інформація про відкритий рахунок у цінних паперах у депозитарній установі за формою, наведеною в додатках 2, 3 до цього Положення.»;
 - 3) пункти 6.4, 6.5 викласти в такій редакції: «6.4. Продавцем видається розпорядження депозитарній установі про виконання облікової операції з цінними паперами АТ згідно з додатками 6, 7 до цього Положення.

6.5. Депозитарна установа протягом не більше трьох робочих днів після отримання розпорядження продавця про виконання облікової операції з цінними паперами АТ виконує відповідні облікові операції згідно з вимогами Положення про провадження депозитарної діяльності, затвердженого рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 23 квітня 2013 року № 735, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27 червня 2013 року за № 1084/23616.»;

4) пункти 6.6, 6.7 виключити.

У зв'язку з цим пункти 6.8 – 6.11 вважати відповідно пунктами 6.6 – 6.9;

5) у пункті 6.6 слова «розпорядження Фонду» замінити словами «розпорядження продавця»;

6) пункт 6.8 виключити.

У зв'язку з цим пункт 6.9 вважати пунктом 6.8.

6. У пункті 7.2 розділу VII слово і цифри «(додаток 12)» замінити словом і цифрою «(додаток 8)».

7. Додатки 2, 3 виключити.

У зв'язку з цим додатки 4 – 12 вважати відповідно додатками 2 – 10.

8. У назвах додатків 2, 3 слова «у зберігача» замінити словами «у депозитарній установі».

9. Пункт 7 додатка 4 викласти в такій редакції: «7. Продавець протягом 10 робочих днів з дня надходження коштів за придбані акції на рахунок для обліку коштів від приватизації майна видає розпорядження депозитарній установі про виконання облікової операції з цінними паперами АТ.»

10. Додаток 6 виключити.

У зв'язку з цим додатки 7 – 10 вважати відповідно до додатками 6 – 9.

11. Додаток 8 виключити.

У зв'язку з цим додаток 9 вважати додатком 8.

Начальник Управління біржової діяльності та проведення аукціонів В. ЧЕРДАКОВ

Наказ Фонду державного майна України

від 17 лютого 2015 р. № 210, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 12 березня 2015 р. за № 274/26719

Про затвердження Змін до Порядку проведення спеціалізованих аукціонів за гроші

Відповідно до Закону України «Про приватизацію державного майна» та Закону України «Про депозитарну систему України» НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Зміни до Порядку проведення спеціалізованих аукціонів за гроші, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 09 серпня 2000 року № 1660, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27 серпня 2000 року за № 551/4772 (у редакції наказу Фонду

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 31 березня 2015 р. № 23, ст. 645. – Прим. ред.

державного майна України від 21 березня 2012 року № 399), що додаються.

2. Управлінню біржової діяльності та проведення аукціонів у встановленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

ЗАРЕЄСТРОВАНО

в Міністерстві юстиції України
12 березня 2015 р. за № 274/26719

ЗМІНИ

до Порядку проведення спеціалізованих аукціонів за гроші

1. Абзац другий пункту 1.4 розділу I викласти в такій редакції:

«підготовка до продажу на аукціоні пакетів акцій АТ, випущених у бездокументарній формі».

2. Абзац другий пункту 3.2 розділу III викласти в такій редакції:

«Заявникам необхідно надати відомості про відкритий у депозитарній установі рахунок у цінних паперах».

3. Пункт 7.2 розділу VII викласти в такій редакції:

«7.2. Ціна продажу акцій АТ на аукціоні може знизуватися до рівня фактичного попиту».

4. Пункти 8.7, 8.8 розділу VIII викласти в такій редакції:

«8.7. Зведений протокол про підсумки аукціону разом з додатком у вигляді протоколу результатів аукціону щодо окремого об'єкта з переліком переможців та наказом ФДМУ про підведення підсумків аукціону є підставою для переказу цінних паперів з рахунку органу приватизації на рахунок покупця у цінних паперах, відкритий у депозитарній установі.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Фонду державного майна України
17.02.2015 № 210

8.8. Організатор торгів у двотижневий строк з дати одержання наказу ФДМУ про затвердження підсумків аукціону готує перелік осіб, які придбали акції, що є невід'ємною частиною протоколу.

Організатор торгів передає перелік осіб, які придбали акції, відповідному державному органу приватизації.

Державний орган приватизації передає зазначений перелік депозитарній установі, яка зарахувала на рахунок у цінних паперах акції конкретного АТ, які належать державі. Переліки надаються в паперовому та в електронному вигляді у форматі DBF-файлів на дискетах або засобами електронної пошти.»

5. У тексті Порядку слова «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні» замінити словами «Про депозитарну систему України».

Начальник Управління біржової діяльності та проведення аукціонів В. ЧЕРДАКОВ

Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Державної служби статистики України, Фонду державного майна України

від 18 лютого 2015 р. № 146/53/219, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 5 березня 2015 р. за № 257/26702

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, Державного комітету статистики України, Фонду державного майна України від 04 листопада 2003 року № 307/375/1963

З метою приведення нормативно-правового акта у відповідність із законодавством України НАКАЗУЄМО:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, Державного комітету статистики України, Фонду державного майна України від 04 листопада 2003 року № 307/375/1963 «Про затвердження Методики визначення питомої ваги державного сектору в економіці», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 20 листопада 2003 року за № 1068/8389 (із змінами).

2. Департаменту відносин власності (Максимов О. А.) у встановленому порядку подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування**.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра економічного розвитку і торгівлі України – керівника апарату, заступника Голови Державної служби статистики України та заступника Голови Фонду державного майна України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

Міністр економічного розвитку і торгівлі України А. АБРОМОВИЧУС

В. о. Голови Державної служби статистики України І. ЖУК

В. о. Голови ФДМУ Д. ПАРФЕНЕНКО

Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Фонду державного майна України

від 18 лютого 2015 р. № 147/220, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 5 березня 2015 р. за № 259/26704

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, Фонду державного майна України від 18 грудня 2003 року № 375/2298

З метою приведення нормативно-правового акта у відповідність із законодавством України НАКАЗУЄМО:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, Фонду

державного майна України від 18 грудня 2003 року № 375/2298 «Про затвердження критеріїв ефективності управління суб'єктами господарювання державного сектору економіки», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 30 грудня 2003 року за № 1268/8589.

2. Департаменту відносин власності (Максимов О. А.) у встановленому порядку подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 3 квітня 2015 р. № 24, ст. 700. – Прим. ред.

** Там же від 27 березня 2015 р. № 22, ст. 612. – Прим. ред.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра економічного розвитку і торгівлі України – керівника апарату та заступника Голови Фонду державного

майна України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

*Міністр економічного розвитку і торгівлі України А. АБРОМАВИЧУС
В. о. Голови ФДМУ Д. ПАРФЕНЕНКО*

Наказ Фонду державного майна України

від 11 березня 2015 р. № 304, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 25 березня 2015 р. за № 327/26772

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України від 15 травня 1997 року № 515

З метою приведення нормативно-правових актів Фонду державного майна України у відповідність до норм законодавства України НАКАЗУЮ:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України від 15 травня 1997 року № 515 «Про затвердження Порядку придбання акцій за залишки коштів на приватизаційних депозитних рахунках», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 8 липня 1997 року за № 248/2052 (із змінами).

2. Управлінню фінансового, майнового контролю та обліку корпоративних прав держави подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому законодавством порядку.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування**.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

Наказ Фонду державного майна України

від 11 березня 2015 р. № 305, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 25 березня 2015 р. за № 328/26773

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України від 20 червня 1995 року № 741

З метою приведення нормативно-правових актів Фонду державного майна України у відповідність до норм законодавства України НАКАЗУЄМО:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України від 20 червня 1995 року № 741 «Про затвердження Положення про порядок визначення аукціонної ціни акцій на сертифікатних аукціонах», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 2 серпня 1995 року за № 275/811 (із змінами).

2. Управлінню фінансового, майнового контролю та обліку

корпоративних прав держави подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому законодавством порядку.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування***.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

Наказ Фонду державного майна України, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України

від 23 березня 2015 р. № 377/281, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 1 квітня 2015 р. за № 366/26811

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України, Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 28 вересня 2004 року № 2007/363

З метою приведення нормативно-правових актів у відповідність із вимогами чинного законодавства НАКАЗУЄМО:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України, Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 28 вересня 2004 року № 2007/363 «Про затвердження Типового статуту відкритого акціонерного товариства, створеного шляхом корпоратизації державного підприємства, яке не підлягає приватизації», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 20 жовтня 2004 року за № 1346/9945.

2. Управлінню забезпечення діяльності господарських товариств та відновлення платоспроможності Департаменту корпоративного управління Фонду державного майна України забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому законодавством порядку.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України та заступника Міністра економічного розвитку і торгівлі України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування****.

В. о. Голови ФДМУ Д. ПАРФЕНЕНКО

Міністр економічного розвитку і торгівлі України А. АБРОМАВИЧУС

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 27 березня 2015 р. № 22, ст. 613. – Прим. ред.

** Там же від 21 квітня 2015 р. № 29, ст. 854. – Прим. ред.

*** Там же від 21 квітня 2015 р. № 29, ст. 855. – Прим. ред.

**** Там же від 8 травня 2015 р. № 34, ст. 1024. – Прим. ред.

Наказ Фонду державного майна України

від 31 березня 2015 р. № 457, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 14 квітня 2015 р. за № 414/26859

Про внесення змін до Порядку надання орендарю згоди орендодавця державного майна на здійснення невід'ємних поліпшень орендованого державного майна

Відповідно до статей 23 і 27 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» НАКАЗУЮ:

1. Унести до Порядку надання орендарю згоди орендодавця державного майна на здійснення невід'ємних поліпшень орендованого державного майна, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 03 жовтня 2006 року № 1523, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 18 жовтня 2006 року за № 1123/12997, такі зміни:

1) підпункт 3 пункту 3 доповнити словами «(за їх наявності)»;

2) пункт 4 викласти у такій редакції:

«4. Інформація про доцільність здійснення невід'ємних поліпшень надається на підставі наданих орендарем документів, у разі оренди цілісного майнового комплексу, будівлі або споруди органом, уповноваженим управляти відповідним державним майном (за його наявності), а в разі оренди приміщень, частин будівель і споруд – цим самим органом або за його дорученням чи за його відсутності – балансоутримувачем.»;

3) пункт 5 доповнити словами «(за його наявності)»;

4) доповнити Порядок після пункту 5 новим пунктом 6 такого змісту:

«6. У разі відсутності органу, уповноваженого управляти відповідним державним майном, орендодавець для розгляду пи-

тання про надання згоди на здійснення невід'ємних поліпшень орендованого цілісного майнового комплексу, будівлі або споруди, у тому числі за рахунок амортизаційних відрахувань, створює комісію за участю представників органу, який давав згоду на оренду зазначеного майна, або його правонаступника, а за їх відсутності – представників відповідних місцевих державних адміністрацій (за згодою).

У зв'язку з цим пункти 6 – 10 вважати відповідно пунктами 7 – 11;

5) пункт 8 після слів «Згода на здійснення поліпшень надається» доповнити словами «з урахуванням висновків комісії та умов договору».

2. Департаменту з питань управління державним майном та орендних відносин подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

3. Управлінню взаємодії з Верховною Радою України та комунікаційного забезпечення забезпечити в установленому порядку розміщення цього наказу на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 8 травня 2015 р. № 34, ст. 1023. – Прим. ред.

Рішення суду

«Майно радянських профспілок залишається державною власністю» – Верховний Суд України

Відповідно до постанови Верховної Ради Української РСР від 29 листопада 1990 року № 506-XII «Про захист суверенних прав власності Української РСР» на території республіки введений мораторій на будь-які зміни форми власності і власника державного майна до набрання чинності Законом Української РСР про роздержавлення майна.

Згідно з Указом Президії Верховної Ради України від 30 серпня 1991 року № 1452-XII «Про передачу підприємств, установ і організацій союзного підпорядкування, розташованих на території України, у власність держави» і Законом України «Про підприємства, установи та організації союзного підпорядкування, розташовані на території України» майно і фінансові ресурси підприємств, установ, організацій та інших об'єктів союзного підпорядкування, розташованих на території України, є державною власністю України.

Одночасно Указом Президії Верховної Ради № 1452-XII визнані недійсними майнові договори, якими змінена форма власності, укладені під час дії мораторію, установленого постановою Верховної Ради Української РСР № 506-XII.

Постановою Верховної Ради України від 10 квітня 1992 року № 2268-XII «Про майнові комплекси та фінансові ресурси громадських організацій колишнього Союзу РСР, розташовані на території України» передбачено, що майно і фінансові ресурси розташованих на території України підприємств, установ і об'єктів, що перебувають у віданні центральних органів, до визначення правонаступників загальносоюзних громадських організацій колишнього СРСР, передані тимчасово Фонду державного майна України.

Відповідно до Постанови Верховної Ради України від 4 лютого 1994 року № 3943-XII «Про майно загальносоюзних громадських організацій колишнього Союзу РСР» тимчасово, до законодавчого визначення суб'єктів права власності майна загальносоюзних громадських організацій колишнього СРСР, розташованого на території України, зазначене майно є загальнодержавною власністю.

Питання про суб'єктів права власності зазначеного майна на законодавчому рівні не врегульовані, майно колишніх профспілкових організацій у цей час залишається державною власністю, а тому **правові підстави для розпорядження** (продажу, передачі до статутного капіталу господарських товариств, відчуження будь-яким іншим способом) **майном загальносоюзних громадських організацій колишнього СРСР Федерацією профспілок і місцевими профспілковими організаціями відсутні.**

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 25 березня 2015 р. № 146

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 березня 2015 р. № 146

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. У Національному стандарті № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2003 р. № 1440 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 37, ст. 1995; 2013 р., № 28, ст. 953):

1) абзац другий пункту 1 виключити;

2) у пункті 2 слова «та іншими нормативно-правовими актами Кабінету Міністрів України, Фонду державного майна» замінити словами «та іншими нормативно-правовими актами з оцінки майна»;

3) пункт 30 доповнити абзацом такого змісту:

«У разі визначення оціночної вартості майна суб'єктами оціночної діяльності – суб'єктами господарювання для цілей, передбачених Податковим кодексом України, базою оцінки є ринкова вартість такого майна.»

4) в абзаці шостому пункту 53 слова «, якщо інше не передбачено законодавством» виключити;

5) у пункті 56:

в абзаці п'ятому слова «, якщо інше не передбачено законодавством» виключити;

в абзаці дванадцятому слова і цифри «, крім випадків нездійснення огляду відповідно до Порядку проведення оцінки для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 2013 р. № 231» виключити.

2. У Національному стандарті № 2 «Оцінка нерухомого майна», затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2004 р. № 1442 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 44, ст. 2885; 2011 р., № 84, ст. 3073; 2013 р., № 28, ст. 953):

1) абзац другий пункту 1 виключити;

2) в абзаці першому пункту 5 слова «та іншими нормативно-правовими актами Кабінету Міністрів України, Фонду державного майна» замінити словами «та іншими нормативно-правовими актами з оцінки майна»;

3) в абзаці другому пункту 21 слова «, якщо інше не передбачено законодавством» виключити;

4) у пункті 29 слова «, а також під час проведення оцінки для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства» виключити.

3. У постанові Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 р. № 358 «Про проведення оцінки для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 68, ст. 1897):

1) назву постанови викласти у такій редакції:

«Деякі питання реалізації положень Податкового кодексу України щодо оцінки майна»;

2) у пункті 1:

у підпункті 1 слова «оціночною вартістю для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства (далі – оподаткування),» замінити словами «базою оцінки для визначення оціночної вартості для передбачених Податковим кодексом України цілей (далі – оціночна вартість)»;

у підпункті 2 слова «що становить не більш як шість місяців з дати оцінки, зазначається в такому звіті» замінити словами «що не може перевищувати шість місяців з дати оцінки, зазначається в такому звіті. Звіт про оцінку є дійсним за умови включення інформації з нього до єдиної бази даних звітів про оцінку»;

підпункт 4 викласти у такій редакції:

«4) визначення оціночної вартості здійснюється:

суб'єктами оціночної діяльності – суб'єктами господарювання, які відповідають вимогам, установленим Законом України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», і мають сертифікат суб'єкта оціночної діяльності за напрямом та спеціалізацією, що відповідають об'єкту оцінки;

суб'єктами оціночної діяльності у сфері оцінки земель, які відповідають вимогам, установленим Законом України «Про оцінку земель», і мають ліцензію на виконання землеоціночних робіт (земельної ділянки як окремого об'єкта правочину);».

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 31 березня 2015 р. № 168

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 31 березня 2015 р. № 168

ЗМІНИ,**що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України**

1. У першому реченні пункту 20 Методики оцінки об'єктів оренди, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1995 р. № 629 (ЗП України, 1995 р., № 12, ст. 276; Офіційний вісник України, 2003 р., № 1, ст. 23, № 52, ст. 2764; 2008 р., № 45, ст. 1469; 2011 р., № 59, ст. 2372, № 71, ст. 2677; 2012 р., № 87, ст. 3533; 2013 р., № 29, ст. 1002), слова «печаткою та» виключити.

2. У Національному стандарті № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2003 р. № 1440 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 37, ст. 1995):

1) у першому реченні пункту 59 слова «печаткою та» виключити;

2) у першому реченні абзацу дев'ятого пункту 60 слова «печаткою та» виключити.

3. У Методиці оцінки майна, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2003 р.

№ 1891 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 51, ст. 2669; 2005 р., № 37, ст. 2299; 2008 р., № 100, ст. 3317; 2009 р., № 20, ст. 645, № 28, ст. 939, № 66, ст. 2287; 2011 р., № 95, ст. 3462):

1) в абзаці п'ятому пункту 38 слова «печаткою та» виключити;

2) у додатках до Методики:

у пункті 9 додатка 1 у графі «Примітка» слова «печаткою та» виключити;

у додатку 3 слова «М. П.» виключити;

виноску «*» до додатків 20 і 21 доповнити абзацом такого змісту:

«Відбиток печатки суб'єкта господарювання про- ставляється за її наявності.».

4. В абзаці п'ятому пункту 8 Національного стандарту № 2 «Оцінка нерухомого майна», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2004 р. № 1442 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 44, ст. 2885), слова «печаткою та» виключити.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 25 лютого 2015 р. № 141-р

Про визнання таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 9 січня 2013 р. № 6

Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 9 січня 2013 р. № 6 «Про затвердження плану заходів з нормативного врегулювання питання проведення оцінки для цілей оподаткування».

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

Наказ Фонду державного майна України

від 4 березня 2015 р. № 288, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 19 березня 2015 р. за № 302/26747

Про внесення змін до Положення про порядок рецензування звітів про оцінку майна та майнових прав рецензентами, що працюють у штаті Фонду державного майна України, його регіональних відділень та представництв

Відповідно до Закону України від 16 жовтня 2012 року № 5462-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності Міністерства аграрної політики та продовольства України, Міністерства соціальної політики України, інших центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується через відповідних міністрів» та Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та з метою приведення нормативно-правових актів Фонду державного майна України у відповідність до законодавства НАКАЗУЮ:

1. Унести до Положення про порядок рецензування звітів про оцінку майна та майнових прав рецензентами, що працюють у штаті Фонду державного майна України, його регіональних відділень та представництв, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 31 жовтня 2011 року № 1585/1,

зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 25 листопада 2011 року за № 1351/20089 (із змінами), такі зміни:

1) у розділі II:

пункт 2.2 викласти в такій редакції:

«2.2. Рецензенти, що працюють в апараті Фонду державного майна України та його регіональних відділеннях, забезпечують рецензування звітів про оцінку майна у випадках прийняття, погодження та затвердження оцінки майна державними органами приватизації або іншим органом державної влади чи органом місцевого самоврядування на підставі письмового запиту.»;

пункт 2.4 викласти в такій редакції:

«2.4. У разі відсутності рецензентів у регіональному відділенні Фонду державного майна України рецензування забезпечують рецензенти апарату Фонду або іншого регіонального відділення (за дорученням апарату Фонду).»;

2) у розділі IV:
у пункті 4.2 слово «здійснюється» замінити словом «забезпечується»;

пункт 4.4 викласти в такій редакції:

«4.4. Якщо за результатами рецензування звіту про оцінку майна встановлено, що він класифікується за ознакою абзацу п'ятого пункту 67 Національного стандарту № 1 як такий, що не відповідає вимогам нормативно-правових актів з оцінки майна, є неясним та непрофесійним і не може бути використаний, то такий звіт про оцінку майна залишається у Фонді (направляється у встановленому порядку до Фонду, якщо рецензування звіту про оцінку майна здійснювалось регіональними відділеннями) для прийняття відповідного рішення, після чого оригінал звіту повертається заявнику за його зверненням.»;

пункт 4.6 викласти в такій редакції:

«4.6. У разі незгоди оцінювача або суб'єкта оціночної діяльності із рецензією на звіт про оцінку майна він має право звернутися із відповідним листом до Фонду державного майна України.»;

3) пункт 5.2 розділу V викласти в такій редакції:

«5.2. Розгляд скарг на оціночну діяльність суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання, у тому числі тих, які виникли під час проведення рецензування звіту про оцінку майна рецензентами, що працюють в апараті Фонду державного майна України, його регіональних відділень, здійснюється Фондом державного майна України.».

2. Управлінню оцінки майна та професійної оціночної діяльності забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому законодавством порядку.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

4. Контроль за виконання цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

Наказ Фонду державного майна України

від 24 березня 2015 р. № 402, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 10 квітня 2015 р. за № 402/26847

Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України від 14 березня 2002 року № 479

Відповідно до Закону України від 29 травня 2014 року № 1284-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо питань оціночної діяльності», статті 5 Закону України «Про Фонд державного майна України», пунктів 3 – 5 постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2014 року № 358 «Деякі питання реалізації положень Податкового кодексу України щодо оцінки майна» НАКАЗУЮ:

1. У заголовку та пункті 1 наказу Фонду державного майна України від 14 березня 2002 року № 479 «Про затвердження Положення про порядок видачі сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28 березня 2002 року за № 312/6600 (із змінами), слова «про порядок видачі» замінити словами «про видачу».

2. Унести зміни до Положення про порядок видачі сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом

Фонду державного майна України від 14 березня 2002 року № 479, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28 березня 2002 року за № 312/6600 (із змінами), виклавши його в новій редакції, що додається.

3. Управлінню оцінки майна та професійної оціночної діяльності забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому законодавством порядку.

4. Контроль за виконання цього наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування**.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

ЗАРЕЄСТРОВАНО

в Міністерстві юстиції України
10 квітня 2015 р. за № 402/26847

ПОЛОЖЕННЯ

про видачу сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності

І. Загальні положення

1. Це Положення, розроблене з метою реалізації вимог статті 19 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (далі – Закон), визначає форму сертифіката суб'єкта оціночної діяльності, а також порядок видачі сертифіката суб'єкта оціночної діяльності.

2. Сертифікатом суб'єкта оціночної діяльності (далі – сертифікат) є документ, що засвідчує право суб'єкта оціночної діяльності на внесення його до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, які здійснюють оціночну діяльність у формі практичної діяльності з оцінки майна та які визнані суб'єктами оціночної діяльності за напрямками оцінки майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, що в ньому зазначені.

Форма сертифіката наведена в додатку 1 до цього Положення.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Фонду державного майна України
14 березня 2002 року № 479

(у редакції наказу Фонду державного майна України
від 24 березня 2015 року № 402)

3. Сертифікат видається Фондом державного майна України (далі – Фонд) суб'єктам господарювання, зареєстрованим в установленому законодавством порядку, фізичним особам – підприємцям, а також юридичним особам незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які здійснюють господарську діяльність, відповідають вимогам Закону та у складі яких працює хоча б один оцінювач.

4. Сертифікат видається строком на три роки і може бути анульований з підстав та в порядку, що встановлені законодавством. Сертифікат підписується керівником Фонду та засвідчується печаткою.

Сертифікат видається за напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів відповідно до напрямів і спеціалізацій кваліфікаційних документів оцінювачів, які заявлені суб'єктом господарювання, що ініціює отримання сертифіката.

5. Сертифікат видається за напрямками та спеціалізаціями у межах таких напрямів, а саме:

напрямок 1 «Оцінка об'єктів у матеріальній формі»:

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 7 квітня 2015 р. № 25, ст. 739. – Прим. ред.

** Там же від 30 квітня 2015 р. № 32, ст. 930. – Прим. ред.

спеціалізація 1.1 «Оцінка нерухомих речей (нерухомого майна, нерухомості), у тому числі земельних ділянок та майнових прав на них»;

спеціалізація 1.2 «Оцінка машин і обладнання»;

спеціалізація 1.3 «Оцінка колісних транспортних засобів»;

спеціалізація 1.4 «Оцінка літальних апаратів»;

спеціалізація 1.5 «Оцінка судноплавних засобів»;

спеціалізація 1.6 «Оцінка рухомих речей, що становлять культурну цінність»;

спеціалізація 1.7 «Оцінка рухомих речей, крім таких, що віднесені до машин, обладнання, колісних транспортних засобів, літальних апаратів, судноплавних засобів, та тих, що становлять культурну цінність»;

напряму 2 «Оцінка цілісних майнових комплексів, паїв, цінних паперів, майнових прав та нематеріальних активів, у тому числі прав на об'єкти інтелектуальної власності»;

спеціалізація 2.1 «Оцінка цілісних майнових комплексів, паїв, цінних паперів, майнових прав та нематеріальних активів (крім прав на об'єкти інтелектуальної власності)»;

спеціалізація 2.2 «Оцінка прав на об'єкти інтелектуальної власності».

II. Розгляд питання про видачу сертифіката

1. Розгляд питання про видачу сертифіката здійснюється за ініціативою суб'єкта господарювання. З цією метою суб'єкт господарювання подає до Фонду такі документи:

заяву про видачу сертифіката за формою, наведеною в додатку 2 до цього Положення;

довідку про оцінювачів, які працюють у його штатному складі, за формою, наведеною в додатку 3 до цього Положення (далі – довідка про оцінювачів);

копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювачів, зазначених у довідці про оцінювачів, засвідчені печаткою суб'єкта господарювання (за наявності);

копію платіжного документа, що підтверджує внесення плати за видачу сертифіката суб'єкта оціночної діяльності в розмірі трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, яка спрямовується до Державного бюджету України.

2. У заяві про видачу сертифіката вказуються напрями оцінки майна та спеціалізації в межах напрямів, які зазначені у свідоцтві про реєстрацію в Державному реєстрі оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, виданому Фондом оцінювачам, заявленим у довідці про оцінювачів.

3. У довідці про оцінювачів зазначаються оцінювачі, що працюють у штатному складі суб'єкта господарювання.

4. Розгляд та перевірку документів, поданих суб'єктом господарювання, Фонд здійснює у строк, що не

перевищує тридцять днів від дати їх подання. Дата подання та перелік поданих документів фіксуються у журналі реєстрації видачі сертифікатів у день їх безпосереднього надходження до Фонду.

Документи, що подаються суб'єктом господарювання, повинні бути складені державною мовою.

III. Прийняття рішення про видачу сертифіката

1. За результатами розгляду та перевірки поданих документів Фонд приймає рішення про видачу сертифіката або відмову в його видачі. Рішення про відмову у видачі сертифіката з підстав, передбачених статтею 19 Закону, Фонд у двотижневий строк надсилає суб'єкту господарювання із зазначенням таких підстав.

Сертифікат видається суб'єкту господарювання або уповноваженій ним особі у двотижневий строк, про що здійснюється відповідний запис у журналі реєстрації видачі сертифікатів.

Інформація про суб'єкта оціночної діяльності, якому видано сертифікат, підлягає внесенню до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності.

2. Спірні питання, пов'язані з видачею сертифіката, вирішуються у порядку, установленому законодавством.

IV. Інші положення

1. Суб'єкти господарювання, що подають документи для видачі сертифіката, забезпечують їх достовірність.

2. Суб'єкти оціночної діяльності – суб'єкти господарювання зобов'язані в тижневий строк письмово поінформувати Фонд про зміни у штатному складі оцінювачів суб'єкта з часу дії сертифіката, його юридичному статусі, іншу суттєву інформацію, відповідно до якої приймається рішення про видачу або анулювання сертифіката відповідно до Закону.

3. У разі втрати або пошкодження суб'єктом оціночної діяльності – суб'єктом господарювання чинного сертифіката виготовлення дублікату цього сертифіката (далі – дублікат) здійснюється Фондом на підставі заяви суб'єкта господарювання, поданої за формою, наведеною в додатку 4 до цього Положення. У заяві зазначається причина виготовлення дублікату (втрата або пошкодження оригіналу чинного сертифіката).

4. На дублікаті в правій верхній частині робиться напис «ДУБЛІКАТ».

5. Виготовлення дублікату здійснюється безоплатно.

6. Розгляд заяви та виготовлення дублікату Фонд здійснює у строк, що не перевищує тридцять днів від дати подання заяви.

Начальник Управління оцінки майна та професійної оціночної діяльності Ю. ФЕДОРЕНКО

До відома

В Україні почав працювати електронний портал державних послуг iGov.org.ua

На цьому порталі зібрано відомості про послуги, які державні органи України надають громадянам та бізнесу. Частина послуг надається через Інтернет (такі послуги позначені на сайті іконкою ●), інша частина послуг все ще очікує на своє впровадження в електронній формі.

На сайті, зокрема, громадяни вже можуть замовити довідку про наявність чи відсутність судимості, зареєструвати громадське об'єднання тощо. Крім того, у стадії розробки перебуває надання онлайн-послуг з реєстрації народження дитини, реєстрації смерті, укладання або розірвання шлюбу.

Представники ділових кіл і бізнесу можуть скористатися, зокрема, послугами у сферах будівництва, нерухомості, землі, а також реєстраційних даних (видача виписки, витягу або довідки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців) тощо.

Цей портал розроблено волонтерською командою iGov в рамках боротьби з корупцією в Україні та вдосконалення бізнес-процесів в державних органах.

Додаток 1
до Положення про видачу сертифікатів
суб'єктів оціночної діяльності
(пункт 2 розділу I)

 ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ СЕРТИФІКАТ № _____/_____ суб'єкта оціночної діяльності Дата видачі « ___ » _____ 20__ року		
Виданий _____		
<i>(найменування юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи – підприємця)</i>		
Реквізити суб'єкта господарювання	_____ <i>(місцезнаходження / місце проживання;)</i>	
<i>код за ЄДРПОУ (реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті))</i>		
Напрями оцінки майна, щодо яких дозволена практична оціночна діяльність	_____ <i>(зазначається необхідне)</i>	
Спеціалізації в межах напрямів оцінки	_____ <i>(зазначається необхідне)</i>	
Строк дії з « ___ » _____ 20__ року до « ___ » _____ 20__ року		
_____ <i>(посада керівника Фонду державного майна України)</i>		_____ <i>(підпис)</i>
		_____ <i>(прізвище, ініціали)</i>
М. П.		

Додаток 2
до Положення про видачу сертифікатів
суб'єктів оціночної діяльності
(пункт 1 розділу II)

До Фонду державного майна України

ЗАЯВА про видачу сертифіката суб'єкта оціночної діяльності¹

Заявник _____ *(найменування юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи – підприємця)*

Керівник юридичної особи _____ *(прізвище, ім'я та по батькові)*

Код за ЄДРПОУ (реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті))

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Місцезнаходження (місце проживання) _____ *(із зазначенням поштового індексу)*

Телефон _____

Телефакс _____

Поточний рахунок _____ МФО _____

Прошу видати сертифікат суб'єкта оціночної діяльності за такими напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів:

1. Оцінка об'єктів у матеріальній формі (непотрібне закреслити):

- 1.1. Оцінка нерухомих речей (нерухомого майна, нерухомості), у тому числі земельних ділянок та майнових прав на них.
- 1.2. Оцінка машин і обладнання.

- 1.3. Оцінка колісних транспортних засобів.
- 1.4. Оцінка літальних апаратів.
- 1.5. Оцінка судноплавних засобів.
- 1.6. Оцінка рухомих речей, що становлять культурну цінність.
- 1.7. Оцінка рухомих речей, крім таких, що віднесені до машин, обладнання, колісних транспортних засобів, літальних апаратів, судноплавних засобів, та тих, що становлять культурну цінність.

2. Оцінка цілих майнових комплексів, паїв, цінних паперів, майнових прав та нематеріальних активів, у тому числі прав на об'єкти інтелектуальної власності:

- 2.1. Оцінка цілих майнових комплексів, паїв, цінних паперів, майнових прав та нематеріальних активів (крім прав на об'єкти інтелектуальної власності).
- 2.2. Оцінка прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Підтверджую, що _____ не має ліцензії
(найменування юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи – підприємця)
 на здійснення діяльності, яка відповідно до законодавства є виключною.

Керівник _____
 М. П. _____
(за наявності) (підпис) (ініціали, прізвище)

« ____ » _____ 20__ року
(дата заповнення заяви)

¹ Інформація, що зазначається в заяві, має відповідати інформації, що міститься в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.

*Додаток 3
 до Положення про видачу сертифікатів
 суб'єктів оціночної діяльності
 (пункт 1 розділу II)*

Довідка про оцінювачів, які працюють у штатному складі суб'єкта господарювання

№ з/п	Прізвище, ім'я, по батькові оцінювача	Займана посада	Відомості про кваліфікаційний документ оцінювача*		Відомості про включення інформації до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності (номер та дата видачі відповідного документа)	Робочий телефон	Домашня адреса, телефон	Підпис оцінювача
			назва документа, номер, дата видачі	ким видано				
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Керівник _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

М. П. _____
(за наявності)
 « ____ » _____ 20__ року
(дата заповнення)

* Зазначаються окремо всі кваліфікаційні документи оцінювача.

*Додаток 4
 до Положення про видачу сертифікатів
 суб'єктів оціночної діяльності
 (пункт 3 розділу IV)*

До Фонду державного майна України

ЗАЯВА про видачу дубліката чинного сертифіката суб'єкта оціночної діяльності¹

У зв'язку з _____
(зазначається причина виготовлення дубліката)

(найменування заявника – юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи – підприємця)
 я, _____, керівник юридичної особи,
(прізвище, ім'я та по батькові)

код за ЄДРПОУ (реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті))

--	--	--	--

місцезнаходження (місце проживання) _____

(із зазначенням поштового індексу)

телефон

--	--	--	--	--	--	--	--

телефакс

--	--	--	--	--	--	--	--

прошу видати дублікат чинного сертифіката суб'єкта оціночної діяльності від _____ № _____ за такими напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах цих напрямків:

1. Оцінка об'єктів у матеріальній формі (непотрібне закреслити):

- 1.1. Оцінка нерухомих речей (нерухомого майна, нерухомості), у тому числі земельних ділянок та майнових прав на них.
- 1.2. Оцінка машин і обладнання.
- 1.3. Оцінка колісних транспортних засобів.
- 1.4. Оцінка літальних апаратів.
- 1.5. Оцінка судноплавних засобів.
- 1.6. Оцінка рухомих речей, що становлять культурну цінність.
- 1.7. Оцінка рухомих речей, крім таких, що віднесені до машин, обладнання, колісних транспортних засобів, літальних апаратів, судноплавних засобів, та тих, що становлять культурну цінність.

2. Оцінка цілісних майнових комплексів, паїв, цінних паперів, майнових прав та нематеріальних активів, у тому числі прав на об'єкти інтелектуальної власності:

- 2.1. Оцінка цілісних майнових комплексів, паїв, цінних паперів, майнових прав та нематеріальних активів (крім прав на об'єкти інтелектуальної власності).
- 2.2. Оцінка прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Керівник

М. П.

(підпис)

(ініціали, прізвище)

(за наявності)

« _____ » _____ 20 _____ року
(дата заповнення заяви)

¹ Інформація, що зазначається в заяві, має відповідати інформації, що міститься в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.

Доступ до публічної інформації

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо доступу до публічної інформації у формі відкритих даних» № 319-VIII від 09.04.2015, зокрема, встановлює, що публічна інформація у формі відкритих даних – це публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання.

Розпорядники інформації зобов'язані надавати публічну інформацію у формі відкритих даних на запит, оприлюднювати і регулярно оновлювати її на єдиному державному веб-порталі відкритих даних та на своїх веб-сайтах.

Публічна інформація у формі відкритих даних є дозволеною для її подальшого вільного використання та поширення.

Будь-яка особа може вільно копіювати, публікувати, поширювати, використовувати, у тому числі в комерційних цілях, у поєднанні з іншою інформацією або шляхом включення до складу власного продукту, публічну інформацію у формі відкритих даних з обов'язковим посиланням на джерело отримання такої інформації.

Публічна інформація, що містить персональні дані фізичної особи, оприлюднюється та надається на запит у формі відкритих даних у разі, якщо персональні дані знеособлені та захищені відповідно до Закону України «Про захист персональних даних»; фізичні особи (суб'єкти даних), персональні дані яких містяться в інформації у формі відкритих даних, надали свою згоду на поширення таких даних відповідно до Закону України «Про захист персональних даних»; надання чи оприлюднення такої інформації передбачено законом; обмеження доступу до такої інформації (віднесення її до інформації з обмеженим доступом) заборонено законом.

Створення та забезпечення функціонування єдиного державного веб-порталу відкритих даних здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері електронного урядування.

ПРО ВРАХУВАННЯ ВИМОГ БУДІВЕЛЬНИХ НОРМ

під час оцінки об'єктів нерухомості

Відхилення від вимог чинних будівельних норм (БН) є, як правило, чинниками, що знецінюють, тому повинні й можуть впливати на вартісну оцінку будинку й споруди. «Повинні», тому що відхилення від БН знижують рівень корисності об'єкта, що оцінюється, й пов'язані з додатковими (відстроченими) витратами. «Можуть», тому що у міру формування й удосконалення відповідного рівня життєзабезпечення і в оцінювача, і в користувача об'єкта нерухомості (ОН) об'єктивно виникне типова мотивація, яка зростатиме й впливатиме на вартість об'єкта.

Питання аналізу дотримання БН потребують професійних знань у проектуванні й будівництві, що є окремим видом діяльності. Крім того, вплив відхилень від нормативних вимог слід ураховувати лише при порівнянні з об'єктами, в яких такі відхилення відсутні.

Нижче розглядаються питання врахування впливу відхилень від вимог чинних БН на оцінку вартості ОН.

Павло БАРАНОВ

Аналіз стану існуючих будівель під час оцінки вказує на безліч відхилень від чинних БН. Це природно в наших умовах. Те, що дозволялося нормами 30 – 60 років тому, наприклад, облаштування невентильованих суміщених покрівель, відсутність обмежень щодо орієнтації житлових приміщень, теплотехнічні вимоги до огорожжуваних конструкцій тощо для житлових будинків, неприпустимо відповідно до чинних БН. Такий аналіз є досить складним і трудомістким, вимагає залучення фахівців, які, крім виявлення рівня дотримання БН, повинні виявити разом з оцінювачем ступінь впливу цього рівня на вартість об'єкта. Ідеальним способом урахування ступеня такого впливу може служити мотивація типового покупця на можливі відхилення від БН. Складність полягає у виявленні і, що особливо важливо та складно, визначенні кількісного впливу цієї мотивації на вартість об'єкта, що оцінюється.

Попередні розрахунки показують, що неврахування впливу чинних БН може призвести до завищення ринкової вартості об'єктів, що оцінюються, на 15 – 30%.

Аналіз оцінної практики показав, що вимоги БН [1-12] під час оцінки ОН на вторинному ринку не враховуються. Водночас найбільший вплив на вартість справляється врахування норм проектування, закладених у ДБН Б (Містобудівні нормативні документи) і ДБН В (Технічні нормативні документи).

У табл. 1 наведена класифікація відхилень, що найчастіше трапляються, від вимог чинних БН під час оцінки ОН на вторинному ринку, які впливають або можуть впливати на оцінку вартості об'єкта.

Відхилення від вимог чинних БН під час оцінки вартості ОН на вторинному ринку впливають на вартісну оцінку об'єктів як знецінюючі чинники. Як відомо, вартість ОН визначається в межах трьох методичних підходів: витратного, порівняльного й дохідного. При використанні витратного підходу знецінення ОН проявляється, як правило, у вигляді функціонального зносу відносно первісної вартості об'єкта, що заміщується, у якому відхилення від чинних БН відсутні. Кількісний вплив знецінення має у цьому випадку визначатися розміром ринкових витрат, необхідних для усунення проявів зносу, порівняно із витратами, понесеними при новому будівництві. Вплив порушень чинних БН під час оцінки ОН у межах витратного підходу розглядалося автором [14 і 15]. При використанні порівняльного підходу знецінення ОН проявляється у вигляді відносних або абсолютних (вартісних) поправок до вартості об'єктів порівняння, у яких розглянуті порушення чинних БН відсутні. При використанні дохідного підходу вплив порушень чинних БН проявляється у вигляді або чинника зменшення величини прогнозованого валового доходу, або чинника підвищення розміру дисконтної ставки (ставки капіталізації), або включення одноразових витрат на усунення проявів функціонального знецінення (якщо знос є таким, що можна усунути).

Аналіз чинних ДБН у контексті їх впливу на процес оцінки вартості ОН, а також досвід оцінки нерухомості на вторинному ринку показав, що велика кількість відхилень від нормативних вимог в об'єкті, що оцінюється, може суттєво (у більшому або меншому ступені – для оцінювача важливо в якому?) вплинути на кінцевий

Класифікація відхилень від чинних БН

№ з/п	Класифікація	Відхилення від нормативних вимог, що враховують	Примітки й пояснення щодо виявлення відхилень і способу* визначення їх впливу на вартість
1	За змістом (спрямованістю) нормативних вимог	1.1. розташування будинку на місцевості (не дотримуються габарити наближення і орієнтація за сторонами світу)	Експертний спосіб (за відсутності статистичних даних про вплив на вартість)
		1.2. об'ємно-планувальні рішення	Статистичний (за наявності статистичних даних) або калькуляційний (при знеціненні, що усувається) спосіб
		1.3. конструктивні рішення	
		1.4. вимоги безпечної життєдіяльності	Нормативний** спосіб (за наявності нормативних даних)
2	За різновидом норм, що порушуються	2.1. вимоги проектування	У вигляді дефектів при порівнянні проектних рішень з чинними нормами (розділи ДБН Б і ДБН В)
		2.2. правила виробництва й приймання робіт	У вигляді дефектів якості виконаних робіт. Залежно від можливості усунення за допомогою калькуляційного або експертного способу
		2.3. правила експлуатації	У вигляді ушкоджень, що виникли в процесі експлуатації (можливе використання нормативного способу визначення фізичного зносу [13] з поправками на ринкові умови)
		2.4. спеціальні норми (наприклад, з консервації об'єктів незавершеного будівництва)	У вигляді дефектів і ушкоджень через порушення вимог з консервації, зберігання тощо
3	За широтою охоплення будівельних об'єктів	3.1. Для всіх будівельних об'єктів	У вигляді дефектів незалежно від призначення й причин виникнення
		3.2. Для об'єктів певного цільового призначення	У вигляді дефектів, що враховуються для об'єктів обмеженого використання
		3.3. Для окремих специфічних об'єктів	У вигляді специфічних дефектів і ушкоджень (наприклад, ушкодження арматури опор ЛЕП електрокорозією)
4	За можливістю усунення	4.1. Технічно можливі та економічно обгрунтовані	Типовий приклад за наявності зносу, що усувається
		4.2. Технічно можливі, але потребують економічного обгрунтування (усунення необхідно обгрунтувати)	Застосовується за умови обгрунтованості ринкових витрат на ліквідацію відхилення
		4.3. Технічно можливі, але економічно недоцільні	Наявність зносу, що не усувається. Вплив відхилення визначається, як правило, статистичним способом або експертно
		4.4. Технічно нездійсненні	
5	За характером сприйняття впливу на вартість сторонами ринку	5.1. Явні (вписуються в існуючі ринкові уявлення сторін)	Визначаються переважно статистичним способом
		5.2. Приховані (уявлення про вплив відхилень на вартість у сторін відсутні)	Як правило, відхилення не впливають на вартість до формування у користувачів адекватного уявлення про вплив
		5.3. Невизначені (за відсутності ринкової інформації про ступінь впливу)	Оцінювач формує (моделює) адекватне уявлення про вплив на вартість
6	За доцільністю визначення впливу на вартість	6.1. Незначний вплив (розмір відхилення не перевищує 0,3% від загальної вартості)	Ураховувати вплив недоцільно
		6.2. Вплив значний, але неявний (умовний)	Доцільно за наявності достовірної (обгрунтованої) інформації про ступінь впливу
		6.3. Вплив значний і явний	Доцільно

* Для визначення впливу на вартість об'єкта рекомендується застосовувати нормативний, статистичний, калькуляційний і експертний способи.

** Наприклад, використання поправочних коефіцієнтів, що враховують вплив сейсмічності (за умови, що аналог прийнятий для району без урахування сейсмічності).

результат – ринкову вартість ОН. За кожним видом відхилень зроблено спробу виявити можливі способи визначення кількісного виразу впливу відхилення на величину вартості.

Нормативний спосіб – розмір впливу відхилення від норм на величину вартості визначається виходячи з нормативних вимог. Такий спосіб найбільш обгрунтований. Проте нормативна інформація про розміри такого впливу наразі практично не сформована. Крім того, не завжди враховується типова мотивація покупця виходячи з аналізу ринку.

Статистичний спосіб може застосовуватися в тих випадках, коли напрацьовані статистичні дані про розміри зниження ринкової вартості залежно від відхилень від вимог чинних БН. Для використання такого способу оцінювачу необхідно створювати інформаційну базу і використовувати сучасний статистичний апарат оброблення даних. Використання такого способу утруднене відсутністю або недостатністю інформації, що відображає мотивацію

типового покупця у разі виявлення відхилень, що розглядаються.

Калькуляційний спосіб полягає у складанні калькуляцій і кошторисів, що дають змогу виявити ринкові витрати, пов'язані з усуненням проявів відхилень. Тут проблема полягає в тому, що витрати за кожним елементом (витратами праці, вартістю матеріалів, на експлуатацію технічних засобів) повинні носити ринковий характер [14]. Такий спосіб визначення впливу відхилень від норм є найбільш реальним і обгрунтованим. Складність такого способу полягає у виборі технічного рішення щодо усунення. Виходячи з оцінної практики можна рекомендувати для вибору такого способу принцип найбільш ефективного використання. Щодо даної ситуації необхідно вибрати такий спосіб усунення відхилення, за якого усунення досягається з мінімальними ринковими витратами у разі дотримання кожного з відомих обмежень (технічної можливості, юридичного дозволу і фінансової здійсненності).

Вплив відхилень від чинних БН на вартість ОН

Відхилення	Порушення БН, що впливають на вартість об'єкта	Рекомендовані витрати, %	Коментарі й рекомендації з визначення частки витрат у загальній вартості об'єкта
1. Розміщення будинку на місцевості	Не дотримуються вимоги щодо інсоляції [3, п.3.2]	0,3 – 0,5	Для житлових приміщень. Знос, що не усувається, визначається експертно (методом парних порівнянь) залежно від типової мотивації покупця з урахуванням класу (чим вищий клас, тим більший %)
	Те саме, вимоги щодо освітлення [3, п. 3.4]	0,3 – 1	
	Порушені санітарні та/або протипожежні розриви між будинками [2]	0,5 – 2	Знос, що не усувається, визначається експертно (методом парних порівнянь) залежно від типової мотивації покупця з урахуванням класу (чим вищий клас, тим більший %). Знецінення, що не усувається
	Відсутні або недостатні габарити наскрізного проїзду для пожежних машин [3, п. 2.3]	0,3 – 0,5	Проїзд із габаритами менше 3,5х4,25 м. Для будинків довжиною більше 100 м. Знос, що не усувається, визначається експертно залежно від класу будинку, його довжини, ступеня вогнестійкості
2. Об'ємно-планувальні вимоги	Недостатні габарити приміщень [3, п. 2.9 – 2.24]	1 – 3	Висота і площі приміщень менші за припустимі за нормами. Усунення можливе шляхом перепланування, не завжди економічно виправдане та залежить від класу і категорії будинку (приміщень)
	Відсутні тамбури зовнішнього входу [3, п. 2.13]	0,3 – 1	Під час оцінки будинку в цілому або приміщень, для яких тамбур необхідний. Знос, що усувається або не усувається, залежить від загальної площі приміщень, для яких тамбур необхідний. Рекомендується визначити ринкові затрати окремим розрахунком
	Санвузли розміщені над житловими приміщеннями [3, п. 2.28]	0,5 – 1,5	Знос, що не усувається, визначається експертно, за наявності інформації методом парних порівнянь
	Відсутній ліфт [3, п. 5.1]	3 – 5	При різниці відміток підлоги нижнього й верхнього поверхів >13,2 м. Усунення технічно можливе, економічно необхідно обґрунтувати
3. Конструктивні вимоги	Зовнішні огорожувальні конструкції не відповідають теплотехнічним нормам [10, 11]	2 – 5	Функціональне знецінення технічно усувається у разі економічного обґрунтування
	Покрівлі суміщені, не вентиліюються [3, 9]	2 – 5	У житлових будинках. Усунення технічно можливе, економічно необхідно обґрунтувати
	Недостатній нахил покрівлі [9]	0,3 – 1	Залежить від матеріалу покриття. Усунення технічно можливе, економічно необхідно обґрунтувати
	Недостатній виліт карниза при неорганізованому водовідводі [9]	0,3 – 0,7	Залежить від матеріалу покриття і нахилу покрівлі. Усунення технічно можливе, економічно необхідно обґрунтувати
	Відсутнє огороження покрівлі [9]	0,3 – 0,7	Залежить від відмітки карниза відносно відмітки планувальної землі
	Не організований водовідвід покрівлі [9]	0,3 – 0,7	Залежить від конструктивного рішення покрівлі. Усунення технічно можливе, економічно необхідно обґрунтувати. Відсоток, що враховує кількісний вплив відхилення на вартість, залежить від питомої ваги вартості покрівлі в загальній вартості будинку
4. Вимоги вибухопожежної безпеки і санітарно-гігієнічні	Недостатня ширина евакуаційних шляхів усередині будинку [3, 5, 6]	0,5 – 3	Знос, що технічно не усувається. Визначається експертно залежно від класу (престижності) будинку й приміщень, що оцінюються, а також їх протипожежних характеристик
	Відсутні аварійні (евакуаційні) протипожежні сходи [5, 6]	2 – 5	Знос, що технічно не усувається без перепланування або реконструкції. Визначається експертно залежно від класу (престижності) будинку й приміщень, що оцінюються, а також їх протипожежних характеристик і наявності альтернативних способів вирішення проблеми
	Неприпустиме розміщення вибухопожежонебезпечних приміщень [5, 6, 7]	0,5 – 2	Розміщення під приміщеннями із чисельністю більше 50 осіб. Знос, що технічно не усувається без перепланування або реконструкції. Визначається експертно залежно від класу (престижності) будинку й приміщень, що оцінюються, а також їх протипожежних характеристик і наявності альтернативних способів вирішення проблеми
	Неприпустима вогнестійкість конструкцій у приміщеннях, що оцінюються [4 – 8]	0,3 – 1,5	Для усунення необхідний комплекс спеціальних протипожежних заходів, що вимагають економічного обґрунтування
	Відсутні пристрої для провітрювання приміщень [3]	0,5 – 1	Технічно можливе усунення, вимагає економічного обґрунтування

Експертний спосіб застосовується, коли жоден з наведених способів не може бути використаний. Для даного випадку в табл. 2 наведені рекомендовані відсоткові поправки, які відображають відхилення, що розглядаються.

Застосування нормативного й статистичного способів наразі утруднене внаслідок недостатньої інформаційної й методичної бази. Однак у міру накопичення даних ці способи достатньо перспективні. У сучасній оцінній практиці найбільш застосовуваними є калькуляційний і експертний способи, оскільки інформаційну базу для їхнього застосу-

вання може й повинен формувати практикуючий оцінювач.

Вплив відхилень на вартість є завжди, але не завжди враховується внаслідок незнання типовим покупцем нормативних вимог, що формує типову мотивацію неврахування їх при формуванні ринкової ситуації, а також незнання оцінювачами питань будівельного проектування і неврахування впливу змін у БН на ринкову вартість.

Слід також викласти деякі застереження при практичному використанні викладеного матеріалу:

1. Коректування слід проводити лише у випадку, якщо у базовому варіанті (об'єкті порівняння) нормативні вимоги дотримуються.

2. Запропоновані в табл. 2 відсоткові коректування виявлені експертно і мають бути скоректовані виходячи з моделювання мотивації типового споживача оцінних послуг на конкретному ринку. При цьому прийняття остаточного значення поправки з рекомендованого інтервалу слід погоджувати з якісним описом характеру відхилення і загальною характеристикою об'єкта.

3. Експертний спосіб визначення поправок на відхилення від вимог чинних БН слід застосовувати при обґрунтуванні відсутності інформації про інші способи, описані вище.

4. Перелік відхилень, наведених у табл. 2, не є вичерпним і може бути доповнений залежно від об'єктів, що оцінюються, виходу нових нормативних документів у будівництві та інших чинників.

У даній статті не враховані відхилення від чинних БН, пов'язаних з екологічними вимогами, з вимогами на будівництво будівель і споруд з особливими гідрогеологічними умовами тощо. Це може бути предметом окремого розгляду.

Автором також не розглядаються відхилення від чинних БН, які часто спостерігаються під час обстеження об'єктів нерухомості, але мають незначний вплив на вартість.

Слід також відмітити складність визначення кількісного виразу впливу відхилень на величину вартості навіть за наведеного діапазону, тому в статті дані деякі методичні рекомендації. Величина відхилень від норм залежить від ряду чинників, частина з яких відображена в класифікаційній таблиці. Автором зроблений перший крок у цьому напрямі. Головна мета полягає в тому, що оцінювач має враховувати можливі відхилення в частині їх впливу на вартість нерухомості і залежно від класифікаційних ознак визначати такий вплив, створюючи в тому числі свою інформаційну базу, яка може поповнюватися з формуванням відповідної мотивації сторін ринку.

Висновки

- ① Урахування впливу відхилень від вимог будівельних норм на вартість об'єкта є одним з важливих чинників підвищення якості оцінної діяльності в галузі нерухомості.
- ② Складність урахування полягає в тому, що й оцінювач і заінтересовані в оцінці сторони найчастіше не володіють знаннями чинних будівельних норм, внаслідок чого мотивація впливу на вартість у них недостатня.
- ③ У роботі зроблена спроба урахування впливу відхилень від нормативних вимог під час оцінки об'єктів нерухомості на вторинному ринку, яка не охоплює повний перелік можливих відхилень і може бути доповнена в процесі накопичення відповідної бази даних і в міру вдосконалення будівельних норм.

ЛІТЕРАТУРА

1. ДБН 79-92. Житлові будинки для індивідуальних забудовників України. - К., 1992.
2. ДБН 360-92**. Містобудування. Планування і будова міських і сільських поселень – К., 2002.
3. ДБН В.2.2-15-2005. Житлові будинки. Основні положення. - К., 2005.
4. ДБН В.3.2-2-2009. Житлові будинки. Реконструкція та капітальний ремонт. - К., 2009.
5. ДБН В.2.2-9-99. Громадські будинки та споруди. Основні положення. - К., 1999.
6. ДБН В.2.2-23:2009. Будинки і споруди. Підприємства торгівлі. - К., 2009.
7. ДБН В.2.3-15:2007. Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів. - К., 2007.
8. ДБН В.2.2-25:2009. Будинки й споруди. Підприємства харчування (заклади ресторанного господарства). - К., 2009.
9. ДБН В.2.6-14-97. Покриття будинків і споруд. - К., 1997.
10. ДБН В.2.6-31:2006. Теплова ізоляція будівель. - К., 2006.
11. *Нормативи опору теплопередачі зовнішніх огорожуючих конструкцій житлово-цивільних будинків і споруд для нового будівництва, реконструкції та капітального ремонту / затв. наказом Міністерства України в справах будівництва й архітектури від 27.12.93 № 247.*
12. *Положення про порядок консервації та розконсервації об'єктів будівництва / затв. наказом Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України від 21.10.2005 № 2.*
13. СОУ ЖКГ 75.11 – 35077234. 0015:2009. «Житлові будинки. Правила визначення фізичного зносу житлових будинків» / затв. наказом Міністерства з питань житлово-комунального господарства України від 03.02.2009 № 21.
14. Баранов П. Ю. Про проблеми застосування затратного підходу під час оцінки нерухомості // Держ. інформ. бюл. про приватиз., 2003, № 8, с.41 – 45.
15. Баранов П. Ю. Про затрати на необхідні поліпшення під час оцінки об'єктів нерухомості // Держ. інформ. бюл. про приватиз., 2011, № 8, с. 24 – 27.

До відома

Права на нерухоме майно можна зареєструвати у скорочені строки

Кабінет Міністрів України 8 квітня 2015 р. прийняв постанову № 190 «Про надання послуг у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень у скорочені строки».

У скорочені строки передбачено державну реєстрацію права власності, якщо вона проводиться з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно, та державну реєстрацію права власності на підприємство як єдиний майновий комплекс – за п'ять робочих днів, державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно – за три робочих дні, надання інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно у паперовій формі – протягом однієї години з моменту реєстрації заяви. Плата стягується у подвійному розмірі адміністративного збору чи плати за надання відповідної інформації, а за державну реєстрацію обтяжень – протягом двох годин з моменту реєстрації заяви – у розмірі адміністративного збору за державну реєстрацію обтяження.

Зазначені послуги здійснюються державним реєстратором у скорочені строки виключно за заявою, форма та вимоги до заповнення якої встановлюються Міністерством юстиції України.

За матеріалами www.kmu.gov.ua

Практичні рекомендації

ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ РОБІТ ПРИ ПЕРЕОЦІНЦІ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Основний зміст робіт з переоцінки основних засобів суб'єкта господарювання полягає у визначенні справедливої вартості кожного інвентарного об'єкта основних засобів згідно з вимогами та рекомендаціями, викладеними в Міжнародному стандарті фінансової звітності (МСФЗ) та в Міжнародних стандартах оцінки (МСО).

Сергій СІВЕЦЬ

Лариса БАШІРОВА

Раїса ДМИТРЕНКО

Одним з аспектів, пов'язаних з переоцінкою основних засобів, є грамотна організація робіт. Як свідчить практика, кожна, а тим більше перша робота з підготовки і проведення переоцінки основних засобів у широкому сенсі включає три основні стадії (див. схему).

Перша стадія робіт – визнання об'єктів основних засобів як активів та їх первинна оцінка – включає три етапи, перші два з яких притаманні українській системі бухгалтерського обліку, а встановлення строку корисного використання основних засобів при визнанні і первинній оцінці активів в українській системі бухгалтерського обліку було і залишається проблематичним, хоча міжнародна фінансова звітність вимагає встановлення цього строку одночасно з постановкою основного засобу на облік і навіть їх щорічного перегляду.

Друга стадія робіт пов'язана з оцінкою основних засобів після їх первинного визнання за моделлю переоцінки. Етапи цієї стадії до переоцінки не виконуються і являють собою нову роботу як для працівників підприємства, так і для оцінювачів, особливо якщо переоцінка проводиться вперше.

Третя стадія робіт, хоча і не є роботою оцінювача, але завершує весь цикл робіт з переоцінки основних засобів, тому оцінювачу корисно знати, як використовуються результати переоцінки у бухгалтерському обліку.

Правильна організація робіт дає можливість успішно виконати переоцінку основних засобів згідно з вимогами МСФЗ та МСО.

Розглянемо основні етапи виконання робіт з переоцінки активів підприємства.

Визнання основних засобів як активів. Перш ніж бути оціненим, будь-який актив основних засобів має бути визнаний як актив. Для визнання основних засобів як активу відповідно до пункту 6 Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 16 (МСБО) потрібно, щоб основні засоби відповідали загальним критеріям визнання активів, а саме: існувала ймовірність того, що підприємство отримає в майбутньому економічні вигоди, пов'язані з використанням активу; первісна вартість об'єкта достовірно оцінена.

Відповідність першому критерію заснована на наявності підтвердження, що всі ризики та вигоди, пов'язані з використанням об'єкта основних засобів, перейшли до підприємства, тобто об'єкт належить підприємству. Другий критерій підтверджується наявністю інформації про втрати на придбання або створення об'єкта основних засобів, які є суттєвими.

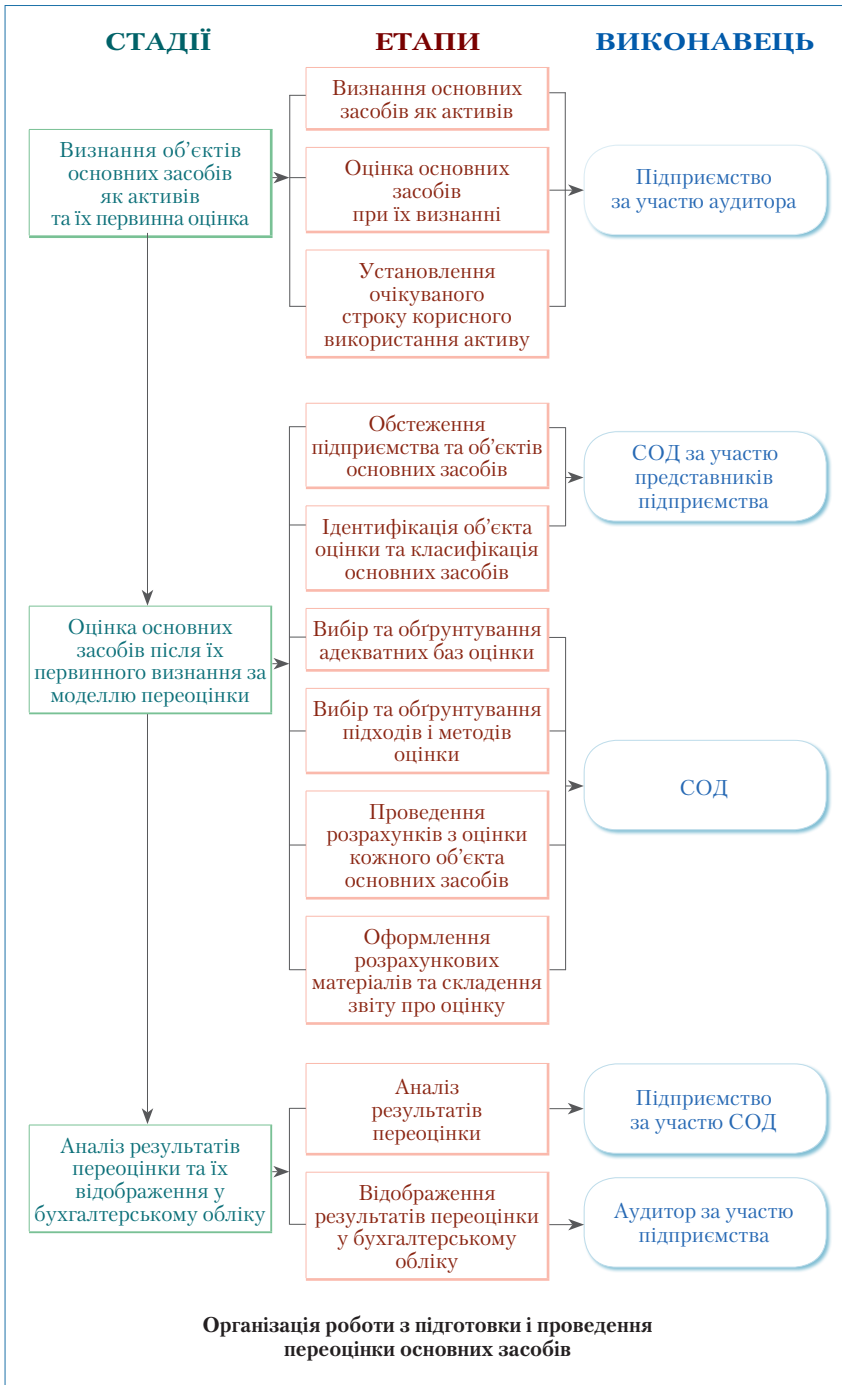
Оцінка основних засобів при їх визнанні. Кожен об'єкт основних засобів при визнанні має бути оцінений. Після визнання відповідно до облікової політики об'єкт обліковується на базі витратної моделі, визначення якої наведено в пункті 30 МСБО 16: «Після визнання активом об'єкт основних засобів слід обліковувати за його собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності».

Перші два етапи, як правило, реалізуються на будь-якому діючому підприємстві, оскільки їх проведення обумовлено вимогами національних стандартів бухгалтерського обліку, яких дотримуються на підприємстві, але оцінювач має пересвідчитися, що ці процедури були виконані раніше.

Установлення очікуваного строку корисного використання активу. Визнання основних засобів як активів пов'язане з встановленням очікуваного строку корисного використання активу. Відповідно до пункту 57 МСБО 16 «строк корисної експлуатації активу визначають виходячи з очікуваної корисності активу для суб'єкта господарювання». Встановлення строку корисного використання активу є предметом професійного судження, заснованого на досвіді роботи підприємства з аналогічними активами.

У результаті ознайомлення з підприємством та інтерв'ю з керівниками оцінювачі, як правило, переконуються, що процедура встановлення та перегляду строку корисного використання активу на підприємстві не проводилася, оскільки нарахування амортизації здійснювалося відповідно до прийнятих в Україні положень податкового обліку, які не потребують виконання даної процедури. Унаслідок цього потрібно вимагати від керівництва підприємства проведення фахівцями підприємства за консультативної участі представників суб'єкта оціночної діяльності (СОД) процедури встановлення для всіх об'єктів основних засобів очікуваного строку корисного використання активу.

Обстеження підприємства та об'єктів основних засобів. З метою якісного збирання інформації для переоцінки основних засобів по кожному виду основних засобів (будівлі, споруди, передавальні пристрої, машини та обладнання) оцінювачами розробляються статистичні формуляри у вигляді облікових опитних листів. Фахівці підприємства заповнюють опитні листи, які в електронному вигляді надаються суб'єкту оціночної діяльності для подальшого аналізу та оброблення. Оцінювачі проводять

аналіз отриманої інформації з метою встановлення якості та можливості використання в розрахунках вартості для отримання достовірних і об'єктивних результатів оцінки.

Аналіз інформації полягає у виявленні недоліків реєстрації (неточностей або помилок в опитних листах). Після усунення помилок і неточностей в опитних листах суб'єкт оціночної діяльності здійснює інспекцію підприємства з метою:

- ✓ ознайомлення з підприємством і вибіркового візуального обстеження основних засобів;
- ✓ ознайомлення з технічним станом об'єктів оцінки;
- ✓ остаточного узгодження інформації, наданої в опитних листах;
- ✓ ознайомлення з технічною та іншою документацією, яка є в розпорядженні підприємства щодо кож-

ного інвентарного об'єкта – об'єкта оцінки;

- ✓ отримання інформації про технологію, маркетингову та виробничу діяльність підприємства, стан економіки і фінансів, перспективи розвитку, яка має сприяти об'єктивній і достовірній оцінці.

У результаті аналізу і оброблення документації та додаткової інформації суб'єкт оціночної діяльності складає характеристику підприємства, що включає загальні відомості про основні види продукції, короткі відомості про технологічні процеси, ринки збуту, джерела сировини і клієнтів, а також аналізує економічні показники, показники фінансової діяльності, щоб мати уявлення щодо прогнозів та планів розвитку підприємства.

Ідентифікація об'єкта оцінки та класифікація основних засобів. Переоцінці підлягають інвентарні об'єкти основних засобів підприємства, визнані такими в бухгалтерському обліку. Повне право власності підприємства на об'єкти основних засобів, що переоцінюються, вважається достовірним, про що свідчить факт відповідності кожного інвентарного об'єкта першому критерію визнання основних засобів як активу. Суб'єктом оціночної діяльності окремо, як правило, цей факт не аналізується і не ідентифікується.

Наступною процедурою цього етапу є класифікація об'єктів основних засобів, результати якої потрібні для вибору адекватних баз оцінки та коректного відображення вартості кожного об'єкта основних засобів у системі бухгалтерського обліку. Для цих цілей класифікацію об'єктів основних засобів проводять за двома основними ознаками:

- функціональним призначенням відповідно до структури основних засобів, обумовленої вимогами бухгалтерського обліку;
- характером участі у виробничо-господарській діяльності.

Згідно з пунктом 37 МСБО 16 основні засоби мають бути віднесені до одного з таких класів: земля; земля та будівлі; споруди, машини та обладнання; кораблі; літаки; автомобілі; меблі та приладдя; офісне обладнання.

Пристаючи до роботи з переоцінки основних засобів підприємства, суб'єкт оціночної діяльності виходить з припущення, що робота з класифікації об'єктів основних засобів за ознакою функціонального призначення виконана до початку робіт з переоцінки. Для цілей переоцінки великі класи основних засобів доцільно розбивати на підкласи, наприклад: доцільно клас «земля та будівлі» представити трьома підкласами: «будівлі», «споруди», «передавальні пристрої».

За характером участі у виробничо-господарській діяльності об'єкт основних засобів має бути віднесений до однієї з категорій:

операційні активи – активи, які вважаються потрібними для основної діяльності постійно функціонуючого підприємства. Це активи, які підприємство утримує завдяки їх функціональному потенціалу та можливості використання в операційній діяльності для отримання операційного прибутку. Операційні активи, у свою чергу, поділяються на:

- спеціалізовані активи – це активи, які рідко, якщо взагалі коли-небудь, продаються на відкритому ринку інакше як у складі бізнесу (підприємства), невід'ємною частиною якого вони є, через унікальність, зумовлену спеціалізованим характером і конструкцією, конфігурацією, розміром, місцем розташування та іншими властивостями;

- неспеціалізовані активи – це активи, які не належать до попередньої категорії через універсальність. До них належать адміністративні будівлі звичайного типу, склади, транспортні засоби загального призначення, меблі та ін. Ці активи зазвичай купуються/продаються на відкритому ринку майна даного типу;

неопераційні активи – активи, які перебувають у власності підприємства, проте не мають відношення до його операційної діяльності і, у свою чергу, поділяються на:

- інвестиційні активи – це активи, які перебувають у власності підприємства і утримуються для здобуття нинішнього і майбутнього орендного доходу та/або для збереження або збільшення вартості або того й іншого;
- надлишкові активи – це активи, які перебувають у власності підприємства, але не мають відношення до його операційної діяльності, підприємством не використовуються та їх використання в короткостроковій та довгостроковій перспективі не передбачено. Утримуються для можливого продажу.

У зв'язку з тим що на підприємствах класифікація за характером участі об'єктів основних засобів у виробничо-господарській діяльності не проводиться, СОД спільно зі службами підприємства виконує процедуру розподілу об'єктів основних засобів за зазначеними категоріями активів.

На практиці зазвичай ця процедура виконується в рамках попереднього етапу робіт і під час заповнення опитних листів.

Вибір та обґрунтування адекватних баз оцінки. Справедлива вартість у термінології МСФЗ встановлюється на основі ринкової вартості в термінології МСО. При цьому база оцінки вказує на найбільш імовірну ціну, яка може бути досягнута при гіпотетичному оберті на вільному і відкритому ринку, що відповідає поняттю ринкової вартості.

Облік за переоціненою вартістю відповідно до пункту 31 МСБО 16 передбачає, що як актив об'єкт основних засобів (справедлива вартість якого піддається достовірній оцінці) має враховуватися за переоціненою величиною, яка є його справедливою вартістю на дату переоцінки, за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених згодом збитків від знецінення (зниження) корисності.

Відповідно до пунктів 32-33 МСБО 16 залежно від наявності інформації, достовірність якої не викликає сумніву, справедлива вартість може встановлюватися на основі прямих ринкових свідчень про вартість об'єктів порівняння; потенційного доходу, який самостійно може генерувати об'єкт оцінки, або поточних витрат на створення об'єкта, аналогічного об'єкту, що оцінюється. Зазначене є суттінням порівняльного, дохідного та витратного підходів в термінах методології вартісної оцінки активів з метою визначення їх ринкової вартості.

Вибір та обґрунтування підходів і методів оцінки. При переоцінці основних засобів застосовуються всі методологічні підходи: порівняльний, дохідний і витратний, – в результаті чого визначається ринкова вартість, яка може служити базою для встановлення справедливої вартості цих активів у системі бухгалтерського обліку і фінансової звітності.

Однак застосування трьох підходів у разі оцінки активів з метою використання результатів у МСФЗ має свою особливість, яка полягає в тому, що підходи застосовують у такій послідовності: порівняльний, дохідний і витратний, тобто ієрархічно:

- ✓ за наявності ринкових свідчень продажу (пропозицій з продажу) аналогічних активів застосовують порівняльний підхід (пункт 32 МСБО 16). Така процедура характерна, як правило, для неспеціалізованих активів, які досить вільно обертаються на активних і відкритих ринках;

- ✓ якщо неможливо оцінити актив за допомогою порівняльного підходу через спеціалізований характер, але якщо актив потенційно здатний генерувати дохід, застосовують дохідний підхід (пункт 33 МСБО 16). У результаті застосування дохідного підходу визначається ринкова вартість, яка для таких активів може бути базою для встановлення справедливої вартості;

- ✓ якщо актив неможливо оцінити за допомогою порівняльного підходу через відсутність адекватних аналогів на ринку і на основі дохідного підходу, зважаючи на неможливість ідентифікації об'єкта основних засобів як самостійної одиниці, яка генерує дохід, застосовують метод залишкової вартості заміщення як один з методів витратного підходу (п. 33 МСБО 16).

При оцінці інвестиційної вартості ринкова вартість встановлюється на основі чинних цін на відкритих ринках подібного майна відповідно до пункту 45 МСБО 40, а за відсутності використовують ринкові ціни на активних ринках інших аналогічних видів майна відповідно до пункту 46 (а) МСБО 40 або ціни на менш активних ринках, скориговані на зміни економічних умов відповідно до пункту 46 (б) МСБО 40. Якщо не буде можливості використовувати вищевказані показники, то відповідно до пункту 46 (с) МСБО 40 використовують прогнози дисконтування грошових потоків, в основі яких умови чинних договорів оренди або інших контрактів, а також дані із зовнішніх джерел, такі, як чинні ставки орендної плати за оренду аналогічного майна.

Проведення розрахунків з оцінки кожного об'єкта основних засобів. Цей етап складається з оціночних процедур, пов'язаних з розрахунком показників вартості відповідно до прийнятих методологічних підходів і методів, розглянутих вище.

Оформлення розрахункових матеріалів та складання звіту про оцінку. Остаточні матеріали з оцінки оформляються у вигляді звіту про оцінку відповідно до МСО 103 «Складання звітів».

Згідно з МСО у звіті про оцінку мають міститися такі відомості:

- визначення і статус оцінювача;
- визначення клієнта та можливих користувачів;
- мета оцінки;
- визначення активу або пасиву, що підлягає оцінці;
- база оцінки;
- дата оцінки;
- обсяг досліджень;
- характер і джерело інформації;
- звичайні і спеціальні припущення;
- обмеження щодо використання, поширення або публікації даних;
- підтвердження того, що оцінку було проведено відповідно до МСО;
- підхід до оцінки і обґрунтування;
- суми в оцінці або оцінках;
- дата звіту про оцінку.

Документація для обґрунтування результатів оцінки зберігається протягом не менш як п'ять років.

Порада оціночним компаніям

- ✓ Перш ніж взятися за роботу з оцінки, слід зважити свій потенціал та компетенцію фахівців, оцінити можливість залучення за потреби оцінювачів та фахівців інших галузей знань.
- ✓ З перших кроків роботи налагодити контакт з аудиторським менеджментом замовника та підтримувати його протягом виконання робіт з оцінки. Лише плідна спільна робота може дати позитивний результат – подання грамотно складеної фінансової звітності підприємства.

МЕТОД ЗИСКІВ В ОЦІНЦІ НЕРУХОМОСТІ з комерційним потенціалом

Нерухомість з комерційним потенціалом — поняття, яким визначають клас об'єктів нерухомого майна, що створені або пристосовані для конкретного виду бізнесу: надання послуг щодо тимчасового проживання, громадського харчування, дозвілля та розваг, продажу автомобільного палива тощо. Спеціалізований характер та відсутність гнучкості у використанні подібних об'єктів зумовлюють те, що їх зазвичай відчують разом з бізнесом як діюче підприємство, де нерухоме майно є лише однією зі складових. У зв'язку з цим при визначенні вартості прав на нерухомість з комерційним потенціалом широко застосовують процедури та поняття, притаманні оцінці бізнесу, що, як правило, не є властивим для оцінки нерухомого майна решти типів.

Особливостям практики оцінки нерухомості з комерційним потенціалом присвятили статті С. Г. Марченко, Т. І. Целух [1], А. О. Текутьєва, Н. О. Терещенко [2], С. В. Іванов, В. І. Пазірук, А. Л. Полянський, О. В. Рубан [3]. Разом з тим у підходах до визначення вартості прав на об'єкти нерухомості з комерційним потенціалом залишається багато спірних питань, які стосуються паритетності впливу на вартість характеристик нерухомості та бізнесу; вичерпаності складових, що мають бути враховані при оцінюванні діючого підприємства; доцільності включення до них гудвілу та способів визначення його вартості.

Метою цієї статті є розкриття способів вирішення зазначених питань за допомогою методу зисків, що є своєрідною моделлю поведінки учасників ринку нерухомості з комерційним потенціалом. Розглянуті у статті оціночні процедури максимально враховують положення Міжнародних стандартів оцінки [4 – 6] та Стандартів оцінки Королівського інституту сертифікованих сюрвейєрів [7 – 10], в яких викладено узгоджені позиції щодо визначення прав на нерухоме майно як складової діючого підприємства.

Олександр ДРАПІКОВСЬКИЙ
Ірина ІВАНОВА

Метод зисків, що спирається на дані про грошові потоки, генеровані бізнесом, є одним з найбільш адекватних методів оцінки нерухомості з комерційним потенціалом. Високий ступінь пристосованості об'єктів цього класу нерухомості для ведення певного бізнесу, що фактично унеможлиблює зміну їх використання, визначає, що вартість прав на них внутрішньо пов'язана саме з доходами від бізнесу, а не з доходами від орендної плати при найбільш ефективному використанні нерухомості.

© О. І. Драпиковський, І. Б. Іванова, 2015

Стаття надійшла до редакції 29.04.2015

Крім того, при встановленні ринкової вартості нерухомості з комерційним потенціалом застосовують такі поняття, як «розумно ефективний користувач» та «справедливий стабільний товарооборот», що відображають припущення стосовно користувачів нерухомості як компетентних і ефективних операторів бізнесу, розташованого на нерухомості, та обсягу товарообороту, який такі оператори можуть очікувати, за умови, що об'єкт нерухомості повністю укомплектований та відремонтований, має відповідне облаштування і перебуває в робочому стані.

Отже, уявлення про можливу ціну купівлі-продажу чи оренди засновані передусім на комерційному потенціалі об'єкта нерухомості, який відображає майбутній дохід від бізнесу і який, ймовірно, потенційний користувач використовуватиме як базовий орієнтир при прийнятті рішення про купівлю чи оренду об'єкта.

Метод зисків ураховує й іншу особливість нерухомості з комерційним потенціалом: таке майно зазвичай

змінює власника, не припиняючи свого функціонування, і предметом угоди стосовно такого майна на ринку є не тільки земля та будівлі, а й рухомі речі (меблі, машини та обладнання), оборотний капітал та нематеріальні активи. Цю особливість метод зисків реалізує через оцінкові процедури, що передбачають одночасне розв'язання двох завдань: визначення та розподілення вартості діючого підприємства між нерухомим майном та іншими, відмінними від нерухомого майна, складовими підприємства.

Основною операбельною одиницею у методі зисків є справедливий стабільний операційний дохід $FMOP$ – дохід до вирахування виплат за процентами, податків та амортизаційних відрахувань (і орендної плати, якщо об'єкт перебуває в оренді), що може бути отриманий від товарообороту розумно ефективним користувачем (оператором).

Цей дохід може бути або капіталізованим у вартість діючого підприємства з подальшим його розподіленням за складовими, однією з яких є нерухоме майно, або розподіленним між складовими діючого підприємства з подальшим визначенням капітальної вартості нерухомого майна.

Зауважимо, що $FMOP$ є ринковим очікуванням і може відрізнитися від доходу, отриманого фактичним користувачем нерухомості, тому фінансова звітність конкретного бізнесу може слугувати лише початковим пунктом для визначення цього доходу і потребує порівняння з доходом подібних об'єктів на предмет його відповідності умовам, що склалися на ринку в поточний момент.

Очевидно, що основними ознаками подібності тут виступатимуть ті характеристики нерухомості та бізнесу, що впливають на рівень доходу. До вагомих характеристик нерухомості належать місце розташування об'єкта, ступінь пристосованості для ведення бізнесу, зовнішній вигляд та внутрішнє оздоблення. До характеристик бізнесу слід віднести наявність ліцензій, сертифікатів, дозволів; режим роботи; тарифи, а також клієнтську базу та склад персоналу; якість обслуговування тощо.

Для підтвердження стабільності в отриманні доходу корисно проаналізувати стійкі співвідношення та загальні тенденції за декілька років між товарооборотом (потенційним валовим доходом) та ключовими позиціями витрат, такими, як закупівлі, витрати персоналу тощо. Це допоможе виявити типові відхилення, що повторюються з року в рік або з сезону в сезон у діяльності об'єкта і вказують на недоліки (переваги) його менеджменту порівняно з менеджментом розумно ефективного оператора.

Капіталізація $FMOP$ за ставкою капіталізації для діючого підприємства дасть змогу отримати вартість діючого підприємства, складовими якого є:

- права на нерухомість;
- рухоме майно, що використовують у комерційній діяльності (інвентар, устаткування, обладнання, меблі тощо);
- витратні матеріали і запаси товарів (оборотний капітал);
- нематеріальні активи (ліцензії, погодження, сертифікати і дозволи, а також гудвіл, що може бути переданий).

У цьому випадку значення вартості прав на нерухомість визначають її внеском у вартість діючого підприємства:

$$V_o = \frac{FMOP}{R_{GC}} - V_{NO}, \quad (1)$$

де V_o – вартість нерухомого майна; R_{GC} – ставка капіталізації для діючого підприємства; V_{NO} – вартість складових діючого підприємства, що відмінні від нерухомості.

Розподілення $FMOP$ між зазначеними складовими діючого підприємства надасть можливість визначити част-

ку доходу, що припадає на нерухоме майно, капіталізація якого вкаже на вартість прав на нерухомість:

$$V_o = \frac{FMOP - V_{NO} R_{NO} - OP}{R_o}, \quad (2)$$

де R_{NO} – ставка капіталізації для складових, відмінних від нерухомості; OP – прибуток підприємця (винагорода оператора); R_o – ставка капіталізації для нерухомості.

При цьому треба мати на увазі, що $FMOP$ забезпечує не лише повернення капіталу, інвестованого у складові діючого підприємства, а й отримання підприємцем прибутку (винагорода оператора), що відповідає припущенню, за яким оператором бізнесу є не власник нерухомості, а орендар, якому належать активи, відмінні від нерухомості, а орендна плата за нерухомість – це надлишок, сплачений поза прибутком, що дає бізнес [11,12].

Обидва способи розподілення (вартості та доходу) тісно пов'язані між собою та доповнюють один одного. Роль інтегратора виконують ставки капіталізації, що відображають зв'язок між доходом та вартістю: ставка капіталізації для діючого підприємства, ставка капіталізації для нерухомості та ставка капіталізації для складових діючого підприємства, відмінних від нерухомості.

У свою чергу, зв'язок між ставками капіталізації може бути відображений модифікованою моделлю інвестиційної групи:

$$R_{GC} = R_{NO} NO + R_o (1 - NO) + R_{OP}, \quad (3)$$

де NO – частка складових, відмінних від нерухомості, у вартості діючого підприємства; R_{OP} – відношення прибутку підприємця до вартості діючого підприємства.

Додатковим компонентом у цій моделі виступає відношення прибутку підприємця до вартості діючого підприємства, що вказує, наскільки має бути підвищений рівень дохідності підприємства, щоб забезпечити оператору очікувану винагороду:

$$R_{OP} = \frac{OP}{V_{GC}}. \quad (4)$$

У методі зисків, крім техніки прямої капіталізації, застосовують і техніку дисконтованих грошових потоків, відповідно до якої дохід з нерухомості визначають опосередковано через грошові потоки, що можуть бути отримані власником чи користувачем нерухомості від комерційної діяльності, шляхом розподілення цих потоків між нерухомим та відмінним від нерухомого майном діючого підприємства.

У цьому випадку поточна вартість нерухомого майна PV_o визначається за формулою

$$PV_o = \sum_{t=1}^n \frac{FMOP_t - OP_t - I_{NO,t}}{(1 + Y_o)^t} + \frac{FV_{GC} - FV_{NO}}{(1 + Y_o)^n}, \quad (5)$$

де $FMOP_t$ – справедливий стабільний операційний дохід у t -й період; OP_t – прибуток підприємця (винагорода оператора) в t -й період; $I_{NO,t}$ – дохід на капітал, інвестований у складові, відмінні від нерухомості, в t -й період; FV_{GC} – термінальна вартість діючого підприємства; FV_{NO} – термінальна вартість складових, відмінних від нерухомості; Y_o – ставка дисконтування для нерухомості.

Ця вартість буде відповідати чистій поточній вартості грошового потоку, сформованого:

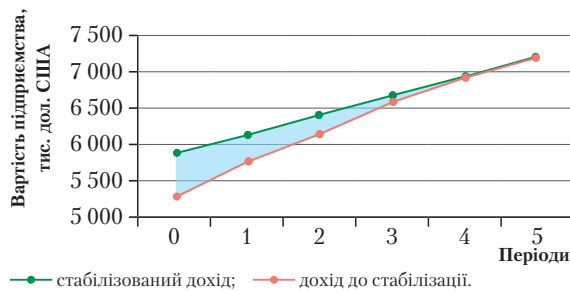
регулярними надходженнями, що визначають як різницю між скоректованим на щорічний прибуток підприємця $FMOP$ та доходом, що генерують складові діючого підприємства, відмінні від нерухомого майна;

разовим надходженням, що визначають як різницю між термінальною вартістю діючого підприємства та термінальною вартістю його складових, відмінних від нерухомого майна.

Побудова грошових потоків значно розширює можливості методу зисків при визначенні вартості нерухомого

майна з комерційним потенціалом, зокрема, допомагає аналізувати результати минулої і поточної діяльності підприємства, а також прогнозувати можливу зміну досягнутих показників. Крім того, використання техніки дисконтованих грошових потоків дає змогу розв'язати спеціальні завдання, наприклад, пов'язані з урахуванням часу на демонтаж та встановлення обладнання, на отримання нових дозволів та ліцензій, на здійснення реконструкції тощо.

Ефективною ця техніка буде при визначенні вартості нематеріальних активів включаючи гудвіл, що є важливою складовою нерухомості з комерційним потенціалом як діючого підприємства, оскільки рівень його дохідності багато в чому залежатиме від наявних ліцензій, сертифікатів,

дозволів, професіоналізму персоналу, якості обслуговування, сформованої клієнтської бази тощо.

Очевидно, що в оцінці враховують лише ті нематеріальні активи, що будуть передані новому власнику або користувачу. Це стосується й гудвілу, що в оцінці нерухомості з комерційним потенціалом поділяють на персональний, який властивий теперішньому користувачу і не переходить до нового користувача, і внутрішній, тобто такий, що може бути переданий разом з правами на бізнес та відповідає ринковим очікуванням і може бути досягнутий розумно ефективним користувачем.

Гудвіл та інші нематеріальні активи набувають вартості лише при генеруванні бізнесом *FMOP*. Для оцінки нематеріальних активів вдаються до порівняння грошових потоків за період від початку операційної діяльності до досягнення стабільного товарообороту та грошових потоків при справедливому стабільному товарообороті за такий самий за тривалістю період (див рисунок).

Фактично вартість нематеріальних активів, включаючи гудвіл, що передається, відповідає різниці між поточною вартістю діючого підприємства при досягненні справедливого стабільного товарообороту та поточною вартістю діючого підприємства до досягнення справедливого стабільного товарообороту. При цьому останню об-

числюють виходячи з припущення, що підприємство повністю готове до початку операційної діяльності, але сама діяльність тільки розпочинається (так звана оцінка «першого дня»).

Висновки

Нерухомість з комерційним потенціалом – окремий клас об'єктів нерухомості, які запроєктовані для здійснення певного виду бізнесової діяльності та права на які передаються разом з правами на бізнес, що їх займає.

Найефективнішим методом оцінки нерухомості з комерційним потенціалом є метод зисків, що найкращим чином відображає особливості об'єктів цього класу в частині джерела доходу та залишкової природи вартості прав на нерухомість.

Ключовим поняттям у методі зисків є справедливий стабільний операційний дохід, що відображає ринкові очікування щодо можливого доходу, який може бути отриманий від бізнесу, розташованого на нерухомості.

З метою оцінки прав на нерухомість справедливий стабільний операційний дохід може бути або капіталізованим у вартість діючого підприємства з подальшим його розподіленням за складовими, однією з яких є нерухоме майно, або розподіленим між складовими діючого підприємства з подальшим визначенням капітальної вартості нерухомого майна.

Для конвертування справедливого стабільного операційного доходу у вартість використовують техніку прямої капіталізації або техніку дисконтованих грошових потоків, яка дає можливість визначати вартість прав на нерухомість за спеціальних припущень, у тому числі необхідних для визначення вартості нематеріальних активів включаючи гудвіл, що передається.

ЛІТЕРАТУРА

1. Целух Т. И. Оценка гостиничной недвижимости / Т. И. Целух, С. Г. Марченко // Практика оценки. – 2007. – № 5 (8).
2. Текутьева А. А. Оценка объектов санаторно-курортного назначения / А. А. Текутьева, Н. А. Терещенко // Практика оценки. – 2007. – № 8 (11).
3. Методология оценки коммерческой недвижимости / С. В. Иванов, В. И. Пазирук, А. Л. Полянский, Е. В. Рубан // Доходная и коммерческая недвижимость. – К.: Украинская инвестиционная газета, 2010. – С. 126 – 137.
4. Оценка стоимости специализированного торгового имущества: Международное руководство по оценке 12 // Международные стандарты оценки. Седьмое издание. 2005 / Пер. с англ. – М.: Российское общество оценщиков, 2005. – С. 289 – 294.
5. Оцінка комерційного майна: Міжнародне правило оцінки 12 // Міжнародні стандарти оцінки. Восьме видання. 2007 / Пер. з англ. – К.: «АртЕк», 2008. – С. 318 – 322.
6. The Valuation of Trade Related Property: Discussion paper – London: IVSC, 2012. – 17 p.
7. GN 1. Valuation of individual trade related properties // RICS Valuation – Professional Standards. – London: Royal Institution of Chartered Surveyors, 2008.
8. The capital and rental valuation of public houses, bars, restaurants and nightclubs in England and Wales: RICS guidance note, 1st edition (GN 67/2010). – London: Royal Institution of Chartered Surveyors, 2010. – 18 p.
9. GN 2. Valuation of individual trade related properties // RICS Valuation – Professional Standards. – London: Royal Institution of Chartered Surveyors, 2012.
10. VPGA 4. Valuation of individual trade related properties // RICS Valuation – Professional Standards. – London: Royal Institution of Chartered Surveyors, 2014.
11. Scarrett D., Osborn S. Property Valuation: The Five Methods: 3th edition. – London: Routledge, 2014. – P. 150 – 152.
12. Wyatt P. Property Valuation: Second edition. – Oxford: Wiley-Blackwell, 2013. – P. 161 – 170.

ЩОДО ДЕЯКИХ АСПЕКТІВ РЕФОРМУВАННЯ оціночної діяльності в Україні

Протягом другої половини 2014-го та на початку 2015-го року за участі Фонду державного майна України (ФДМУ) та саморегулювних організацій оцінювачів відбувся ряд засідань за круглим столом, предметом яких стало обговорення нагальних змін в оціночній діяльності в Україні та шляхів її розвитку. Поштовхом стало прийняття Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо питань оціночної діяльності» № 1284-VII від 29.05.2014 та постанови Кабінету Міністрів України від 21.08.2014 № 358 «Про проведення оцінки для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства». Концепція змін обговорювалася також на ХІХ міжнародній науково-практичній конференції Українського товариства оцінювачів (УТО) «Оціночна діяльність та перспективи її розвитку в Україні», що відбулася 3-6 вересня 2014 року в Одесі, та на конференції УТО «Актуальні проблеми оцінки в Україні», що відбулася 7-8 листопада 2014 року у Львові.

Руслан КЕДА

На обговорення оціночної спільноті було представлено проекти змін до наказів ФДМУ, прийняття яких сприяло підвищенню рівня професійної підготовки оцінювачів та удосконаленню системи контролю за якістю оціночних послуг. Одночасно була представлена розроблена робочою групою УТО концепція змін до національних стандартів оцінки. Протягом вересня – грудня 2014 року зазначені проекти документів активно обговорювались оцінювачами на місцях.

Відповідно до наказу ФДМУ від 26.01.2015 № 88 було утворено робочу групу з представників саморегулювних організацій оцінювачів та навчальних закладів для напрацювання пропозицій з питань професійної підготовки оцінювачів. На першому засіданні робочої групи, яке відбулося 27 січня 2015 року, були обрані голова та секретаріат. Крім вирішення організаційних питань, до компетенції секретаріату були віднесені аналіз та узагальнення пропозицій, які надійдуть від учасників робочої групи, та формування проектів нормативно-правових актів з питань професійної підготовки оцінювачів.

Секретаріату робочої групи вдалося виробити спільну позицію щодо найактуальнішого питання, яке турбує чи не всіх оцінювачів, – підвищення кваліфікації. Основні напрями спільної позиції такі:

- підвищення кваліфікації оцінювачів відбувається за програмами підвищення кваліфікації, що розроблені навчальними закладами за участю саморегулювних організацій та затверджені керівниками навчальних закладів;
- оцінювачам гарантується можливість вільного вибору форм та способів підвищення кваліфікації;
- час підвищення кваліфікації обліковується в годинах;
- застосовуються різні форми підвищення кваліфікації – у навчальному закладі за програмами підвищення кваліфікації, у тому числі з використанням дистанційного інтерактивного навчання за встановленим порядком; участь як доповідача та слухача у семінарах, симпозиумах, науково-практичних конференціях; опублікування статей, наукових монографій, підручників, посібників тощо з питань оціночної діяльності; участь у процесі підготовки національних стандартів оцінки, розроблених на їх основі методик з оцінки майна та майнових права, також у перекладі Міжнародних стандартів оцінки українською мовою; здійснення викладацької діяльності оцінювачем у процесі підвищення кваліфікації оцінювачів (лекції, авторські семінари тощо).

© Р. І. Кеда, 2015

Стаття надійшла до редакції 12.03.2015

Водночас були опрацьовані питання базової підготовки та змісту навчальних програм, а також склад навчально-методичного комплексу навчальних закладів, порядок формування та вимоги до викладацького складу, форми поточного та підсумкового контролю успішності навчання тощо.

Проте слід зазначити, що поза увагою залишилося питання якості звітів про оцінку, що виконується для цілей визначення доходу фізичних осіб від продажу майна (оцінка для цілей оподаткування). Відсутність дієвого механізму контролю за результатами такої оцінки як з боку держави, так і боку громадськості, існуюче правове поле не дають можливості ефективно протидіяти недобросовісним оцінювачам. Програмне забезпечення Єдиної бази даних звітів про оцінку для цілей оподаткування (далі – єдина база) не дає змоги здійснювати аналіз вартостей, визначених оцінювачами, за територіальною, галузевою чи іншою ознакою.

Для впровадження дієвого механізму контролю за якістю оцінки для цілей оподаткування УТО, Федерація роботодавців у сфері професійної оцінки та Відкритий клуб незалежних оцінювачів пропонують:

- ✓ доопрацювати (розробити нове) програмне забезпечення єдиної бази, яке надасть можливість здійснювати оперативний моніторинг інформації;
- ✓ надати суб'єктам оціночної діяльності та саморегулювним організаціям оцінювачів доступ до загальних відомостей про об'єкти оцінки, що внесені до єдиної бази (реєстраційний номер звіту; категорія майна; для нерухомості: вид, площа, адреса; вартість об'єкта; дата оцінки);
- ✓ надати можливість саморегулювним організаціям ініціювати рецензування звіту про оцінку у ФДМУ, якщо визначена в такому звіті вартість суттєво відрізняється від усередненої вартості майна в регіоні, районі, місті тощо;
- ✓ надати ФДМУ повноваження витребувати звіт про оцінку для цілей оподаткування у суб'єкта оціночної діяльності;
- ✓ надати ФДМУ повноваження призупинити доступ суб'єкта оціночної діяльності до єдиної бази в разі не надання такого звіту в 10-денний строк;
- ✓ забезпечити регулярне оприлюднення загальних відомостей з єдиної бази на офіційному веб-сайті ФДМУ та в інших джерелах.

Упровадження наведених вище заходів дасть змогу ефективно контролювати якість оцінки та протидіяти умисному заниженню вартості майна, а отже, збільшити надходження до державного бюджету. ◀

У НОМЕРІ:

ХРОНІКА	
• На засіданні колегії Фонду державного майна України	2
АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД	
• Звіт про роботу ФДМУ, хід та результати виконання Державної програми приватизації у 2014 році	3
РЕГУЛЯТОРНА ДІЯЛЬНІСТЬ	
11	
ЗВІТУЮТЬ РЕГІОНИ	
• <i>Л. ОЧКУРОВА.</i> Оренда у Миколаївській області	12
• <i>Ж. ЯНИЦЬКА.</i> Оренда у Рівненській області	13
УРОКИ ПРАВА	
• <i>М. ХМЕЛЬНИЦЬКА.</i> Питання порушення провадження у справі про банкрутство ...	14
ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ СИСТЕМИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ	
• <i>Т. УТЕЧЕНКО.</i> Європейські рекомендації щодо утвердження принципів корпоративної соціальної відповідальності	16
ВЛАСНІСТЬ ЗОБОВ'ЯЗУЄ	
• ТОВ «РОЗМА»: шлях до стабільності	18
СВІТОВИЙ ДОСВІД ПРИВАТИЗАЦІЇ	
• <i>О. КАЛЮЖНИЙ.</i> Компаративний аналіз процесів реформування у залізничній галузі розвинених країн світу	19
ВИВЧАЄМО ПОПИТ НА ОБ'ЄКТИ ПРИВАТИЗАЦІЇ	
21	
ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ	
• Реєстр юридичних осіб, які уклали у березні – квітні 2015 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває у державній власності	23
КОРУПЦІЯ – СТОП	
25	
НОРМАТИВНА БАЗА	
• Постанова Кабінету Міністрів України від 14.01.2015 № 53 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777»	26
• Постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 № 145 «Про ліквідацію галузевого державного архіву фінансових посередників Фонду державного майна»	27
• Постанова Кабінету Міністрів України від 04.04.2015 № 148 «Про внесення змін до пункту 3 Порядку управління акціями (частками), які перебувають у державній власності, господарських товариств, створених за участю Фонду державного майна»	27
• Наказ ФДМУ від 03.02.2015 № 127 «Про затвердження Змін до Порядку проведення додаткового продажу акцій акціонерних товариств за номінальною вартістю» (зарєєстровано в Міністерстві юстиції України 18 лютого 2015 р. за № 188/26633)	28
• Наказ ФДМУ від 04.02.2015 № 133 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України від 1 лютого 1995 року № 93» (зарєєстровано в Міністерстві юстиції України 16 лютого 2015 р. за № 165/26610)	31